Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (голям състав)

10 септември 2025 година*

„Околна среда — Делегиран регламент (ЕС) 2022/1214 — Таксономия — Икономически дейности, свързани с изкопаемите газови горива и ядрената енергия — Включване в устойчиви икономически дейности — Инвестиции — Принос за прехода към неутрална по отношение на въглеродните емисии икономика в съответствие с целта от 1,5 °C на Парижкото споразумение — Цел за нулеви нетни емисии до 2050 г. — Съществен принос за смекчаване на изменението на климата и за адаптиране към изменението на климата — Членове 10 и 11 от Регламент (ЕС) 2020/852 — Понятие „дейност с ниски нива на въглеродни емисии“ — Значителни вреди за екологичните цели — Рискове, свързани със сериозни аварии на реактор — Рискове, свързани с високорадиоактивни отпадъци — Рискове, свързани със засушаванията и климатичните опасности — Принцип на предпазните мерки — Технически критерии за проверка — Намаляване на емисиите на парникови газове — Член 290 ДФЕС — Понятие „съществени елементи“ на законодателен акт — Научни доказателства — Свобода на преценка на Комисията — Явна грешка в преценката“

По дело T-625/22,

Република Австрия, представлявана от M. Klamert и F. Koppensteiner, подпомагани от S. Lünenbürger, K. Reiter и M. Kottmann, avocats,

жалбоподател,

подкрепяна от

Велико херцогство Люксембург, представлявано от A. Germeaux и T. Schell,

встъпила страна,

срещу

Европейска комисия, представлявана от C. Ladenburger, R. Tricot, G. von Rintelen, C. Auvret и M. B. De Meester,

ответник,

подпомагана от

Република България, представлявана от Цв. Митова и С. Огнянова Русева,

* Език на производството: немски.

от

Чешка република, представлявана от J. Vláčil и L. Dvořáková,

от

Френска република, представлявана от T. Stéhelin, B. Fodda и M. de Lisi,

от

Унгария, представлявана от Fehér и K. Szíjjártó,

от

Република Полша, представлявана от B. Majczyna, M. Rzotkiewicz и K. Rudzińska,

от

Румъния, представлявана от E. Gane, M. Chicu и O.-C. Ichim,

от

Република Словения, представлявана от A. Grum и B. Jovin Hrastnik,

от

Словашка република, представлявана от E. Larišová,

и от

Република Финландия, представлявана от H. Leppo,

встъпили страни,

ОБЩИЯТ СЪД (голям състав),

състоящ се от: M. van der Woude, председател, S. Papasavvas, A. Marcoulli, M. J. Costeira, O. Porchia, M. Кънчева, U. Öberg, G. De Baere, T. Pynnä, J. Laitenberger, G. Steinfatt, D. Petrlík, P. Zilgalvis (докладчик), E. Tichy-Fisslberger и L. Spangsberg Grønfeldt, съдии,

секретар: S. Jund, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид процесуално-организационното действие от 10 септември 2024 г. и отговорите на Комисията, подадени в секретариата на Общия съд на 30 септември 2024 г.,

и съдебното заседание от 21 и 22 септември 2024 г., на което Република Австрия представи становище по тези отговори,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си, подадена на основание член 263 ДФЕС, Република Австрия иска отмяната на Делегиран регламент (ЕС) 2022/1214 на Комисията от 9 март 2022 година за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2021/2139 по отношение на икономическите дейности в някои сектори на енергетиката и на Делегиран регламент (ЕС) 2021/2178 по отношение на специфичното публично оповестяване на информация за тези икономически дейности (ОВ L 188, 2022 г., стр. 1, наричан по-нататък „обжалваният регламент“).

Обстоятелства по спора

2 На 18 юни 2020 г. Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз приемат Регламент (ЕС) 2020/852 за създаване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 2020 г., стр. 13, наричан по-нататък „Регламентът за таксономията“).

3 Член 1, параграф 1 от Регламента за таксономията гласи, че с Регламента се установяват критериите, определящи дали дадена икономическа дейност се квалифицира като екологично устойчива, за целите на установяването на степента на екологична устойчивост на дадена инвестиция. Съгласно съображение 3 от Регламента той представлява ключова стъпка за насочване на капиталовите потоци към устойчиви инвестиции за постигането на целта за неутрален по отношение на климата Съюз до 2050 г.

4 За тази цел, както следва от съображения 6 и 12 от Регламента за таксономията, той създава единна система за класификация на устойчивите дейности, която хармонизира на равнището на Съюза критериите за определяне дали дадена икономическа дейност се квалифицира като екологично устойчива, като това дава на инвеститорите и на другите икономически оператори общо разбиране за икономическите дейности, които са екологично устойчиви.

5 На 4 юни 2021 г. Европейската комисия приема Делегиран регламент (ЕС) 2021/2139 за допълнение на Регламента за таксономията чрез установяване на техническите критерии за проверка с цел определяне на условията, при които дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаването на изменението на климата или за адаптирането към изменението на климата, и с цел определяне дали тази икономическа дейност не нанася значителни вреди във връзка с постигането на някоя от другите екологични цели (ОВ L 442, 2021 г., стр. 1).

6 На 9 март 2022 г. Комисията приема обжалвания регламент, който по-специално има за цел да установи технически критерии за проверка, за да включи някои икономически дейности в секторите на изкопаемите газови горива и ядрената енергия в категорията на икономическите дейности, квалифицирани като допринасящи съществено за смекчаване на изменението на климата на основание член 10, параграф 3 от Регламента за таксономията, и в категорията на дейностите, квалифицирани като допринасящи съществено за адаптиране към изменението на климата на основание член 11, параграф 3 от този регламент (наричани по-нататък „техническите критерии за проверка“).

Искания на страните

7 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, иска от Общия съд:

– да отмени обжалвания регламент,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

8 Комисията, подкрепяна от Република България, Чешката република, Френската република, Унгария, Република Полша, Румъния, Република Словения, Словашката република и Република Финландия, иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди Република Австрия да заплати съдебните разноски.

От правна страна

9 В подкрепа на жалбата си Република Австрия изтъква шестнадесет основания.

10 От една страна, първите осем основания се отнасят до икономическите дейности, свързани със сектора на ядрената енергетика.

11 По-специално, първото основание е свързано с нарушение на процедурните правила на Регламента за таксономията и на член 6, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2021 година за създаване на рамката за постигане на неутралност по отношение на климата и за изменение на регламенти (ЕО) № 401/2009 и (ЕС) 2018/1999 (Европейски закон за климата) (ОВ L 243, 2021 г., стр. 1, наричан по-нататък „Европейският закон за климата“).

12 Второто основание е свързано с нарушение на член 10, параграф 2 и на член 19, параграф 1, букви е) и ж) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки.

13 Третото основание е свързано с нарушение на член 17 и на член 19, параграф 1, букви е) и ж) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки.

14 Четвъртото основание е свързано с нарушение на член 17 от Регламента за таксономията с оглед на различните технически критерии за проверка, на член 19, параграф 1, буква е) от този регламент, както и на принципа на предпазните мерки.

15 Петото основание е свързано с нарушение на член 11 и член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки.

16 Шестото основание е свързано с нарушение на член 19, параграф 1, буква к) от Регламента за таксономията.

17 Седмото основание е свързано с нарушение на целта и полезното действие на Регламента за таксономията поради риска от фрагментиране на пазара.

18 Осмото основание е свързано с нарушение на член 290 ДФЕС.

19 От друга страна, останалите осем основания се отнасят до икономическите дейности, свързани със сектора на изкопаемите газови горива.

20 По-специално, деветото основание е свързано с нарушение на процедурните разпоредби на Регламента за таксономията и на член 6, параграф 4 от Европейския закон за климата.

21 Десетото основание е свързано с нарушение на член 10, параграф 2 и на член 19, параграф 1, букви е) и ж) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки.

22 Единадесетото основание е свързано с нарушение на принципа на технологична неутралност, закрепен в член 19, параграф 1, букви а) и й) от Регламента за таксономията, и на забраната за дискриминация.

23 Дванадесетото основание е свързано с нарушение на член 17 и на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки.

24 Тринадесетото основание е свързано с нарушение на член 11 и на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки.

25 Четиринадесетото основание е свързано с нарушение на член 19, параграф 1, буква и) от Регламента за таксономията, тъй като включването в таксономията на дейностите, свързани с изкопаемите газови горива, крие риск от създаването на имуществени активи без стойност.

26 Петнадесетото основание е свързано с нарушение на член 19, параграф 1, буква к) от Регламента за таксономията.

27 Шестнадесетото основание е свързано с нарушение на целта и полезното действие на Регламента за таксономията поради риска от фрагментиране на пазара.

28 Общият съд счита за уместно най-напред да разгледа заедно първото и деветото основание. Що се отнася до икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, Общият съд ще разгледа осмото и второто основание, след това ще разгледа заедно третото и четвъртото основание, и накрая — петото, шестото и седмото основание.

29 Що се отнася до икономическите дейности, свързани със сектора на изкопаемите газови горива, Общият съд счита за уместно да разгледа най-напред десетото основание, а след това единадесетото, дванадесетото, тринадесетото, четиринадесетото, петнадесетото и шестнадесетото основание.

Предварителни съображения относно обхвата на съдебния контрол

30 Република Австрия твърди по същество, че основанията са изведени от грешки при прилагане на правото, допуснати при прилагането и тълкуването на Регламента за таксономията, така че Общият съд трябвало да упражни пълен съдебен контрол.

31 Комисията оспорва тези доводи.

32 Следва да се припомни, че когато институция на Съюза разполага с широко право на преценка, по-специално в рамките на комплексни преценки, съдебният контрол, който съдът на Съюза трябва да упражни относно правилността на акт, приет при упражняване на това право на преценка, не следва да води до замяна на преценката на съответната институция с преценката на съда, а цели да се провери дали този акт не почива на неточни фактически констатации и дали не е опорочен поради явна грешка в преценката или злоупотреба с власт (вж. в този смисъл решение от 4 май 2023 г., ЕЦБ/Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, т. 55 и цитираната съдебна практика).

33 Освен това, в контекста на делегирани правомощия по смисъла на член 290 ДФЕС, Комисията разполага с широко право на преценка при упражняването на възложените ѝ правомощия, по-специално когато трябва да извършва комплексни преценки и оценки (вж. в този смисъл решение от 11 май 2017 г., Dyson/Комисия, C-44/16 P, EU:C:2017:357, т. 53 и цитираната съдебна практика).

34 В това отношение съгласно постоянната съдебна практика съдът на Съюза трябва по-специално не само да провери фактическата достоверност на посочените доказателства, тяхната надеждност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, както и дали могат да подкрепят направените въз основа на тях изводи (вж. в този смисъл решение от 4 май 2023 г., ЕЦБ/Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, т. 56 и цитираната съдебна практика).

35 Всъщност, когато дадена институция разполага с широко право на преценка, от основополагащо значение е спазването на процесуалните гаранции, сред които е нейното задължение да провери внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства на спорната ситуация (вж. в този смисъл решение от 4 май 2023 г., ЕЦБ/Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, т. 56 и цитираната съдебна практика).

36 За сметка на това, що се отнася до правните въпроси, Общият съд упражнява цялостен контрол, като това включва тълкуването на правни разпоредби въз основа на обективни критерии, както и проверката дали са изпълнени условията за прилагане на такава разпоредба (вж. решение от 11 септември 2024 г., Sveza Verkhnyaya Sinyachikha и др./Комисия, T-2/22, непубликувано, EU:T:2024:615, т. 27 и цитираната съдебна практика).

37 Освен това, що се отнася до преценката, упражнявана от съда на Съюза на наличието на явна грешка в преценката, опорочаваща акта на дадена институция, следва да се направи уточнението, че за да се докаже допускането от тази институция на явна грешка в преценката на сложни факти, с която може да се обоснове отмяната на посочения акт, представените от жалбоподателя доказателства трябва да са достатъчни, за да лишат от правдоподобност извършените в този акт преценки на фактите (вж. по аналогия решения от 14 юни 2018 г., Lubrizol France/Съвет, C-223/17 P, непубликувано, EU:C:2018:442, т. 39, от 7 май 2020 г., BTB Holding Investments и Duferco Participations Holding/Комисия, C-148/19 P, EU:C:2020:354, т. 72, и от 17 май 2018 г., Bayer CropScience и др./Комисия, T-429/13 и T-451/13, EU:T:2018:280, т. 145).

38 Именно в светлината на тези съображения следва да се разгледат изтъкнатите от Република Австрия основания.

По първото и деветото основание, свързани с нарушение на процедурните разпоредби, съдържащи се в Регламента за таксономията, и на член 6, параграф 4 от Европейския закон за климата

39 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, поддържа по същество, че обжалваният регламент е приет в нарушение на процедурните разпоредби, предвидени в Регламента за таксономията за приемането на делегиран акт, по-специално тези относно установяването на технически критерии за проверка, и в Междуинституционалното споразумение между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия за по-добро законотворчество (ОВ L 123, 2016 г., стр. 1, наричано по-нататък „Междуинституционалното споразумение“), както и в нарушение на изискванията на член 6, параграф 4 от Европейския закон за климата.

40 Комисията, подкрепяна от Република България, Чешката република, Френската република, Унгария, Република Полша и Румъния, оспорва тези доводи.

41 Следва да се припомни, че съгласно член 23, параграф 4 от Регламента за таксономията Комисията събира всички необходими експертни знания преди приемането на делегираните актове и по време на тяхното изготвяне, включително чрез консултации с експертите, включени в експертната група на държавите членки по финансирането за устойчиво развитие (наричана по-нататък „експертната група на държавите членки“), посочена в член 24.

42 Освен това по силата на тази разпоредба преди приемането на делегиран акт Комисията действа в съответствие с принципите и процедурите, установени в Междуинституционалното споразумение.

43 Следва също да се отбележи, че съгласно член 10, параграф 4 и член 11, параграф 4 от Регламента за таксономията преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с Платформата за финансиране за устойчиво развитие (наричана по-нататък „Платформата“), посочена в член 20 от Регламента за таксономията, по отношение на техническите критерии за проверка.

44 Освен това съгласно член 24, параграф 1 от Регламента за таксономията експертната група на държавите членки съветва Комисията относно целесъобразността на техническите критерии за проверка и подхода, възприет от Платформата, във връзка с разработването на тези критерии.

45 В случая следва да се припомни, че с оглед на приемането на Делегиран регламент 2021/2139 Техническата експертна група по финансирането за устойчиво развитие (наричана по-нататък „ТЕГ“), създадена от Комисията, за да я подпомогне при изготвянето на таксономията, отправя препоръки относно техническите критерии за проверка, свързани с икономическите дейности, които биха допринесли съществено за постигането на двете екологични цели, установени в член 9, букви а) и б) от Регламента за таксономията. ТЕГ публикува два предварителни варианта на препоръките си в докладите си от декември 2018 г. и юни 2019 г. И двата доклада са подложени на консултации с обществеността. Окончателният доклад на ТЕГ е публикуван през март 2020 г. заедно с техническо приложение.

46 Освен това Комисията оповестява публично оценката на въздействието с оглед на приемането на Делегиран регламент 2021/2139 през март 2020 г., по която до края на април 2020 г. е можело да се представят коментари. В допълнение проектът на Делегиран регламент 2021/2139 е публикуван на портала „По-добро регулиране“ за период от четири седмици за получаване на отзиви (от 20 ноември до 18 декември 2020 г.), оценен е от Платформата през декември 2020 г. и е представен на експертите от държавите членки на няколко заседания на експертната група на държавите членки между декември 2020 г. и март 2021 г. На 4 юни 2021 г. Комисията публикува оценка на въздействието с оглед на приемането на Делегиран регламент 2021/2139 (SWD (2021) 152 final).

47 Освен това по отношение на приемането на обжалвания регламент през лятото на 2020 г. генерална дирекция „Финансова стабилност, финансови услуги и съюз на капиталовите пазари“ (FISMA) на Комисията иска от Съвместния изследователски център (JRC) да извърши по-задълбочено техническо проучване по критерия, посочен в член 17 от Регламента за таксономията, съгласно който, за да се квалифицира като екологично устойчива, икономическата дейност не трябва да „[нанася] значителни вреди“ на някоя от екологичните цели, посочени в член 9 от този регламент (наричан по-нататък „критерият DNSH“) за ядрената енергия, така както препоръчва ТЕГ. JRC разглежда оценката на производство на електроенергия с помощта на ядрена енергия с оглед на критерия DNSH, като взема предвид въздействието на ядрената енергия за целия ѝ жизнен цикъл върху действителните и потенциалните последици за околната среда за всички цели. На 19 март 2021 г. той изготвя доклад за резултатите от пълния преглед (наричан по-нататък „докладът на JRC“), а обяснителният меморандум към проекта на обжалвания регламент обобщава изводите от този доклад.

48 Вследствие на доклада на JRC на 28 юни 2021 г. експертната група, посочена в член 31 от Договора за Евратом, дава положителна оценка на доклада на JRC, както е посочено в обяснителния меморандум към проекта на обжалвания регламент. На 29 юни 2021 г. Научният комитет по здравни, екологични и възникващи рискове (наричан по-нататък „НКЗЕВР“) също представя становище относно констатациите и препоръките в доклада на JRC.

49 На първо място, според Република Австрия, противно на предвиденото в Междуинституционалното споразумение, и по-специално в точка 4 и сл. от приложението към него, проектът на обжалвания регламент е изпратен със закъснение, несвоевременно (на 31 декември 2021 г. вечерта) и с твърде кратък срок за отзиви (първоначално до 12 януари 2022 г., а след кратко удължаване — до 21 януари 2022 г.). Следователно държавите членки не разполагали с достатъчно време, за да подготвят становищата си.

50 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно точка 4 от приложението към Междуинституционалното споразумение с експертите от държавите членки своевременно се провеждат консултации по всеки проект на делегиран акт, изготвен от службите на Комисията.

51 Освен това на 31 декември 2021 г. Комисията изпраща проекта на обжалвания регламент на Платформата и на експертната група на държавите членки.

52 На 24 януари 2022 г. окончателните отзиви в рамките на Платформата са публикувани на нейния уебсайт.

53 На 10 януари 2022 г. се провежда заседание на експертната група на държавите членки, на което държавите членки са имали възможност да представят становищата си по проекта на обжалвания регламент.

54 На експертната група на държавите членки е дадена възможност да коментира отзивите от Платформата до 26 януари 2022 г.

55 С оглед на факта, че дейностите, свързани с ядрената енергия, и дейностите, свързани с изкопаемите газови горива, вече са били предмет на предварителен анализ във връзка с приемането на Делегиран регламент 2021/2139 и че въпросът за въздействието на тези дейности върху околната среда, предмет на множество съществуващи експертни оценки, като доклада на JRC и становището от 28 юни 2021 г. на експертната група, посочена в член 31 от Договора за Евратом, не е напълно нов, трябва да се констатира, че 12-дневният срок, удължен на 21 дни, с който са разполагали експертната група на държавите членки и Платформата, за да дадат становищата си по проекта на делегиран акт, представляват достатъчен срок за формулиране на възражения.

56 Това важи в още по-голяма степен, доколкото, от една страна, експертите са били предварително запознати с тази област, тъй като по време на заседание през май 2020 г. вече са представили становища по препоръките на ТЕГ, посочени в точка 45 по-горе, а от друга страна, нито Платформата, нито експертната група на държавите членки са счели, че удълженият срок е недостатъчен.

57 В този контекст Комисията не може да бъде упрекната, че е изпратила проекта на обжалвания регламент на 31 декември 2021 г., още повече че срокът, предоставен на експертната група на държавите членки и на Платформата, за изразяване на становищата им по проекта на делегиран акт е бил удължен до 21 януари 2022 г.

58 Следователно, противно на поддържаното от Република Австрия, следва да се констатира, че с държавите членки своевременно са провеждани консултации по проекта на обжалвания регламент в съответствие с точка 4 от приложението към Междуинституционалното споразумение.

59 Освен това Комисията не може да бъде упрекната и че е изпратила проекта на обжалвания регламент едновременно на експертната група на държавите членки и на Платформата, тъй като Комисията е дала възможност на експертната група на държавите членки да представи становището си по отзивите от Платформата. В това отношение на експертната група на държавите членки е бил предоставен срок до 26 януари 2022 г., за да изрази своето становище по отзивите от Платформата, публикувани на уебсайта ѝ на 24 януари 2022 г., т.е. два дни по-рано.

60 На второ място, Република Австрия твърди, че не е проведена среща с експертите на държавите членки, въпреки че условията да се прибегне до писмени становища не били изпълнени, тъй като обжалваният регламент не съдържал изменение на Делегиран регламент 2021/2139, а „допълнение“ по напълно нови въпроси, по-специално определянето на икономическите дейности, както и определянето на напълно нови критерии и прагове, изискващи ново консултиране с държавите членки.

61 Следва обаче да се констатира, че на 10 януари 2022 г. е проведена виртуална среща, така че среща с експертите от държавите членки относно дейностите, обхванати от обжалвания регламент, е проведена надлежно. Впрочем Междуинституционалното споразумение не възпрепятства провеждането на консултации с експертите в рамките на писмена процедура.

62 На трето място, Република Австрия упреква по същество Комисията, че е определила техническите критерии за проверка, без да осигури провеждането на нова обществена консултация и извършването на нова оценка на въздействието след допълнителните анализи, направени в доклада на JRC.

63 В това отношение следва да се припомни, че съгласно точка 13 от Междуинституционалното споразумение Комисията ще извършва оценки на въздействието на своите делегирани актове, които се очаква да окажат значително икономическо, екологично или социално въздействие, и ще провежда възможно най-широки консултации.

64 От съдебната практика следва обаче, че от текста на точки 12—15 от Междуинституционалното споразумение не произтича задължение за извършване на оценка на въздействието при всички положения (вж. в този смисъл по аналогия решения от 3 декември 2019 г., Чешка република/Парламент и Съвет, C-482/17, EU:C:2019:1035, т. 82—85, и от 5 юли 2023 г., TIB Chemicals/Комисия, T-639/20, непубликувано, EU:T:2023:374, т. 206).

65 Освен това съгласно точка 28 от Междуинституционалното споразумение Комисията се ангажира да събере, преди приемането на делегирани актове, всички необходими експертни становища, включително чрез консултации с експерти от държавите членки и чрез консултации с обществеността.

66 От своя страна в точка 6 от приложението към Междуинституционалното споразумение се посочва, че в рамките на подготовката и съставянето на делегираните актове могат да бъдат проведени и консултации със заинтересовани страни, така че Комисията не е длъжна да провежда консултации с обществеността във всички случаи.

67 В случая, както следва от точки 45 и 46 по-горе, Комисията е извършила оценка на въздействието с оглед на приемането на Делегиран регламент 2021/2139 и ТЕГ е приела два доклада относно техническите критерии за проверка, свързани с икономическите дейности, които биха допринесли съществено за постигането на двете екологични цели, установени в член 9, букви а) и б) от Регламента за таксономията. Тази оценка на въздействието и посочените доклади са били подложени на консултации с обществеността. Освен това оценката на въздействието и консултациите с обществеността са извършени, когато вече е било предвидено да се установят технически критерии за проверка на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия.

68 Впрочем на стр. 23 от оценката на въздействието с оглед на приемането на Делегиран регламент 2021/2139 (SWD (2021) 152 final) се посочва, че що се отнася до дейностите, свързани с ядрената енергия, е предпочетено техническата работа по критерия DNSH да продължи.

69 Както следва от съображение 3 от обжалвания регламент, въвеждането на технически критерии за проверка за тези дейности впоследствие е било отложено в очакване на задълбочена експертна оценка.

70 При все това експертните оценки и консултациите с обществеността, проведени с оглед на приемането на Делегиран регламент 2021/2139, вече са включвали дейностите, свързани с ядрената енергия, така че обжалваният регламент представлява продължение на посочения регламент. Впрочем те са накарали Комисията да извърши допълнителни анализи с оглед на приемането на обжалвания регламент.

71 Дейностите, свързани с ядрената енергия, са анализирани и в техническото приложение към окончателния доклад на ТЕГ, което е послужило като основа за изготвянето както на Делегиран регламент 2021/2139, така и на обжалвания регламент.

72 Така, като се имат предвид припомнените в точки 45—48 по-горе обстоятелства, от различните процедурни етапи, довели до приемането на Делегиран регламент 2021/2139, а след това на обжалвания регламент, следва, че последният се явява продължение на първия. По-специално в рамките на процедурата, довела до приемането на Делегиран регламент 2021/2139, ТЕГ е взела предвид икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, и е препоръчала извършването на други проучвания, проведени в рамките на процедурата, в резултат на която е приет обжалваният регламент.

73 Следователно Комисията е имала основание да се позове на експертните оценки, извършени с оглед на приемането на Делегиран регламент 2021/2139 за целите на приемането на обжалвания регламент, доколкото не само двата делегирани регламента имат за цел да допълнят Регламента за таксономията, но и процедурите, в резултат на които те са приети, се допълват, що се отнася до проучването на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия. Така, по-специално, противно на твърденията на Република Австрия, за целите на приемането на обжалвания регламент Комисията е можела да се основе на оценката на въздействието и на обществените консултации, извършени за целите на приемането на Делегиран регламент 2021/2139, без да е длъжна да прави допълнителна и нарочна оценка на въздействието и да провежда допълнителна нарочна обществена консултация след допълнителния анализ в доклада на JRC, доколкото свързаните с ядрената енергия дейности вече са били подложени на оценка на въздействието и на обществени консултации.

74 От това следва, че Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че не е необходимо да се извършва допълнителна и нарочна оценка на въздействието и да се провежда нарочна допълнителна консултация с обществеността след извършения в доклада на JRC допълнителен анализ на спазването на критерия за ненанасяне на значителни вреди от дейностите, свързани с ядрената енергия.

75 На четвърто място, що се отнася до довода, изложен в точка 30 от изявлението при встъпване на Великото херцогство Люксембург, че липсата на нови консултации с обществеността представлява нарушение на член 8 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, подписана в Орхус на 25 юни 1998 г. (ОВ L 124, 2005 г., стр. 4 Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 204), следва да се припомни, че съгласно член 40, четвърта алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим към процедурата пред Общия съд по силата на член 53 от

този статут, исканията в молбата за встъпване са ограничени до подпомагане по отношение на исканията на една от главните страни по спора. Освен това съгласно член 142, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд встъпилата страна е обвързана от етапа, на който се намира производството към момента на нейното встъпване.

76 Макар тези разпоредби да допускат възможността встъпила страна да представи доводи, които са нови или различни по отношение на доводите на подпомаганата от нея страна, доколкото в противен случай встъпването ѝ би било ограничено до възпроизвеждане на изложените в жалбата доводи, не може да се приеме, че тези разпоредби ѝ позволяват да измени или да измести определените от жалбата граници на спора, като изложи нови основания (решения от 10 ноември 2021 г., Google и Alphabet/Комисия (Google Shopping), T-612/17, EU:T:2021:763, т. 192, и от 2 октомври 2024 г., ACE/Съвет, T-828/22, непубликувано, обжалвано, EU:T:2024:672, т. 44).

77 Тъй като Република Австрия не е изтъкнала основание, свързано с нарушение на член 8 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, този довод е недопустим.

78 На пето място, Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, твърди, че праговете от 270 грама (g) еквивалент на CO_2 (CO_2eq) на киловатчас (kWh) и средногодишната стойност от 550 килограма (kg) CO_2eq на киловат (kW) за период от 20 години, определени за квалифицирането на изкопаемите газови горива като преходна дейност по смисъла на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, не са били предмет на каквато и да било оценка на въздействието, нито на консултации с обществеността.

79 Трябва да се припомни обаче, както това следва от точка 46 по-горе, че Комисията е извършила оценка на въздействието с оглед на приемането на Делегиран регламент 2021/2139, а ТЕГ е приела два доклада. Тази оценка на въздействието и посочените доклади са били подложени на консултации с обществеността и са били изготвени, когато вече се е предвиждало установяване на технически критерии за проверка на икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива.

80 Експертните оценки и консултациите с обществеността, проведени с оглед на приемането на Делегиран регламент 2021/2139, обаче вече са включвали икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива. Впрочем те са накарали Комисията да извърши допълнителни анализи с оглед на приемането на обжалвания регламент. Всъщност на стр. 146 от оценката на въздействието с оглед на приемането на Делегиран регламент 2021/2139 (SWD (2021) 152 final) се посочва необходимостта от допълнителна работа за дейностите, свързани с изкопаемите газови горива.

81 Освен това икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, са анализирани в техническото приложение към окончателния доклад на ТЕГ.

82 Доколкото секторът на изкопаемите газови горива е бил предмет на подготвителната фаза на Делегиран регламент 2021/2139 и поради припомнената в точка 72 по-горе приемственост между този регламент и обжалвания регламент, Комисията не може да бъде упрекната, че не е извършила нова оценка на въздействието или нова обществена консултация относно този сектор.

83 Следователно Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че не е необходимо да се извършват допълнителна и нарочна оценка на въздействието и допълнителна и нарочна консултация с обществеността относно праговете от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2 eq/kW.

84 На шесто място, Република Австрия поддържа, че обжалваният регламент е приет в нарушение на член 6, параграф 4 от Европейския закон за климата, тъй като преди приемането му Комисията не е извършила оценка на съвместимостта му с целта за неутралност по отношение на климата, посочена в член 2, параграф 1 от този закон, и с целите на Съюза в областта на климата за 2030 г. и 2040 г., нито е публикувала резултатите или е посочила съображенията си относно такава оценка.

85 Следва да се припомни, че съгласно член 6, параграф 4 от Европейския закон за климата Комисията оценява съответствието на всеки проект на мярка или законодателно предложение, включително бюджетните предложения, с целта за неутралност по отношение на климата, определена в член 2, параграф 1 от този закон, както и с целите на Съюза за климата за 2030 г. и 2040 г. преди приемането им, включва тази оценка във всяка оценка на въздействието, придружаваща тези мерки или предложения, и прави публично достъпен резултата от тази оценка в момента на приемането. Комисията също така преценява дали проектът на мярка или законодателното предложение, включително бюджетни предложения, съответстват на гарантирането на напредък по отношение на адаптирането, посочено в член 5 от посочения закон.

86 Член 6, параграф 4 от Европейския закон за климата не посочва конкретна форма на предвидената в него оценка. Следователно основната цел на тази разпоредба е да се гарантира, че Комисията взема информирано решение относно съответствието на даден проект на мярка с целите на Европейския закон за климата.

87 Спазването на тази основна цел обаче може да се гарантира чрез проверка от страна на Комисията дали са взети предвид конкретните изисквания на Регламента за таксономията, и по-специално на член 10 от него, който урежда съществения принос за смекчаване на изменението на климата.

88 Всъщност член 2, параграф 1 от Европейския закон за климата, който определя целта за неутралност по отношение на климата, гласи следното:

„Емисиите на парникови газове и поглъщанията в целия Съюз, уредени в правото на Съюза, трябва да бъдат балансирани в рамките на Съюза най-късно до 2050 г., като към тази дата се постигне намаление до нулеви нетни емисии, а след това Съюзът ще се стреми към постигането на отрицателни емисии“.

89 Съображение 24 от Регламента за таксономията от своя страна предвижда, че дадена икономическа дейност, която преследва екологичната цел за смекчаване на изменението на климата, следва да допринася съществено за стабилизирането на емисиите на парникови газове чрез предотвратяване или чрез намаляване на емисиите, или чрез повишаване на поглъщанията на парникови газове.

90 В член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията също така се посочва, че дадена дейност се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаване на последиците от изменението на климата, ако подкрепя прехода към неутрална по отношение на климата икономика, включително чрез постепенно премахване на емисиите на парникови газове.

91 От това следва, че целта за неутралност по отношение на климата на Европейския закон за климата е подобна на целта за смекчаване на изменението на климата, въведена с Регламента за таксономията, тъй като и двата акта са насочени към намаляване или премахване на емисиите на парникови газове.

92 Оценката на въздействието на Делегиран регламент 2021/2139 обаче и научните анализи на приноса на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия и изкопаемите газови горива, за смекчаването на изменението на климата и адаптирането към него, както и научният анализ на спазването на критерия за ненанасяне на значителни вреди от тези дейности, извършени с оглед на приемането на обжалвания регламент, за да се измери потенциалният принос на тези дейности към целта за намаляване или премахване на емисиите от парникови газове, позволяват на Комисията, без да е необходим допълнителен анализ, да прецени съвместимостта на обжалвания регламент с целите на Съюза за климата за 2030 г. и 2040 г. в съответствие с член 6, параграф 4 от Европейския закон за климата.

93 Следователно първото и деветото основание следва да се отхвърлят.

По второто, третото, четвъртото, петото, шестото, седмото и осмото основание относно икономическите дейности, свързани със сектора на ядрената енергетика

94 В самото начало следва да се отбележи, че обжалваният регламент се отнася до три вида икономически дейности в ядрения сектор:

– етапите преди пускането на пазара на авангардни технологии за производство на енергия от ядрени процеси с минимални отпадъци от горивния цикъл (новия раздел 4.26 от приложения I и II към Делегиран регламент 2021/2139, включени в посочените приложения чрез обжалвания регламент);

– изграждането и безопасната експлоатация на нови ядрени електроцентрали за производство на електроенергия или топлинна енергия, включително за производство на водород, като се използват най-добрите налични технологии (новия раздел 4.27 от приложения I и II към Делегиран регламент 2021/2139, включени в посочените приложения чрез обжалвания регламент);

– производството на електроенергия от ядрена енергия в съществуващи инсталации (новия раздел 4.28 от приложения I и II към Делегиран регламент 2021/2139, включени в посочените приложения чрез обжалвания регламент, наричани по-нататък заедно „икономическите дейности, свързани с ядрената енергия“).

95 За всяка от тези дейности, квалифицирани като „устойчиви инвестиции“, приложение I към обжалвания регламент установява техническите критерии за проверка, с цел определяне, от една страна, на условията, при които дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаване на последиците от изменението на климата, и от друга страна, дали икономическата дейност не нанася значителни вреди на някоя от другите екологични цели, посочени в член 9 от Регламента за таксономията. От своя страна приложение II към обжалвания регламент установява техническите критерии за проверка, с цел определяне, от една страна, на условията, при които дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за адаптирането към изменението на климата, и от друга страна, дали икономическата дейност не нанася значителни вреди на някоя от другите екологични цели, посочени в член 9 от Регламента за таксономията.

По осмото основание, свързано с нарушение на член 290 ДФЕС

96 Република Австрия поддържа по същество, че обжалваният регламент не е съобразен с условието за делегиране, свързано със „съществените елементи“ по смисъла на член 290 ДФЕС, тъй като с него Регламентът за таксономията бил разтълкуван в смисъл, че законодателят на Съюза не дава отговор на въпроса дали икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, следва да се квалифицират като устойчиви, а се осланя в това отношение на правото на преценка на Комисията.

97 Според Република Австрия по същество предметът на обжалвания регламент спада към съществените елементи на Регламента за таксономията предвид политическия и спорен характер на включването на ядрената енергетика в таксономията, предвид текста на член 10, параграф 1 от Регламента за таксономията, който изключва ядрената енергетика от икономическите дейности, които могат да се квалифицират като допринасящи съществено за смекчаване на последиците от изменението на климата, предвид правното основание на Регламента за таксономията, което се отнася до вътрешния пазар, а не до Договора за Евратом, и предвид намесата на обжалвания регламент в правото на собственост, свободата при избор на професия и свободата на стопанска инициатива.

98 Комисията, подкрепяна от Република България, Чешката република, Френската република, Унгария, Румъния и Република Финландия, оспорва тези доводи.

99 В самото начало следва да се отбележи, че Република Австрия не повдига възражение за незаконосъобразност, изведено от нарушение на член 290 ДФЕС от Регламента за таксономията, както тя потвърждава в съдебното заседание. Следователно законосъобразността на делегирането, предоставено на Комисията по-специално с член 1, параграф 3 и член 10, параграф 3 от посочения регламент, не се поставя под въпрос от Република Австрия.

100 По-нататък следва да се припомни, че съгласно член 290, параграф 1 ДФЕС законодателен акт може да делегира на Комисията правомощието да приема незаконодателни актове от общ характер, които допълват или изменят определени несъществени елементи от законодателния акт.

101 Възможността за делегиране на правомощията, предвидена в член 290 ДФЕС, има за цел да даде възможност на законодателя на Съюза да се концентрира както върху съществените елементи на дадено законодателство, така и върху несъществените елементи, за които той преценява за уместно да законодателства, като същевременно поверява на Комисията задачата „да допълва“ някои несъществени елементи на приетия законодателен акт или „да изменя“ такива елементи въз основа на дадената ѝ делегация (вж. решение от 11 май 2017 г., Dyson/Комисия, C-44/16 P, EU:C:2017:357, т. 58 и цитираната съдебна практика).

102 От това следва, че основните правила в съответната област трябва да се предвидят в основната правна уредба и не могат да бъдат предмет на делегиране (вж. решение от 11 май 2017 г., Dyson/Комисия, C-44/16 P, EU:C:2017:357, т. 59 и цитираната съдебна практика).

103 В случая следва да се определи представлява ли съществен елемент от Регламента за таксономията, както твърди Република Австрия, който следователно не може да бъде предмет на делегиран акт, въпросът дали икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, отговарят на условията на този регламент и съответно дали могат да бъдат квалифицирани като дейности, попадащи в обхвата на член 10, параграф 2 от него.

104 Съществените елементи на основните правила са тези, чието приемане налага да се направи политически избор, който спада към отговорностите, присъщи на законодателя на Съюза (вж. в този смисъл решение от 5 септември 2012 г., Парламент/Съвет, C-355/10, EU:C:2012:516, т. 65), доколкото предполага претегляне на различните разглеждани интереси въз основа на много фактори за преценка, или тези, чието приемане създава възможност за засягане на основните права на съответните лица в толкова голяма степен, че налага намесата на законодателя на Съюза (вж. решение от 26 юли 2017 г., Чешка република/Комисия, C-696/15 P, EU:C:2017:595, т. 78 и цитираната съдебна практика).

105 Идентифицирането на елементите от дадена област, които трябва да се квалифицират като основни, трябва да се основава на обективни критерии, които могат да бъдат предмет на съдебен контрол, и налага да се вземат предвид характеристиките и особеностите на съответната област (вж. решение от 22 юни 2016 г., DK Recycling und Roheisen/Комисия, C-540/14 P, EU:C:2016:469, т. 48 и цитираната съдебна практика).

106 В това отношение, първо, от член 1 от Регламента за таксономията следва, че той има за цел да се установят критериите, определящи дали дадена икономическа дейност се квалифицира като екологично устойчива, за целите на установяването на степента на екологична устойчивост на дадена инвестиция.

107 Съгласно член 3 от Регламента за таксономията икономическата дейност се квалифицира като екологично устойчива, когато тя отговаря на критериите, предвидени в букви а)—г) от тази разпоредба, и по-специално ако тя допринася съществено за една или повече от екологичните цели, предвидени в член 9 от този регламент, не нанася значителни вреди на някоя от екологичните цели, предвидени в член 9 от този регламент, осъществява се в съответствие с минималните гаранции, установени в член 18 от същия регламент, и отговаря на техническите критерии за проверка, установени от Комисията в съответствие, по-специално, с член 10, параграф 3 и член 11, параграф 3 от този регламент.

108 Второ, от член 10, параграф 3, буква а) и член 11, параграф 3, буква а) от Регламента за таксономията следва, че тези разпоредби делегират на Комисията задачата да допълва параграфи 1 и 2 от тези членове във връзка с установяването на технически критерии за проверка, определящи условията, при които дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаване на изменението на климата и за адаптирането към изменението на климата.

109 Също така от член 10, параграф 3, буква б) и от член 11, параграф 3, буква б) от Регламента за таксономията следва, че тези разпоредби делегират на Комисията задачата да допълва член 17 от този регламент посредством установяването на технически критерии за проверка за всяка съответна екологична цел, с които се определя дали дадена икономическа дейност, по отношение на която са установени посочените технически критерии за проверка, нанася значителни вреди на една или повече от тези цели.

110 Освен това член 10, параграф 5 и член 11, параграф 5 от Регламента за таксономията задължават Комисията, когато упражнява това делегирано правомощие, да взема предвид изискванията, посочени в член 19 от този регламент.

111 Като част от тези изисквания в член 19, параграф 1, буква а) от Регламента за таксономията се посочва, че техническите критерии за проверка определят най-значимия потенциален принос за дадената екологична цел при спазване на принципа на технологична неутралност, като се вземат предвид както краткосрочното, така и дългосрочното въздействие на дадена икономическа дейност.

112 Освен това съгласно член 19, параграф 3 от Регламента за таксономията техническите критерии за проверка, посочени в параграф 1 от този член, гарантират, че дейностите по производство на електроенергия, при които се използват твърди изкопаеми горива, не се квалифицират като екологично устойчиви икономически дейности.

113 В допълнение, в съдебната практика принципът на технологична неутралност, означава, че съответната правна уредба трябва да закрепва правата и задълженията на лицата по общ начин, за да не дава предимство на използването на една технология в ущърб на друга (вж. в този смисъл решение от 24 март 2022 г., Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, т. 27 и цитираната съдебна практика).

114 От изложеното по-горе следва, че в член 3 от Регламента за таксономията законодателят на Съюза е установил критериите за екологична устойчивост, позволяващи да се определи дали дадена икономическа дейност се квалифицира като екологично устойчива, за целите на установяването на степента на екологична устойчивост на дадена инвестиция, без да се дава предимство на използването на една технология в ущърб на друга и като се изключват само дейностите по производство на електроенергия, при които се използват твърди изкопаеми горива. По този начин законодателят на Съюза е предоставил възможност на Комисията да допълва Регламента за таксономията, като въведе технически критерии за проверка за приспособяване към бъдещи иновации, като позволи регулаторната рамка да не остане статична и да отчита напредъка в областта на околната среда и икономическия напредък. Следва също така да се отбележи, че Регламентът за таксономията се съсредоточава не върху видовете дейности, а върху екологичните цели и общите критерии за определяне дали дадена икономическа дейност трябва да се квалифицира като устойчива, така че, с изключение на изрично изключените изкопаеми горива, всеки вид дейност потенциално може да бъде обхванатата от този регламент в съответствие с принципа на технологична неутралност (член 19, параграф 3 от Регламента за таксономията).

115 От това следва, че критериите за екологична устойчивост на икономическите дейности са установени от законодателя на Съюза в член 3 от Регламента за таксономията и че законодателят е оставил отворена възможността за определяне на всички видове дейности, отговарящи на тези критерии, като устойчиви, с изключение на изрично изключените изкопаеми горива.

116 Всъщност с оглед на целта и съдържанието на Регламента за таксономията неговите съществени елементи са по-специално определянето на екологичните цели, на критериите за екологична устойчивост, предвидени в член 3 от Регламента за таксономията, и на

изискванията, приложими към техническите критерии за проверка. С обжалвания регламент обаче Комисията е установила технически критерии за проверка, които не попадат в обхвата на тези елементи от Регламента за таксономията.

117 Също така, като е оставил на Комисията възможността да определя технически критерии за проверка за всички видове дейности, които отговарят на критериите за устойчивост, с изключение на дейностите за производство на електроенергия, използващи твърди изкопаеми горива, законодателят на Съюза е направил политически избор по отношение на съществените елементи на Регламента за таксономията.

118 От това следва, че определянето на икономическите дейности като такива, както и установяването на технически критерии за проверка за всяка икономическа дейност, прилагаща критериите за устойчивост, не спадат, противно на поддържаното от Република Австрия, към съществените елементи на Регламента за таксономията.

119 От това следва, че доколкото с обжалвания регламент Комисията е установила технически критерии за проверка, тя не е навлязла в съществените елементи на Регламента за таксономията.

120 Впрочем този избран от законодателя на Съюза подход има и предимството да позволи на Комисията да адаптира техническите критерии за проверка към развитието на технологиите. Освен това законодателят не е длъжен да изброява всички съществуващи или предвиждани технологии, доколкото това не би позволило на законодателството да издържи проверката на времето и би го направило технологично остаряло, защото не би могло да отчете неизбежния и желателен характер на технологичните иновации.

121 Изтъкнатото от Република Австрия обстоятелство, че включването на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, било политически въпрос, по който съществуват разногласия между държавите членки, не може да постави под съмнение този извод, тъй като законодателят на Съюза не е избрал да изключи тази дейност, за разлика от производството на електроенергия, използваща твърди изкопаеми горива. Във всеки случай политическият и спорен аспект на включването на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, не е от значение с оглед на член 290 ДФЕС, който запазва за законодателните актове съществените елементи на дадена област, а не нейните политически и спорни елементи.

122 Същото се отнася и за довода, че законодателят на Съюза е направил изчерпателно изброяване в член 10, параграф 1 от Регламента за таксономията, тъй като той се основава на неправилно тълкуване на този регламент. Всъщност, от една страна, посочената разпоредба не изброява изчерпателно икономическите дейности, които могат да допринесат съществено за смекчаването на изменението на климата, а положенията, при които дадена икономическа дейност „допринася съществено за стабилизиране на концентрациите на парникови газове в атмосферата на ниво, което би предотвратило опасна антропогенна намеса в климатичната система“, за да може да се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаване на изменението на климата. От друга страна, член 10, параграф 2 от същия регламент предвижда и други положения, при които дадена икономическа дейност може да се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаване на последиците от изменението на климата.

123 Що се отнася до довода, че правното основание на Регламента за таксономията е трябвало да бъде член 203 от Договора за Евратом, ако законодателят на Съюза беше решил ядрената енергетика да бъде включена в таксономията, следва да се отбележи, че Република Австрия не повдига възражение за незаконосъобразност на този регламент, основано по-специално на грешка в правното основание. Впрочем фактът, че Регламентът за таксономията не се основава на Договора за Евратом, се обяснява с неговия предмет, който се отнася не само до ядрената енергетика, но и до други икономически дейности. Освен това при всички положения с този довод не може да се докаже, че определянето на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, като допринасящи за смекчаване на изменението на климата или за адаптирането към изменението на климата, спада към съществените аспекти на Регламента за таксономията.

124 Накрая, що се отнася до довода, че включването на ядрената енергетика в таксономията с обжалвания регламент представлявало намеса в правото на собственост (член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз), свободата при избор на професия (член 15 от Хартата на основните права) и свободата на стопанска инициатива (член 16 от Хартата на основните права) на (финансовите) предприятия, поради което било от компетентността на законодателя на Съюза, следва да се припомни, че наистина съгласно съдебната практика намесата на законодателя е необходима, когато приетият акт създава възможност за засягане на основните права в особено голяма степен (вж. в този смисъл решение от 5 септември 2012 г., Парламент/Съвет, C-355/10, EU:C:2012:516, т. 77).

125 Следва обаче да се припомни, че Република Австрия не е повдигнала възражение за незаконосъобразност на Регламента за таксономията, основано по-специално на липсата на изключване на дейностите, свързани с ядрената енергия. Впрочем тя няма основание да поддържа, че определянето на технически за проверка за икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, само по себе си е достатъчно, за да се приеме, че е налице особено голяма степен на засягане на основните права, тъй като само твърди, че посоченото определяне има значителни последици върху закрепените в членове 15, 16 и 17 от Хартата основни права, без да представя доказателства за такова засягане.

126 С оглед на изложеното по-горе не може да се приеме, че като делегират на Комисията правомощието да приема делегиран регламент за допълването на член 10, параграфи 1 и 2 и член 17 от Регламента за таксономията, член 10, параграф 3 и член 11, параграф 3 от този регламент са приети в нарушение на член 290 ДФЕС.

127 Следователно осмото основание се отхвърля.

По второто основание, свързано с нарушение на член 10, параграф 2 и на член 19, параграф 1, букви е) и ж) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки

128 С второто си основание Република Австрия поддържа, че обжалваният регламент е приет в нарушение на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, тъй като тази разпоредба не се прилагала за икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, и при условията на евентуалност, условията за прилагане на посочената разпоредба не били изпълнени.

129 Второто основание се разделя на три части, като първата е изведена от неприложимостта на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията към икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, втората, от неспазването на условията по член 10, параграф 2 от този регламент, и третата, от нарушение на член 19, параграф 1, буква е) от посочения регламент, както и на принципа на предпазните мерки.

– По първата част от второто основание, изведена от неприложимостта на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията към икономическите дейности, свързани с ядрената енергия

130 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, твърди по същество, че член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията не е приложим към икономическите дейности с ниски нива на въглеродни емисии, каквито са икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, тъй като се отнася само до така наречените „преходни“ дейности с високи нива на въглеродни емисии.

131 Комисията, подкрепяна от Република България, Чешката република, Френската република, Унгария, Румъния, Република Словения, Словашката република и Република Финландия, оспорва тези доводи.

132 Следва да се припомни, че в обжалвания регламент Комисията заключава, че някои икономически дейности, свързани с ядрената енергия, допринасят съществено за смекчаване на изменението на климата и следователно могат да се считат за „преходни“ дейности съгласно член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията.

133 Следва също да се припомни, че съгласно член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията:

„За целите на параграф 1 [от този член] икономическа дейност, за която не съществува технологично и икономически осъществима нисковъглеродна алтернатива, се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаване на последиците от изменението на климата, ако подкрепя прехода към неутрална по отношение на климата икономика в съответствие с мерките за ограничаване на увеличението на температурата до 1,5 °C над прединдустриалните равнища, включително чрез постепенно премахване на емисиите на парникови газове, по-специално емисиите от твърди изкопаеми горива, и когато тази дейност:

а) има нива на емисии на парникови газове, които съответстват на най-добрите постижения в сектора или отрасъла;

б) не пречи на разработването или внедряването на нисковъглеродни алтернативи; и

в) не води до обвързване с въглеродно интензивни активи предвид икономическия им жизнен цикъл.

За целите на настоящия параграф и установяването на технически критерии за проверка съгласно член 19 Комисията прави оценка на потенциалния принос и осъществимостта на всички имащи отношение съществуващи технологии“.

134 Освен това, в съображение 24 от Регламента за таксономията се уточнява, че дадена икономическа дейност, която преследва екологичната цел за смекчаване на изменението на климата, следва да допринася съществено за стабилизирането на емисиите на парникови газове чрез предотвратяване или чрез намаляване на емисиите, или чрез повишаване на поглъщанията на парникови газове.

135 В съображение 41 от Регламента за таксономията е посочено също така следното:

„При установяването и актуализирането на техническите критерии за проверка с оглед на екологичната цел за смекчаване на изменението на климата Комисията следва да отчита и да стимулира протичащия и необходим процес на преход към неутрална по отношение на климата икономика в съответствие с член 10, параграф 2 от настоящия Регламент. Освен използването на неутрална по отношение на климата енергия и увеличаването на инвестициите в икономически дейности и сектори, отличаващи се с ниски нива на въглеродни емисии, този преход изисква и значителни намаления на емисиите на парникови газове в други икономически дейности и сектори, за които не съществуват нисковъглеродни алтернативи, осъществими от технологична и икономическа гледна точка. Тези преходни икономически дейности следва да се квалифицират като допринасящи съществено за смекчаване на последиците от изменението на климата, ако техните емисии на парникови газове са значително по-ниски от средните за сектора или отрасъла, ако не възпрепятстват разработването и внедряването на нисковъглеродни алтернативи и ако не водят до обвързване с активи, които са несъвместими с целта за неутралност по отношение на климата предвид икономическия жизнен цикъл на тези активи. Техническите критерии за проверка на тези преходни икономически дейности следва да гарантират, че тези преходни дейности имат надеждна перспектива да станат неутрални по отношение на климата, като техническите критерии следва да бъдат съответно коригирани на редовни интервали“.

136 С доводите си Република Австрия поддържа, че член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията се прилага само за дейностите с висок въглероден интензитет, а не за дейности с ниски нива на въглеродни емисии, каквито са икономическите дейности, свързани с ядрената енергия. Този довод предполага тълкуване на разглежданата разпоредба.

137 Съгласно постоянната съдебна практика, при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза е необходимо да се има предвид не само текстът ѝ, но и нейният контекст и целите на правната уредба, от която тя е част. Генезисът на разпоредба от правото на Съюза също може да разкрие обстоятелства, които са релевантни за тълкуването ѝ (вж. решение от 3 септември 2024 г., Illumina и Grail/Комисия, C-611/22 P и C-625/22 P, EU:C:2024:677, т. 116 и цитираната съдебна практика).

138 На първо място, Република Австрия се позовава на буквалното тълкуване на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията. Тя поддържа, първо, че тази разпоредба обхваща само икономическите дейности, за които „не съществува технологично осъществима нисковъглеродна алтернатива“ и които „подкреп[ят] прехода към неутрална по отношение на климата икономика“. От това тя стига до извода, че тази разпоредба се отнася само до дейности, които сами по себе си не са нисковъглеродни, но които въпреки това могат да бъдат използвани за ограничен преходен период при липсата на осъществими алтернативни решения с ниски нива на въглеродни емисии.

139 В това отношение несъмнено трябва да се констатира, че позоваването в член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията на икономическа дейност, за която не съществува технологично и икономически осъществима нисковъглеродна алтернатива, би могло да се тълкува в смисъл, че обхваща дейности, които не са с ниски нива на въглеродни емисии.

140 Член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията обаче не се отнася до „дейности, които не са с ниски нива на въглеродни емисии“, както Република Австрия изглежда твърди, а до „дейност[и], за ко[и]то не съществува технологично и икономически осъществима нисковъглеродна алтернатива“, така че тази разпоредба може да се тълкува и в смисъл, че обхваща и дейности с ниски нива на въглеродни емисии. Така буквалното тълкуване, на което се позовава Република Австрия, не се потвърждава от текста на тази разпоредба.

141 Второ, според Република Австрия член 10, параграф 2, букви а)—в) от Регламента за таксономията потвърждава нейното тълкуване, доколкото предвижда, че за да попадне в обхвата на член 10, параграф 2 от този регламент, дадена икономическа дейност трябва да има нива на емисии на парникови газове, които съответстват на най-добрите постижения в сектора или отрасъла. Така тази разпоредба прилагала т.нар. критерий за „най-доброто в своя клас“, в смисъл че позволявала да се квалифицират като допринасящи съществено за смекчаване на изменението на климата икономическите дейности, които при сегашното състояние на техниката несъмнено са с висок въглероден интензитет, но все пак съответстват на най-добрите постижения в сектора или отрасъла, при липсата всякаква практически осъществима технологична и икономическа нисковъглеродна алтернатива.

142 Следва да се припомни, че член 10, параграф 2, буква а) от Регламента за таксономията се отнася до икономическа дейност, която „има нива на емисии на парникови газове, които съответстват на най-добрите постижения в сектора или отрасъла“.

143 Предвиденото в член 10, параграф 2, буква а) от Регламента за таксономията изискване обаче не предполага разглежданата икономическа дейност да е с висок въглероден интензитет и да не може да бъде изпълнено от дейности с ниски нива на въглеродни емисии.

144 Всъщност по дефиниция една нисковъглеродна икономическа дейност в даден сектор или отрасъл може да има нива на емисии на парникови газове, които съответстват на най-добрите постижения в този сектор или този отрасъл.

145 Същото се отнася и за изискването разглежданата икономическа дейност да „не пречи на разработването или внедряването на нисковъглеродни алтернативи“, предвидено в член 10, параграф 2, буква б) от Регламента за таксономията, и за изискването разглежданата дейност да „не води до обвързване с въглеродно интензивни активи предвид икономическия им жизнен цикъл“, предвидено в член 10, параграф 2, буква в) от този регламент.

146 Всъщност, от една страна, инвестицията в нисковъглеродна икономическа дейност не пречи на разработването или внедряването на нисковъглеродни алтернативи, а напротив може да насърчи разработването или внедряването на нисковъглеродни алтернативи. От друга страна, инвестицията в такава дейност не води до обвързване с въглеродно интензивни активи, тъй като тя се отнася до нисковъглеродни активи.

147 Следователно тези две изисквания могат да бъдат изпълнени както от икономически дейности с висок въглероден интензитет, така и от дейности с ниски нива на въглеродни емисии.

148 Поради това от условията, предвидени в член 10, параграф 2, букви а)—в) от Регламента за таксономията, не може да се направи извод, че тази разпоредба не се прилага за дейности с ниски нива на въглеродни емисии и се отнася само до дейностите с висок въглероден интензитет.

149 На второ място, Република Австрия се позовава на систематичното тълкуване на Регламента за таксономията. Тя счита, че тъй като икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, не са включени в списъка по член 10, параграф 1 от този регламент, те не могат да се считат за дейности с ниски нива на въглеродни емисии, които трябва да бъдат включени в таксономията. Освен това член 10, параграф 2 от посочения регламент следвало да се разглежда като стриктно тълкувано изключение от установения в член 10, параграф 1 от същия регламент списък и да се отнася само за дейностите с висок въглероден интензитет.

150 Следва обаче да се отбележи, че фактът, че дадена дейност не отговаря на условията по член 10, параграф 1 от Регламента за таксономията, не е пречка тази дейност да отговаря на условията по член 10, параграф 2 от този регламент. Напротив, както се посочва във формулировката „за целите на параграф 1“, която се съдържа в началото на параграф 2, последният предвижда именно условия, алтернативни на тези по параграф 1, за дейностите, които не отговарят на условията на този параграф.

151 Освен това Република Австрия счита, че съображение 41 от Регламента за таксономията потвърждава нейното тълкуване, като предвижда по същество, че техническите критерии за проверка, приложими за преходните икономически дейности, трябва да гарантират, че те „имат надеждна перспектива да станат неутрални по отношение на климата“. Според нея подобно развитие е възможно само за дейностите, които все още не са с ниски нива на въглеродни емисии.

152 Въпреки това изискването техническите критерии за проверка за преходни икономически дейности да гарантират, че тези дейности имат надеждна перспектива да станат неутрални по отношение на климата, може да се отнася и до дейности с ниски нива на въглеродни емисии, като изисква въпросните дейности да са насочени към намаляване на емисиите на парникови газове.

153 От това следва, че систематичното тълкуване, на което се позовава Република Австрия, не е пречка ядрената енергетика да се счита за дейност с ниски нива на въглеродни емисии, попадаща в обхвата на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията. Впрочем разглежданата разпоредба има за цел именно да включи икономическите дейности, които подкрепят прехода към неутрална по отношение на климата икономика, дори да не отговарят на условията по член 10, параграф 1 от този регламент, при условие че са изпълнени специфичните условия по член 10, параграф 2 от посочения регламент.

154 Освен това от съображение 41 от Регламента за таксономията следва, че целта на член 10, параграф 2 от този регламент е да се улесни преходът към неутрална по отношение на климата икономика, като същевременно се използва неутрална по отношение на климата енергия и други преходни икономически дейности. Ето защо не може да се приеме, че

неутрални по отношение на климата енергийни източници, считани за улесняващи прехода към неутрална по отношение на климата икономика, са само посочените в член 10, параграф 1 от този регламент.

155 На трето място, Република Австрия твърди по същество, че от подготвителните работи по Регламента за таксономията било видно, че като е премахнал позоваването на неутрална по отношение на климата енергия в член 10, параграф 1, буква а) от този регламент с цел да ограничи тази разпоредба до възобновяемите енергийни източници, законодателят на Съюза решил, че ядрената енергия не се включва в таксономията сред начините за производство на енергия, допринасящи съществено за смекчаване на изменението на климата.

156 В това отношение обаче трябва да се отбележи, че обстоятелството, че в член 10, параграф 1 от Регламента за таксономията неутралните по отношение на климата енергийни източници не са посочени, не доказва, че намерението на законодателя на Съюза е било да изключи неутралните по отношение на климата енергийни източници от Регламента за таксономията, а само да изключи този вид дейности от приложното поле на въпросната разпоредба, така че то не засяга възможността такива дейности да попаднат в приложното поле на параграф 2 от този член.

157 Впрочем, както подчертава Комисията, икономическите дейности, за които тя не може да установи технически критерии за проверка, са изрично посочени в член 19, параграф 3 от Регламента за таксономията. Ако обаче законодателят на Съюза е искал да изключи икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, от приложното поле на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, той щеше да посочи тези дейности в член 19, параграф 3 от този регламент. A contrario, липсата на позоваване на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, в тази разпоредба показва, че намерението на законодателя не е било да изключи тези дейности от категорията на екологично устойчивите дейности.

158 На четвърто място, Република Австрия се позовава на телеологичното тълкуване на член 10, параграфи 1 и 2 от Регламента за таксономията. Тя твърди, че член 10, параграф 2 от този регламент има за цел да пренасочи потоците на финансиране към икономически дейности с възможно най-нисък въглероден интензитет, когато липсват напълно технологично и икономически осъществими алтернативи с нулеви или ниски нива на въглеродни емисии, и по този начин да насърчи „най-добрите в своя клас“ технологии с висок въглероден интензитет. Тъй като нисковъглеродната ядрена енергетика не представлявала такава дейност, разглеждането ѝ като преходна дейност по смисъла на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията лишавало от полезно действие разпоредбите на този регламент, предназначени за насърчаване на технологиите с висок въглероден интензитет.

159 При все това, противно на твърденията на Република Австрия, от телеологичното и систематичното тълкуване на член 10, параграф 2 във връзка с член 10 параграф 1 и съображения 24 и 41 от Регламента за таксономията следва, че така наречените „преходни“ дейности по смисъла на член 19, параграф 1, буква з), подточка ii) от посочения регламент се отнасят до дейности, които, макар да не отговарят на критериите по член 10, параграф 1 от този регламент, все пак предотвратяват или намаляват емисиите на парникови газове и следователно преследват като преходна цел екологичната цел за смекчаване на изменението на климата. Така, като се има предвид тази цел, преходните дейности могат

да включват дейности, които не са с ниски нива на въглеродни емисии и за които не съществува технологично и икономически осъществима нисковъглеродна алтернатива, но също и a fortiori дейности с ниски нива на въглеродни емисии, които не отговарят на условията за прилагане на член 10, параграф 1 от Регламента за таксономията. Да се тълкува член 10, параграф 2 от посочения регламент в смисъл, че може да се отнася само до дейности с висок въглероден интензитет, би било в противоречие с тази цел на посочения регламент.

160 От това следва, че телеологичното тълкуване на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията потвърждава, че тази разпоредба може да се прилага към дейности с ниски нива на въглеродни емисии, каквито са икономическите дейности, свързани с ядрената енергия.

161 На пето място, според Република Австрия, като е приела в обжалвания регламент липсата на „подходящи по мащаб“ нисковъглеродни алтернативи на ядрената енергия „за посрещане на търсенето на енергия“, Комисията разширила приложното поле на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, тъй като този регламент имал за цел не сигурността на енергийните доставки, а квалифицирането на икономическите дейности като екологично устойчиви за целите на установяването на степента на екологична устойчивост на дадена инвестиция.

162 В това отношение трябва да се отбележи, че от съображение 6 от обжалвания регламент следва, че дейностите, свързани с ядрената енергия, са нисковъглеродни дейности, но не представляват енергия от възобновяеми източници по смисъла на член 10, параграф 1, буква а) от Регламента за таксономията и не попадат и в другите категории икономически дейности, посочени в член 10, параграф 1, букви б)—и) от посочения регламент.

163 В съображение 6 от обжалвания регламент Комисията приема също, че тъй като производството на ядрена енергия се доближава до нулеви емисии на парникови газове и липсват технологично и икономически осъществими нисковъглеродни алтернативни решения, подходящи по мащаб за посрещане на търсенето на енергия по непрекъснат и надежден начин, дейностите, свързани с ядрената енергия, допринасят за целите за смекчаване на последиците от изменението на климата и следва да бъдат квалифицирани като така наречените „преходни“ дейности, посочени в член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията.

164 Важно е обаче да се припомни, първо, че член 194, параграф 1 ДФЕС предвижда, че в рамките на установяването или функционирането на вътрешния пазар и предвид необходимостта от опазване и подобряване на околната среда политиката на Съюза в областта на енергетиката има за цел, в дух на солидарност между държавите членки, да осигури функционирането на енергийния пазар, да обезпечи сигурността на енергийните доставки в Съюза, да насърчава енергийната ефективност и спестяването на енергия, както и разработването на нови и възобновяеми енергийни източници и да подпомага взаимната свързаност на енергийните мрежи.

165 Освен това Съдът е постановил, че принципът на енергийна солидарност, посочен в член 194 ДФЕС, трябва да бъде взет предвид от институциите на Съюза и от държавите членки в рамките на установяването или функционирането на вътрешния пазар, и по-специално като се следи за обезпечаване на сигурността на енергийните доставки в

Съюза, което предполага не само справяне с извънредни ситуации, когато такива възникнат, но и приемане на мерки за предотвратяване на случаите на криза (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Германия/Полша, C-848/19 P, EU:C:2021:598, т. 69).

166 От това следва, че когато приема мерките, предназначени да установят или осигурят функционирането на вътрешния пазар, какъвто е обжалваният регламент за прилагане на Регламента за таксономията, чието правно основание е член 114 ДФЕС, Комисията трябва да следи за сигурността на енергийните доставки в Съюза.

167 Второ, Регламентът за таксономията има за цел да насърчи прехода към безопасна, неутрална по отношение на климата и устойчива на климатичните изменения кръгова икономика, с ефективно използване на ресурсите, както следва по-специално от съображение 4 от този регламент.

168 Постигането на тази цел обаче би било застрашено, ако използването на енергийни източници, за които се счита, че допринасят съществено за смекчаването на изменението на климата, не позволява енергийни доставки, достатъчни за задоволяване на търсенето на енергия.

169 Трето, следва да се припомни, че член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията се отнася до липсата на „технологично и икономически осъществима“ нисковъглеродна алтернатива. Като поставя обаче наличието на алтернативи в зависимост от тяхната технологична и икономическа осъществимост, законодателят на Съюза акцентира върху практическата осъществимост и наличността на тези алтернативи, което е в основата на изискването за сигурност на доставките и задоволяване на нуждите на Съюза от енергия. Следователно тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася до преходни дейности, за които не съществуват реалистични и практически осъществими алтернативи, позволяващи на Съюза да продължи да задоволява енергийните си нужди.

170 С оглед на изложеното по-горе доводите на Република Австрия не позволяват да се докаже, че Комисията е нарушила член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, като е приложила тази разпоредба към икономическите дейности, свързани с ядрената енергия.

171 Следователно първата част от второто основание трябва да се отхвърли по същество.

– По втората част на второто основание, изведена при условията на евентуалност от неспазване на условията по член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията

172 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, твърди по същество, че обжалваният регламент е приет в нарушение на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, доколкото икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, не отговаряли на предвидените в тази разпоредба условия.

173 Комисията, подкрепяна от Република България, Чешката република, Френската република, Унгария, Румъния, Словашката република и Република Финландия, оспорва тези доводи.

174 На първо място, Република Австрия твърди, че включването на ядрената енергетика в таксономията противоречи на условието, че не трябва да съществува осъществима от технологична и икономическа гледна точка нисковъглеродна алтернатива, тъй като вече съществували такива алтернативи на ядрената енергия под формата на енергия от възобновяеми източници, които били за предпочитане пред ядрената енергия.

175 Република Австрия поддържа също, че Комисията е нарушила член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, като е приела, че нисковъглеродните алтернативи на ядрената енергия все още не са налични в достатъчна степен, тъй като тази разпоредба не е ограничена до наличните в достатъчна степен алтернативи.

176 В подкрепа на това твърдение Република Австрия се позовава на отговора на Платформата, в който тя установява „очевидното съществуване“ на други достъпни и осъществими начини за производство на енергия, както и на факта, че неизползването от повечето държави членки на ядрена енергия показва, че съществуват нисковъглеродни алтернативи, както това е констатирано от Bundesamt für Sicherheit in der nuklearen Entsorgung (Федерална служба за безопасност при обезвреждането на ядрените отпадъци, Германия, наричана по-нататък „BASE“) в техническото ѝ становище, в което е прието, че енергията от възобновяеми източници е достъпна в технологично отношение и по-изгодна от икономическа гледна точка.

177 В това отношение следва да се припомни, че както е видно от точки 164—169 по-горе, условието да не съществува осъществима от технологична и икономическа гледна точка нисковъглеродна алтернатива, трябва да се преценява, като се вземе предвид императивното изискване за сигурност на доставките.

178 Освен това общите твърдения на Платформата и BASE, към които препраща Република Австрия, не са достатъчни, за да лишат от правдоподобност констатацията на Комисията, че по време на преходен период икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, следва да се вземат предвид при липсата на технологично и икономически осъществими нисковъглеродни алтернативни решения, подходящи по мащаб за посрещане на търсенето на енергия по непрекъснат и надежден начин. Всъщност Република Австрия не доказва, че алтернативите чрез използването на възобновяеми енергийни източници са осъществими от технологична и икономическа гледна точка, и по-специално че търсенето на енергия може да се покрие само от възобновяеми енергийни източници.

179 Следователно този довод на Република Австрия не позволява да се докаже, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е направила тази констатация.

180 На второ място, Република Австрия счита, че обжалваният регламент не отговаря на условията по член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, тъй като тази разпоредба предполагала, че дадена икономическа дейност може да се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаване на изменението на климата само ако подкрепя прехода към неутрална по отношение на климата икономика в съответствие с мерките за ограничаване на увеличението на температурата до 1,5 °C над прединдустриалните равнища, в съответствие с целите на Парижкото споразумение (ОВ L 282, 2016 г., стр. 4).

181 Според Република Австрия обжалваният регламент не зачита целите на Парижкото споразумение в областта на климата, тъй като съгласно техническите критерии за проверка дейностите в сектора на ядрената енергетика допринасят съществено за

смекчаване на изменението на климата, въпреки че те могат да доведат до намаляване на емисиите на парникови газове само в далечно бъдеще и не могат да допринесат за постигането на целта за неутралност по отношение на климата до 2030 г. или 2050 г. По-специално, посочените критерии позволявали новите централи, на които е издадено разрешително за строеж до 2045 г., и съществуващите централи, които бъдат модифицирани до 2040 г., да бъдат приведени в съответствие с таксономията, въпреки че ще бъде твърде късно, за да се допринесе за постигането на целта за неутралност по отношение на климата.

182 Следва да се припомни най-напред, че съгласно член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията „икономическа дейност […] се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаване на последиците от изменението на климата, ако подкрепя прехода към неутрална по отношение на климата икономика в съответствие с мерките за ограничаване на увеличението на температурата до 1,5 °C над прединдустриалните равнища […]“.

183 Член 2, точка 5 от Регламента за таксономията определя „смекчаването на изменението на климата“ като „задържане на покачването на средната температура в световен мащаб значително под 2 °C и продължаване на усилията за ограничаването му до 1,5 °C спрямо нивата от прединдустриалния период, както е предвидено в Парижкото споразумение“.

184 Съображение 3 от Регламента за таксономията, като се позовава и на Парижкото споразумение, гласи, че този регламент „представлява ключова стъпка към постигането на целта за неутрален по отношение на климата Съюз до 2050 г.“.

185 Така Регламентът за таксономията има за цел именно, както се посочва в съображение 3 и член 10, параграф 2 от него, да гарантира постигането на целите на Парижкото споразумение, включени в неговите разпоредби.

186 Освен това в член 1, втора алинея Европейският закон за климата определя „обвързваща цел за неутралност по отношение на климата в Съюза до 2050 г. в стремежа да се постигне дългосрочната цел по отношение на температурата, посочена в член 2, параграф 1, буква а) от Парижкото споразумение“, на която се позовава съображение 6 от обжалвания регламент.

187 Освен това Парижкото споразумение обвързва Съюза, тъй като е одобрено от името на Съюза с Решение (ЕС) 2016/1841 на Съвета от 5 октомври 2016 година за сключване, от името на Европейския съюз, на Парижкото споразумение, прието по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (ОВ L 282, 2016 г., стр. 1). Ето защо това споразумение има предимство пред разпоредбите на вторичното право на Съюза и последните трябва да се тълкуват, доколкото е възможно, в съответствие с неговите разпоредби. Следователно Регламентът за таксономията трябва да се тълкува, доколкото е възможно в съответствие с Парижкото споразумение (вж. по аналогия решения от 27 февруари 2024 г., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2024:172, т. 70 и цитираната съдебна практика, и от 17 октомври 2024 г., PT Pelita Agung Agrindustri и PT Permata Hijau Palm Oleo/Комисия, C-112/23 P, EU:C:2024:899, т. 38).

188 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 31, точка 3, букви а) и b) от Виенската конвенция за правото на договорите от 23 май 1969 г., при тълкуването на договора трябва наред с контекста му да се вземат под внимание и всяко последващо споразумение между страните относно тълкуването на договора или прилагането на

неговите разпоредби и по-късната практика на прилагането на договора, която установява споразумението на страните относно неговото тълкуване. В това отношение Съдът вече е имал повод да подчертае, че в международното право не е нито забранено, нито необичайно да се предвиди възможност за страните по международното споразумение постепенно да уточняват тълкуването му съобразно развитието във времето на общата им воля относно обхвата на това споразумение. Уточненията могат да бъдат внасяни от самите страни по споразумението или от орган, който същите са създали и на който са предоставили компетентност да взима задължителни за тях решения. В такъв случай съответните тълкувателни актове имат правните последици по член 31, точка 3, буква а) от Виенската конвенция за правото на договорите (решение от 21 декември 2023 г., Scuola europea di Varese, C-431/22, EU:C:2023:1021, т. 76, вж. също в този смисъл становище 1/17 (ВИТС ЕС—КАНАДА), от 30 април 2019 г., EU:C:2019:341, т. 233 и 234).

189 Що се отнася до Парижкото споразумение, на 28-мата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (COP 28), в част II, точка 28, буква е) от Решение 1/CMA.5, „Резултати от първия глобален преглед“, страните по Парижкото споразумение подчертават „необходимостта от значително, бързо и устойчиво намаляване на емисиите на парникови газове в съответствие с траекториите, водещи до ограничаване на увеличаване на температурата до 1,5 °C“ и се ангажират „да допринесат за световните усилия“, като например „да ускорят внедряването на технологии с нулеви и ниски емисии, включително […] ядрената енергия“.

190 Следователно тълкуване на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията в съответствие с Парижкото споразумение, както самото то се тълкува от страните по него по време на COP 28 в съответствие с член 31, параграф 3, букви а) и b) от Виенската конвенция за правото на договорите, потвърждава разбирането, че икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, могат да представляват дейности, допринасящи съществено за смекчаване на изменението на климата, като подкрепят прехода към неутрална по отношение на климата икономика в съответствие с мерките за ограничаване на увеличението на температурата до 1,5 °C над прединдустриалните равнища.

191 Следва да се уточни, че в съдебното заседание в отговор на поставените от Общия съд въпроси страните са имали възможност да се произнесат по изводите, които могат да бъдат изведени от такова тълкуване в съответствие с Парижкото споразумение.

192 Освен това трябва да се отбележи, че от член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, чиято законосъобразност не се оспорва, следва, че тези цели в областта на климата са изпълнени, когато разглежданата икономическа дейност подкрепя прехода към неутрална по отношение на климата икономика, по-специално чрез премахване на емисиите на парникови газове. Трябва също така да се припомни, че в съображение 6 от обжалвания регламент въз основа на становищата, събрани в хода на процедурата по приемане на този регламент, Комисията посочва, че икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, са дейности с малък въглероден отпечатък, че производството на ядрена енергия има почти нулеви емисии на парникови газове и че съществуват многобройни и ясни доказателства за потенциалния значителен принос на ядрената енергия за целите за смекчаване на последиците от изменението на климата.

193 Накрая, Република Австрия не представя доказателства в подкрепа на твърденията си, че изграждането и експлоатацията на нови ядрени електроцентрали въз основа на разрешителни за строеж, издадени между 2023 г. и 2045 г., не биха могли да допринесат за

постигането на целта за въглеродна неутралност през 2050 г., а чак в далечно бъдеще. Всъщност тя се ограничава да цитира твърдението на Платформата, че новите ядрени електроцентрали, на които бъде издадено разрешително за строеж до 2045 г., могат да бъдат приведени в съответствие с таксономията, и дори да започнат да функционират твърде късно, за да допринесат за смекчаването на изменението на климата.

194 Ядрената енергия обаче има много ниски стойности на емисиите на парникови газове, така че може да допринесе значително за смекчаването на последиците от изменението на климата чрез ограничаване на използването на енергийни източници с висок въглероден интензитет.

195 Впрочем твърдението, че тези дейности биха могли да доведат до намаляване на емисиите на парникови газове чак в далечно бъдеще, а не до 2050 г., дори да се приеме за установено, не би могло да докаже, че обжалваният регламент е опорочен от явна грешка в преценката, тъй като предполагаемата липса на ефективност на даден акт не може да доведе до неговата незаконосъобразност (вж. в този смисъл по аналогия решение от 12 юли 2001 г., Jippes и др., C-189/01, EU:C:2001:420, т. 84 и цитираната съдебна практика).

196 Република Австрия допълва, че обжалваният регламент противоречи на член 1, параграф 2 и на съображение 16 от Решение (ЕС) 2022/591 на Европейския парламент и на Съвета от 6 април 2022 година относно Обща програма на Европейския съюз за действие за околната среда до 2030 година (ОВ L 114, 2022 г., стр. 22), съгласно което Съюзът трябва да положи усилия за осъществяването на екологичен преход и да основе своята икономика на възобновяеми енергийни източници, тъй като дългосрочното насърчаване на съоръженията за ядрена енергия, произтичащо от обжалвания регламент, е диаметрално противоположно на тази цел.

197 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че ядрената енергия е преходна дейност по смисъла на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията.

198 Следователно техническите критерии за проверка, установени в съответствие с член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, допълват действията на Съюза за насърчаване на енергията от възобновяеми източници.

199 Поради това не може да се приеме, че обжалваният регламент противоречи на Решение 2022/591, без да е необходимо да се разглежда приложното поле на разпоредбите на посоченото решение.

200 Следователно доводите на Република Австрия относно липсата на подкрепа за прехода към неутрална по отношение на климата икономика в съответствие с целта от 1,5 °C трябва да се отхвърлят.

201 На трето място, Република Австрия твърди по същество, че включването на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, в таксономията противоречи на член 10, параграф 2, буква а) от Регламента за таксономията, тъй като в ядрената енергетика няма нива на емисии на парникови газове, които съответстват на най-добрите постижения в сектора или отрасъла по смисъла на тази разпоредба, тоест в сектора за производство на енергия, по-специално в сравнение с водноелектрическата и вятърната енергия.

202 В това отношение следва да се отбележи, че Република Австрия тълкува неправилно Регламента за таксономията, тъй като условието дадена дейност да има нива на емисии на парникови газове, които съответстват на най-добрите постижения в сектора или отрасъла, не може да се тълкува в смисъл, че трябва да става въпрос за дейността с най-ниски въглеродни емисии в съответния сектор или отрасъл.

203 Всъщност от съображение 41 от Регламента за таксономията е видно, че тези преходни икономически дейности следва да се квалифицират като допринасящи съществено за смекчаване на последиците от изменението на климата, по-специално ако техните емисии на парникови газове са значително по-ниски от средните за сектора или отрасъла.

204 Следователно доводите на Република Австрия не позволяват да се докаже, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че при определени условия икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, могат да се считат за съответстващи на най-добрите постижения в сектора или отрасъла по смисъла на член 10, параграф 2, буква а) от Регламента за таксономията.

205 На четвърто място, Република Австрия твърди по същество, че обжалваният регламент е несъвместим с член 10, параграф 2, буква б) от Регламента за таксономията, тъй като инвестициите в ядрената енергетика възпрепятстват разработването на нисковъглеродни алтернативи.

206 Република Австрия твърди по същество, че множество проучвания доказват, че ядрената енергия и възобновяемите енергийни източници не са взаимно допълващи се, а си вредят взаимно, и че по този начин обжалваният регламент отклонява финансови ресурси от инсталацията за възобновяема енергия в краткосрочен план.

207 В това отношение следва да се припомни, че в съображение 6 от обжалвания регламент Комисията приема, че като осигурява стабилни доставки на енергия за покриване на базовия товар, ядрената енергия улеснява внедряването на непостоянни възобновяеми източници и не възпрепятства тяхното развитие.

208 Следва също да се отбележи, че Делегиран регламент 2021/2139 установява технически критерии за проверка, обхващащи няколко сектора и икономически дейности, които могат да допринесат за постигането на целите за смекчаване на изменението на климата и адаптиране към изменението на климата, включително дейности, свързани с енергията от възобновяеми източници.

209 Ето защо не може да се приеме, че обжалваният регламент, който няма как да се разглежда отделно от другите делегирани регламенти, приети въз основа на Регламента за таксономията, установява приоритет в полза на инвестициите в икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, пред инвестициите, свързани с енергията от възобновяеми източници.

210 Това тълкуване на обжалвания регламент е в съответствие с член 194, параграф 2, втора алинея ДФЕС, съгласно който всяка държава членка има правото да определя условията за използване на енергийните си ресурси, да избира между различни енергийни източници и да определя общата структура на енергийното си снабдяване (вж. в този смисъл решение от 22 септември 2020 г., Австрия/Комисия, C-594/18 P, EU:C:2020:742, т. 48 и 80).

211 Освен това с доводите си Република Австрия поддържа по същество, че ядрената енергетика страда от липса на гъвкавост, така че увеличаването на дела на енергията от възобновяеми източници утежнявало икономическия модел на ядрените електроцентрали, намалявайки срока им на използване. Налага се обаче изводът, че става въпрос за общо твърдение, чиято релевантност може да варира в зависимост, от една страна, от избора на всяка държава членка, припомнен в точка 210 по-горе, и от друга страна, от възможността ядрените електроцентрали да приспособят функционирането си, за да отговорят на промените в предлагането и търсенето, както изтъкват Комисията и Френската република.

212 Във всеки случай Комисията е представила и изследване, което поставя под съмнение констатацията, направена в представените от Република Австрия проучвания. Съгласно постоянната съдебна практика на Комисията обаче следва да се признае широка свобода на преценка, що се отнася до оценката на наличните научни изследвания, както и до избора на проучванията, които трябва да имат предимство пред другите, и то независимо от времевата им последователност (решения от 24 октомври 2018 г., Deza/Комисия, T-400/17, непубликувано, EU:T:2018:712, т. 95, и от 5 юли 2023 г., TIB Chemicals/Комисия, T-639/20, непубликувано, EU:T:2023:374, т. 34).

213 Следователно представените от Република Австрия доказателства не са достатъчни, за да лишат от правдоподобност преценката на Комисията, че икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, улесняват внедряването на непостоянни възобновяеми източници и не възпрепятстват тяхното развитие.

214 Поради това тези доказателства не установяват, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, улесняват внедряването на непостоянни възобновяеми източници и не възпрепятстват тяхното развитие.

215 Република Австрия упреква Комисията и за това, че не е извършила проверка в това отношение, поради което обжалваният регламент бил опорочен от непълнота на мотивите.

216 В това отношение според постоянната практика на Съда изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и да излагат ясно и недвусмислено съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, трябва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 8 май 2019 г., Landeskreditbank Baden-Württemberg/ЕЦБ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, т. 85 и 87 и цитираната съдебна практика).

217 Както обаче следва от съображение 6 от обжалвания регламент, Комисията е мотивирала надлежно извода си, че икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, улесняват внедряването на непостоянни възобновяеми източници и не възпрепятстват тяхното развитие. Всъщност от това съображение следва, че като осигурява стабилни доставки на енергия за покриване на базовия товар, ядрената енергия улеснява внедряването на непостоянни възобновяеми източници и следователно не възпрепятства тяхното развитие.

218 Комисията също така не може да бъде упрекната, че не е направила проверка в това отношение, тъй като посочената в съображение 6 от обжалвания регламент преценка показва, че тя е проучила този въпрос.

219 На пето място, Република Австрия поддържа, че включването на ядрената енергия в таксономията нарушава забраната за ефектите на обвързване, установена в член 10, параграф 2, буква в) от Регламента за таксономията. Тъй като ядрената енергия ще доведе до значителен ефект на обвързване, като се имат предвид значителните разходи за инвестиции, дългите срокове за изграждане и продължителността на експлоатация на електроцентралите, ядрената енергия вредяла на развитието на по-изгодни възобновяеми енергийни източници и увеличавала вероятността от използване на технологии с висок въглероден интензитет до въвеждането в експлоатация на нови ядрени електроцентрали.

220 В подкрепа на това твърдение Република Австрия се позовава на отговора на Платформата, в който е посочено, от една страна, че обвързването с активи в дейности с висок въглероден интензитет би могло да настъпи („may occur“), ако очакваното намаляване на емисиите на парникови газове е твърде бавно или твърде закъсняло, и от друга страна, че съществува риск от обвързване поради времето, необходимо за изграждане на ядрени електроцентрали, и периода, през който те продължават да функционират.

221 Следва да се припомни, че член 10, параграф 2, буква в) от Регламента за таксономията изисква икономическата дейност да не води до обвързване с въглеродно интензивни активи предвид икономическия им жизнен цикъл.

222 От това следва, че целта на член 10, параграф 2, буква в) от Регламента за таксономията е да се избегне обвързване, тоест запазването за дълъг период на въглеродно интензивни активи, и съгласно съображение 41 от посочения регламент да се гарантира, че икономическите дейности не водят до обвързване с активи, които са несъвместими с целта за неутралност по отношение на климата.

223 Република Австрия обаче не обяснява защо активите на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, са източник с висока степен на емисии на парникови газове, поради което доводът ѝ не е подкрепен с доказателства.

224 Освен това твърденията, съдържащи се в отговора на Платформата, изтъкнати от Република Австрия, са формулирани условно или не са подкрепени с доказателства, така че не са достатъчни, за да лишат от правдоподобност направената от Комисията преценка.

225 Следователно доводите на Република Австрия не позволяват да се докаже, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, отговарят на условието, предвидено в член 10, параграф 2, буква в) от Регламента за таксономията.

226 Република Австрия упреква по същество Комисията и за това, че не е разгледала ефекта на обвързване на икономически дейности, свързани с ядрената енергия, който бил значителен и вредял на развитието на възобновяемите енергийни източници, като същевременно налагал производството на енергия от въглища и газ, поради което обжалваният регламент бил опорочен от непълнота на мотивите.

227 Тъй като обаче рискът от ефект на обвързване с въглеродно интензивни активи не съществува за икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, които не включват въглеродно интензивни активи, Комисията не може да бъде упрекната, че не е разгледала ефекта на обвързване на тези активи или че е нарушила задължението си за мотивиране в това отношение.

228 На шесто място, Република Австрия твърди, че нарушенията на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията водят и до нарушение на член 19, параграф 1, буква ж) от този регламент, който предвижда задължението да се отчита жизненият цикъл, включително доказателства от налични оценки на жизнения цикъл. Всъщност Комисията не взела предвид дългия период на планиране, издаване на разрешителни и експлоатация на ядрените електроцентрали, нито следователно целия жизнен цикъл, с оглед по-специално на възпрепятстването на нисковъглеродни алтернативи и на ефекта на обвързване.

229 Достатъчно е обаче да се констатира, че в рамките на настоящото оплакване Република Австрия само препраща към доводите, изведени от нарушения на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията. При това положение и след като посочените доводи са отхвърлени, трябва да бъде отхвърлен и аргументът, че нарушенията на тази разпоредба водят и до нарушение на член 19, параграф 1, буква ж) от този регламент.

230 С оглед на изложеното по-горе следва да се заключи, че Република Австрия не е доказала, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, отговарят на условията, предвидени в член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията.

231 Следователно втората част от второто основание трябва да се отхвърли по същество.

– По третата част от второто основание, изведена при условията на евентуалност от нарушение на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията и на принципа на предпазните мерки

232 Република Австрия поддържа по същество, че предвидените в обжалвания регламент технически критерии за проверка са опорочени от нарушение на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, тъй като не се основават на убедителни научни доказателства и на принципа на предпазните мерки и не позволяват да се провери дали икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, отговарят на условията по член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията.

233 Комисията, подкрепяна от Република България, Чешката република, Унгария, Румъния и Република Финландия, оспорва тези доводи.

234 Важно е да се припомни, че съгласно член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията техническите критерии за проверка, установени съгласно член 10, параграф 3 от този регламент, се основават на убедителни научни доказателства и на принципа на предпазните мерки, заложен в член 191 ДФЕС.

235 В случая, първо, от съображение 6 от обжалвания регламент следва, че Комисията се е основала на научната преценка на ТЕГ и на научната оценка, съдържаща се в доклада на JRC. Освен това, както бе припомнено в точка 48 по-горе, тя се е основала и на становищата на експертната група по член 31 от Договора за Евратом и на НКЗЕВР. В

допълнение в техническото приложение към окончателния си доклад от 9 март 2020 г. ТЕГ приема, че „данните относно потенциалния съществен принос на ядрената енергия за смекчаването на изменението на климата са многобройни и недвусмислени“, като препраща към няколко научни изследвания.

236 В подкрепа на доводите си Република Австрия само цитира три проучвания относно обстоятелството, че ядрената енергия и възобновяемите енергийни източници си вредели взаимно и не се допълвали помежду си, без да обяснява по какъв начин техническите критерии за проверка, определени за дейностите, свързани с ядрената енергия, водят до обвързване с въглеродно интензивни активи.

237 При тези условия и с оглед на широката свобода на преценка, призната на Комисията при избора и преценката на научните изследвания, припомнена в точка 212 по-горе, Република Австрия не доказва надлежно, че Комисията не е изпълнила задължението си да се основе на убедителни научни доказателства.

238 Във всеки случай с оглед на посочената широка свобода на преценка само по себе си обстоятелството, че даден анализ на Комисията е оспорен в научната литература, не е достатъчно, за да го постави под въпрос.

239 Второ, противно на поддържаното от Република Австрия, не може да се приеме и че обжалваният регламент е опорочен от „пропуски в анализа и липса на мотиви“ по въпроса дали трите релевантни икономически сектора, свързани с ядрената енергетика, отговарят на условията по член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията.

240 В това отношение следва да се припомни, че задължението за мотивиране на решенията представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за основателността на мотивите, от която зависи материалната законосъобразност на спорния акт (вж. решение от 18 април 2024 г., Dumitrescu и др./Комисия и Съд, C-567/22 P—C-570/22 P, EU:C:2024:336, т. 46 и цитираната съдебна практика). Налага се обаче изводът, че с доводите си относно „пропуски в анализа и липса на мотиви“ Република Австрия поставя под въпрос главно мотивирането на обжалвания регламент, а не неговата основателност, какъвто е случаят и с другите твърдения за нарушения, изтъкнати в подкрепа на жалбата относно такива пропуски.

241 Освен това в съответствие със съдебната практика, цитирана в точка 216 по-горе, следва да се отбележи, че изпълнението на условията, предвидени в член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, е надлежно мотивирано в съображение 6 от обжалвания регламент, както и в обяснителния меморандум към Делегиран регламент 2021/2139, в които се споменават становищата на експертите, с които Комисията се е консултирала.

242 Трето, тъй като Република Австрия не подкрепя твърдението си за нарушение на принципа на предпазните мерки с конкретни доводи в рамките на настоящата част от второто основание, а само посочва този принцип, следва да се приеме, че това твърдение е недопустимо в приложение на член 76, буква г) от Процедурния правилник (вж. в този смисъл решение от 7 ноември 2019 г., ADDE/Парламент, T-48/17, EU:T:2019:780, т. 22 и цитираната съдебна практика).

243 С оглед на изложеното по-горе третата част от второто основание се отхвърля, а оттам и второто основание в неговата цялост.

По третото и четвъртото основание, свързани с нарушение на член 17 и на член 19, параграф 1, букви е) и ж) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки

244 В подкрепа на третото и четвъртото основание Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, твърди по същество, че като включва икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, в преходните дейности и като установява техническите критерии за проверка за тези дейности, обжалваният регламент не бил съобразен с критерия DNSH, а именно с критерия, че съответната икономическа дейност не трябва да причинява значителни вреди на някоя от екологичните цели, преследвани с Регламента за таксономията, предвиден в член 17 и член 19, параграф 1, букви е) и ж) от посочения регламент, както и с принципа на предпазните мерки.

245 Член 17, параграф 1 от Регламента за таксономията гласи следното:

„За целите на член 3, буква б), като се отчита жизненият цикъл на продуктите и услугите, предоставяни посредством дадена икономическа дейност, включително доказателствата от налични оценки на жизнения цикъл, се приема, че дадена икономическа дейност се счита за нанасяща значителни вреди при:

а) смекчаването на изменението на климата, когато тази дейност води до значителни емисии на парникови газове;

б) адаптирането към изменението на климата, когато тази дейност води до увеличаване на неблагоприятното въздействие на настоящия климат и на очаквания бъдещ климат върху самата дейност, или върху населението, природата или активите;

в) устойчивото използване и опазването на водните и морските ресурси, когато тази дейност влошава:
   i) доброто състояние или добрия екологичен потенциал на водните обекти, включително на повърхностните и подземните води; или
   ii) доброто екологично състояние на морските води;

г) кръговата икономика, включително предотвратяването на образуването на отпадъци и тяхното рециклиране, когато:
   i) тази дейност води до значителна неефективност при използването на материали или при прякото или непряко използване на природни ресурси като невъзобновяеми източници на енергия, суровини, вода и земя, на един или повече етапи от жизнения цикъл на продуктите, включително по отношение на трайността и на възможностите за поправка, осъвременяването, повторната употреба или рециклирането на продуктите;
   ii) тази дейност води до значително увеличаване на образуването, изгарянето или обезвреждането на отпадъци, с изключение на изгарянето на нерециклируеми опасни отпадъци; или
   iii) дългосрочното обезвреждане на отпадъци може да причини значителни и дългосрочни вреди на околната среда;

д) предотвратяването и контрола на замърсяването, когато тази дейност води до значително увеличение на емисиите на замърсители във въздуха, водата или почвата в сравнение с положението преди започването на дейността; или

е) защитата и възстановяването на биологичното разнообразие и екосистемите, когато тази дейност:
   i) влошава в значителна степен доброто състояние и устойчивостта на екосистемите; или
   ii) влошава природозащитния статус на местообитанията и видовете, включително тези от интерес за Съюза“.

246 Член 19, параграф 1 от Регламента за таксономията от своя страна предвижда, че техническите критерии за проверка, установени съгласно член 10, параграф 3 и член 11, параграф 3 от този регламент:

„а) определят най-значимия потенциален принос за дадената екологична цел при спазване на принципа на технологична неутралност, като се вземат предвид както краткосрочното, така и дългосрочното въздействие на дадена икономическа дейност;

б) посочват минималните изисквания, които трябва да бъдат изпълнени, за да се избегнат значителни вреди по отношение на която и да е от съответните екологични цели, като се вземат предвид както краткосрочните, така и дългосрочните въздействия на дадена икономическа дейност;

в) имат количествено изражение и съдържат прагове, доколкото е възможно, а в противен случай са качествени критерии;

г) когато е целесъобразно, надграждат схемите за маркировка и сертифициране на Съюза, методиките на Съюза за оценка на отпечатъка върху околната среда и статистическите системи за класификация и отчитат приложимото действащо законодателство на Съюза;

д) доколкото е осъществимо, използват показателите за устойчивост, посочени в член 4, параграф 6 от Регламент […] 2019/2088;

е) се основават на убедителни научни доказателства и на принципа на предпазните мерки, заложен в член 191 от ДФЕС;

ж) отчитат жизнения цикъл, включително доказателства от налични оценки на жизнения цикъл, като вземат предвид въздействието на самата икономическа дейност върху околната среда, както и въздействието върху околната среда на продуктите и услугите, предоставяни посредством тази икономическа дейност, като отчитат по-специално производството, употребата и излизането от употреба на тези продукти и услуги;

з) отчитат естеството и мащаба на икономическата дейност, включително:
   i) дали е спомагаща дейност съгласно член 16; или
   ii) дали е преходна дейност съгласно член 10, параграф 2;

и) отчитат потенциалното въздействие върху пазара на прехода към по-устойчива икономика, включително риска от блокиране на определени активи в резултат на този преход, както и риска от създаване на противоречиви стимули за устойчиво инвестиране;

й) обхващат всички значими икономически дейности в конкретния сектор и гарантират, че тези дейности се третират еднакво, ако допринасят еднакво за екологичните цели, предвидени в член 9 от настоящия регламент, за да се избегне нарушаването на конкуренцията на пазара; и

к) са лесни за използване и са определени по начин, който да улесни проверката на спазването им […]“.

247 В самото начало следва да се припомни, че принципът на предпазните мерки е общ принцип на правото на Съюза, произтичащ от член 11, от член 168, параграф 1 от член 169, параграфи 1 и 2 и от член 191, параграфи 1 и 2 ДФЕС, който задължава съответните органи да вземат подходящи мерки конкретно при упражняване на възложените им с приложимата правна уредба правомощия, за да предотвратят някои възможни рискове за общественото здраве, сигурността и околната среда, като дадат предимство на изискванията, свързани със защитата на тези интереси, пред икономическите интереси (вж. в този смисъл решение от 17 май 2018 г., BASF Agro и др./Комисия, T-584/13, EU:T:2018:279, т. 58 и цитираната съдебна практика).

248 Принципът на предпазните мерки позволява на институциите, при несигурност от научна гледна точка относно наличието или обхвата на рисковете за здравето на хората или за околната среда, да вземат мерки за защита, без да е необходимо да изчакват реалността и сериозността на тези рискове да бъдат напълно доказани или неблагоприятните за здравето последици да настъпят (вж. в този смисъл решение от 17 май 2018 г., BASF Agro и др./Комисия, T-584/13, EU:T:2018:279, т. 59 и цитираната съдебна практика).

249 Прилагането на принципа на предпазните мерки не се ограничава до случаи, в които наличието на риск е несигурно, а може да се приложи и в хипотеза, в която наличието на риск е установено и Комисията трябва да прецени дали този риск е приемлив, а дори и да прецени по какъв начин трябва да стане справянето с него при управлението на риска (решение от 17 май 2018 г., Bayer CropScience и др./Комисия, T-429/13 и T-451/13, EU:T:2018:280, т. 340).

250 В процеса, който приключва с вземане от съответната институция на подходящи мерки за предотвратяване на определени възможни рискове за общественото здраве, сигурността и околната среда, по силата на принципа на предпазните мерки, могат да бъдат откроени три последователни етапа: първо, установяване на възможните отрицателни последици, произтичащи от дадено явление, второ, оценка на свързаните с това явление рискове за общественото здраве, сигурността и околната среда, и трето, управление на риска чрез вземане на подходящи мерки за защита, ако установените възможни рискове надхвърлят границите на онова, което е приемливо за обществото (решения от 17 май 2018 г., BASF Agro и др./Комисия, T-584/13, EU:T:2018:279, т. 60, и от 21 февруари 2024 г., PAN Europe/Комисия, T-536/22, обжалвано, EU:T:2024:98, т. 74).

251 За институцията, която трябва да се справи с възможните отрицателни последици, произтичащи от дадено явление, оценката на рисковете за общественото здраве, сигурността и околната среда се изразява в извършване на научна преценка на посочените рискове и определяне дали те надвишават нивото на риск, считано за приемливо за обществото (вж. решение от 17 май 2018 г., BASF Agro и др./Комисия, T-584/13, EU:T:2018:279, т. 61 и цитираната съдебна практика).

252 Тъй като процесът е научен, институцията трябва да възложи научната оценка на риска на научни експерти (вж. решение от 17 май 2018 г., BASF Agro и др./Комисия, T-584/13, EU:T:2018:279, т. 64 и цитираната съдебна практика).

253 Определянето на нивото на риск, считано за неприемливо за обществото, се извършва при спазване на приложимите норми от институциите, на които е възложен политическият избор, състоящ се в установяване на подходящо ниво на закрила на това общество (вж. в този смисъл решение от 17 май 2018 г., BASF Agro и др./Комисия, T-584/13, EU:T:2018:279, т. 71 и цитираната съдебна практика).

254 При определянето на нивото на риск, считано за неприемливо за обществото, институциите са обвързани със задълженията си да осигуряват високо равнище на закрила на общественото здраве, сигурността и околната среда. Това високо равнище на защита не трябва непременно да бъде възможно най-високото от техническа гледна точка. Освен това тези институции не могат да възприемат напълно хипотетичен подход към риска и да ориентират своите решения към нулево ниво на риск (вж. в този смисъл решение от 17 май 2018 г., BASF Agro и др./Комисия, T-584/13, EU:T:2018:279, т. 72 и цитираната съдебна практика).

255 Що се отнася до съдебния контрол за спазването на тези принципи, Съдът вече се е произнесъл, че на Комисията следва да се даде широко право на преценка, когато приема мерки за управление на риска. Всъщност тази област предполага по-специално тя да прави избор от политическо естество, както и комплексни преценки. Единствено, ако приета в тази област мярка е явно неподходяща, това може да засегне нейната законосъобразност (решение от 9 юни 2016 г., Pesce и др., C-78/16 и C-79/16, EU:C:2016:428, т. 49).

256 Така от съдебната практика следва, че принципът на предпазните мерки следва да се прилага, когато продължава да съществува несигурност от научна гледна точка относно наличието или обхвата на рисковете за здравето на хората или за околната среда, за да се позволи на институциите да вземат мерки за защита, без да е необходимо да изчакват реалността и сериозността на тези рискове да бъдат напълно доказани или неблагоприятните за здравето или околната среда последици да настъпят.

257 От съдебната практика следва също, че прилагането на принципа на предпазните мерки предполага научна оценка на рисковете и определяне ниво на риск, считано за приемливо и вземане при необходимост на подходящи мерки за защита.

258 Именно в светлината на тези съображения следва да се отговори на доводите на Република Австрия.

– По първата част от третото основание, първата част от четвъртото основание и петото твърдение от третата част от третото основание, изведени от незачитането на равнището на защита

259 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, твърди по същество, че целта за екологична устойчивост, преследвана с Регламента за таксономията, и принципът на предпазните мерки са аргументи в полза на по-ниско ниво на риск, приемливо на основание член 17 от този регламент, и следователно, в сравнение с разпоредбите на традиционното законодателство в областта на ядрената енергетика — в полза на по-високо равнище на защита. От това Република Австрия, подкрепяна от

Великото херцогство Люксембург, стига до извода, че техническите критерии за проверка не били достатъчни, тъй като тези критерии най-често препращат към регламентите, приети по силата на Договора за Евратом, или към правните актове с общо приложение на Съюза.

260 Комисията, подкрепяна от Република България, Чешката република, Френската република, Унгария, Република Полша, Словашката република и Република Финландия, оспорва тези доводи.

261 Важно е да се припомни, че при определянето на техническите критерии за проверка, и по-специално на свързаните с критерия DNSH, Комисията трябва да вземе предвид принципа на предпазните мерки съгласно член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията.

262 Принципът на предпазните мерки обаче сам по себе си не определя конкретно равнище на защита, а представлява метод, който позволява на компетентните институциите, да вземат мерки за защита, независимо дали съществува несигурност от научна гледна точка относно наличието или обхвата на даден риск (вж. в този смисъл решение от 17 май 2018 г., BASF Agro и др./Комисия, T-584/13, EU:T:2018:279, т. 59 и цитираната съдебна практика).

263 Освен това, що се отнася до довода, че целта за екологична устойчивост на Регламента за таксономията е в подкрепа на строго тълкуване на член 17 от този регламент, следва да се припомни, че съгласно съображение 40 от Регламента за таксономията дадена „икономическа дейност не следва да се квалифицира като екологично устойчива, ако причинява повече вреди за околната среда, отколкото ползи“ и с „техническите критерии за проверка следва да бъдат определени минималните изисквания, необходими за избягване на значителни вреди по отношение на други цели, включително като се използват за основа всякакви минимални изисквания, установени в правото на Съюза“.

264 Налага се изводът, че този пасаж от съображение 40 от Регламента за таксономията свидетелства за разбирането на законодателя на Съюза, че техническите критерии за проверка могат да постигнат целта за екологична устойчивост и да бъдат съвместими с принципа на предпазните мерки, като препращат към спазването на минималните изисквания, предвидени в приложимото законодателство.

265 В допълнение това намерение на законодателя на Съюза се потвърждава от член 19, параграф 1, буква г) от Регламента за таксономията, който изисква при определянето на техническите критерии за проверка Комисията да отчете „приложимото действащо законодателство на Съюза“, и от съображения 43 и 44 от този регламент.

266 Впрочем, макар да не налага това, Регламентът за таксономията допуска Комисията да установи по-строги критерии за защита, които надхвърлят минималните изисквания, произтичащи от други норми на правото на Съюза.

267 При това положение Република Австрия не доказва, че що се отнася до критерия DNSH, обжалваният регламент само възпроизвежда изискванията, произтичащи от други норми от правото на Съюза. В точка 145 от жалбата тя дори признава, че са въведени допълнителни критерии.

268 При тези условия не може да се приеме, че в обжалвания регламент Комисията не се е съобразила с целта за екологична устойчивост, с член 17 и член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията или пък с принципа на предпазните мерки, като се е позовала на спазването на приложимите правила на правото на Съюза.

269 Следователно първата част от третото основание, първата част от четвъртото основание и петото твърдение от третата част от третото основание трябва да се отхвърлят по същество.

– По втората част от третото основание, изведена от нарушение на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията

270 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, твърди по същество, че включването на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, в обжалвания регламент представлява неспазване на изискванията за доказване, произтичащи от член 17 и от член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, тълкувани във връзка с принципа на предпазните мерки. По-специално Република Австрия поддържа, първо, че изводът за съответствието на ядрената енергия с критерия DNSH се основава на констатация на JRC, че „от анализите не се установяват научни доказателства, че ядрената енергия е по-вредна за човешкото здраве или за околната среда, отколкото другите технологии за производство на електроенергия, които вече са включени в таксономията като дейности, благоприятстващи смекчаването на изменението на климата“. В това отношение бил налице сравнителен подход между ядрената енергия и другите енергии, който не бил предвиден в посочения член 17. Второ, в рамките на проверката дали е спазен принципът на предпазните мерки, липсата на научно доказателство за значителни вреди не представлявала релевантен критерий, а от значение бил единствено въпросът дали може да бъде изключено всяко основателно съмнение за такава вреда. Трето, Република Австрия оспорва доказателствената сила на доклада на JRC с мотива, че той бил погрешен и непълен и съдържал съществени противоречия с други научни изследвания, а JRC представлявал вътрешен орган на Комисията. Република Австрия оспорва доклада на JRC и въз основа на критиките, съдържащи се в становището на НКЗЕВР.

271 Комисията, подкрепяна от Република Полша, оспорва тези доводи.

272 На първо място, следва да се отбележи, че критикуваният от Република Австрия подход на JRC се състои в това да се отчете резултатът от изследванията, които вече са извършени преди приемането на Делегиран регламент 2021/2139 по отношение на други дейности. Както правилно подчертава Комисията, подобен подход е в съответствие с принципа на технологична неутралност, припомнен в точка 112 по-горе, и позволява оценка на рисковете, съответстваща на тази, която е била извършена за тези други дейности.

273 На второ място, не може да се приеме и критиката за грешка в преценката на приложимата степен на доказване, доколкото докладът на JRC се основавал по-скоро на липсата на научни доказателства за значителни вреди, отколкото на липсата на каквото и да било основателно съмнение относно наличието на значителни вреди.

274 Всъщност от съдебната практика следва, че принципът на предпазните мерки не изисква да се изключи всяко разумно съмнение от научна гледна точка относно наличието на вреда за околната среда, тъй като това би означавало на Комисията да се наложи нулево ниво на риск в противоречие със съдебната практика (вж. в този смисъл по аналогия решение от 11 септември 2002 г., Pfizer Animal Health/Съвет, T-13/99, EU:T:2002:209, т. 145).

275 Освен това следва да се отбележи, че взетият предвид критерий е в съответствие с член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, който единствено задължава Комисията да се основе на убедителни научни доказателства.

276 На трето място, що се отнася до другите критики към доклада на JRC, както вече бе посочено в точка 212 по-горе, следва да се припомни, че Комисията разполага с широка свобода на преценка както по отношение на избора на научни изследвания, така и по отношение на тяхната оценка. Налага се обаче изводът, че Република Австрия не доказва, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като се е основала на посочения доклад.

277 Така, първо, следва да се отбележи, че Република Австрия препраща общо към техническото становище на BASE по доклада на JRC, към особеното мнение в рамките на експертната група, посочена в член 31 от Договора за Евратом, и към „различните позовавания, цитирани в другите основания“. В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика Общият съд не може да замести страните, опитвайки се да установи релевантните обстоятелства в документите, на които те се позовават (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2020 г., Siberia Oriental/OCVV (Siberia), T-737/18, EU:T:2020:289, т. 25 и цитираната съдебна практика). Следователно при липсата на достатъчно точно посочване на обстоятелствата, които могат да подкрепят твърденията на Република Австрия, те не могат да бъдат взети предвид.

278 Второ, що се отнася до препращането към анализа на НКЗЕВР, следва да се отбележи, че той няма смисъла, който му придава Република Австрия. Макар несъмнено НКЗЕВР да подчертава, че зависимостта от оперативна регулаторна рамка невинаги е достатъчна, той все пак стига до заключението, че „като цяло е съгласен със заключението на JRC“, че експлоатационните дейности на ядрените електроцентрали не нанасят неизбежна вреда на човешкото здраве или на околната среда, при условие че свързаните с тях промишлени дейности отговарят на съответните технически критерии за проверка“.

279 Трето, при всички положения само от факта, че докладът на JRC е критикуван в някои отношения от НКЗЕВР, не може да се направи извод, че Комисията се е основала на неубедителни доказателства в нарушение на принципа на предпазните мерки. Всъщност с оглед на изразените от НКЗЕВР опасения, свързани с недостатъчната оперативна регулаторна рамка, Комисията включва в приложение I към обжалвания регламент допълнителни критерии, надхвърлящи равнището, определено от съществуващите норми на правото на Съюза.

280 Четвърто, Република Австрия счита, че докладът на JRC не може да се счита за по-убедителен от други научни изследвания, тъй като става въпрос за вътрешен орган на Комисията, а не за независим орган.

281 Достатъчно е обаче да се констатира, че Република Австрия не подкрепя твърдението си, че докладът на JRC е бил счетен за по-убедителен от други изследвания на научно признати експерти.

282 Впрочем Република Австрия нито твърди, нито доказва, че преценките в доклада на JRC не могат да се считат за убедителни научни доказателства по смисъла на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията.

283 Следователно доводите на Република Австрия не позволяват да се докаже, че Комисията не е спазила изискванията за доказване, произтичащи от член 17 и член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, тълкувани във връзка с принципа на предпазните мерки.

284 С оглед на изложеното по-горе втората част от третото основание трябва да се отхвърли по същество.

– По другите твърдения от третата част от третото основание и по втората част от четвъртото основание, изведени от неправилното отчитане на рисковете от сериозните аварии на реактор

285 В рамките на третата част от третото основание Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, твърди, че включването в таксономията на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, се основава на неправилно отчитане на рисковете от сериозни аварии на реактор и по този начин нанася значителни вреди на екологичните цели по смисъла на член 17, параграф 1, букви в), д) и е) от Регламента за таксономията, свързани с опазването на водните и морските ресурси, предотвратяването и контрола на замърсяването на околната среда, както и защитата и възстановяването на биологичното разнообразие и екосистемите. Република Австрия поддържа, че не е възможно да се изключат последиците, които сериозните аварии на реактор могат да имат за тези екологични цели. Република Австрия счита също, че анализът и мотивите на обжалвания регламент съдържат пропуски в това отношение. Тя твърди също, че Комисията нямала основание да поддържа, че законодателят на Съюза ѝ е делегирал правомощието да определя приемливия за обществото риск и че Комисията не разполага с никаква свобода на действие при прилагането на принципа на предпазните мерки.

286 В рамките на втората част от четвъртото основание Република Австрия поддържа, че като препращат към съществуващите разпоредби и стандарти за ядрена безопасност, техническите критерии за проверка, посочени в приложение I към обжалвания регламент, не позволяват да се изключи настъпването на причинени от риска от сериозна авария на реактор значителни вреди за екологичните цели, посочени по-специално в член 17, параграф 1, букви в), д) и е) от Регламента за таксономията (опазване на водните и морските ресурси, предотвратяване и контрол на замърсяването, защитата и възстановяването на биологичното разнообразие и екосистемите). Доколкото техническите критерии за проверка понякога предвиждат допълнителни критерии, тя счита, че те са неясни или че с тях неправомерно се прехвърлят регулаторните правомощия на националните надзорни органи.

287 Комисията, подкрепяна от Чешката република, Френската република, Унгария, Република Полша, Румъния, Република Словения и Словашката република, оспорва тези доводи.

288 В самото начало е важно да се уточни, че спазването на критерия DNSH не може да се проверява абстрактно, а с оглед на установените в обжалвания регламент технически критерии за проверка.

289 Първо, следва да се припомни, че член 3, буква б) от Регламента за таксономията предвижда, че дадена икономическа дейност се квалифицира като екологично устойчива, по-специално ако не причинява значителни вреди на някоя от екологичните цели, предвидени в член 9 от този регламент, в съответствие с член 17 от посочения регламент.

290 От член 17, параграф 1, букви в), д) и е) и от съображения 34 и 40 от Регламента за таксономията следва по-конкретно, че за да се счита за екологично устойчива, икономическата дейност не трябва да нанася значителни вреди на някоя от екологичните цели, определени в Регламента за таксономията, т.е. вреда, която надхвърля приноса на тази дейност за постигането на екологична цел.

291 Освен това техническите критерии за проверка, определени за всяка дейност, трябва да позволяват да се гарантира, че тази дейност не нанася значителни вреди на някоя от екологичните цели, определени в Регламента за таксономията.

292 Поради това, както следва от точки 263—265 по-горе, с техническите критерии за проверка следва да бъдат определени минималните необходими изисквания, включително като се използват за основа всякакви минимални изисквания, установени в правото на Съюза, което включва по-специално Директива 2009/71/Евратом на Съвета от 25 юни 2009 година за установяване на общностна рамка за ядрената безопасност на ядрените инсталации (ОВ L 172, 2009 г., стр. 18), без да има пречка посочените изисквания да бъдат надхвърлени.

293 Освен това позоваването на значителна вреда предполага, че спазването на критерия DNSH има за цел да предотврати вреди, характеризиращи се с определена тежест, надхвърлящи приноса на съответната дейност за смекчаване на изменението на климата.

294 Това позоваване предполага също, че когато предвижданата значителна вреда за околната среда произтича от риск от авария, този риск е с определена степен на вероятност.

295 Ето защо, за да се отговори на доводите на Република Австрия, следва да се провери дали с тях може да се докаже, че като е включила в таксономията икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, Комисията е пренебрегнала риска от сериозна авария на реактор и по този начин е нанесла значителни вреди на посочените от Република Австрия екологични цели, и дали, като е установила техническите критерии за проверка, предназначени да предотвратят този риск, Комисията не е определила минималните изисквания, необходими за избягване на значителни вреди за тези цели.

296 Второ, страните не спорят, че макар тежестта на последиците от евентуална авария на реактор да е с ниска степен на несигурност, вероятността от настъпване на такава авария е с висока степен на несигурност. Така съгласно цитираната в точка 248 по-горе съдебна практика принципът на предпазните мерки следва да се приложи с оглед на тази несигурност на вероятността от настъпване на сериозна авария на реактор.

297 В това отношение е постановено, че вземането на превантивна мярка или, обратното, нейното премахване или смекчаване, не могат да зависят от доказването на отсъствието на какъвто и да било риск, тъй като доказателства за това по принцип е невъзможно да се представят от научна гледна точка, като се има предвид, че нулево ниво на риска на практика не съществува (решение от 12 април 2013 г., Du Pont de Nemours (France) и др./Комисия, T-31/07, непубликувано, EU:T:2013:167, т. 140; вж. също в този смисъл решение от 21 октомври 2003 г., Solvay Pharmaceuticals/Съвет, T-392/02, EU:T:2003:277, т. 130).

298 При тази хипотеза е важно научните експерти да извършат научна оценка на рисковете въпреки съществуващата научна неяснота, така че компетентният публичен орган да разполага с достатъчно надеждна и солидна информация, която да му позволи да разбере в

пълнота значението на поставения научен въпрос и да му даде възможност да определи своята политика, след като е запознат с обстановката (решение от 9 септември 2011 г., Франция/Комисия, T-257/07, EU:T:2011:444, т. 77; вж. също в този смисъл решение от 11 септември 2002 г., Pfizer Animal Health/Съвет, T-13/99, EU:T:2002:209, т. 160—163, и от 11 септември 2002 г., Alpharma/Съвет, T-70/99, EU:T:2002:210, т. 173—176).

299 Съгласно цитираната в точка 255 по-горе съдебна практика следва да се провери дали доводите на Република Австрия могат да докажат, че включването на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, и определянето на техническите критерии за проверка са явно погрешни с оглед на риска от сериозна авария на реактор.

300 На първо място, Република Австрия се позовава на Съобщение COM (2000) 1 окончателен на Комисията от 2 февруари 2000 година относно принципа на предпазните мерки в подкрепа на довода си, че оценката на рисковете от гледна точка на принципа на предпазните мерки не може да се основава само на вероятността от настъпване на събитие, а трябва да включва и тежестта на неговите последици, които са изключително сериозни за авариите на реактор.

301 В това отношение следва да се отбележи, че наличието на сериозни последици за човека и за околната среда и на идентифицираните от Република Австрия вреди по необходимост зависи от вероятността от настъпване на сериозна авария на реактор.

302 Това тълкуване не се поставя под въпрос от Съобщение COM(2000) 1 окончателен, доколкото това съобщение предвижда при оценката на риск да се отчита също вероятността от настъпването на този риск.

303 Следователно оценката на риска от сериозна авария предполага да се вземе предвид както малката вероятност от настъпването му, призната от Република Австрия в точка 98 от жалбата, така и значителната тежест на евентуалните последици от такава авария.

304 На второ място, Република Австрия счита, че докладът на JRC не е достатъчно задълбочен, тъй като изхождал от принципа, че вероятността от хипотетична сериозна авария на реактор, която да причини смъртта на 30 000 души, е изключително малка, докато неотдавнашно статистическо проучване (Wheatley, S., Sovacool, B. et Sornette, D. Reassessing the safety of nuclear power. („Преоценка на безопасността на ядрената енергия“) — In: Energy Research & Social Science, Elsevier, 2016, №. 15, p. 96—100, по-специално стр. 99), което не е споменато от JRC, приемало, от една страна, че въпреки всички подобрения на стандартите за безопасност вероятността да възникне сериозна авария на реактор на всеки 60—150 години е 50 %, и от друга страна, че ако се вземе предвид мащабът на последиците, общият социален риск от ядрената енергия продължава да е висок. От това тя стига до извода, че продължава да съществува значителна несигурност.

305 Що се отнася до определянето на вероятността от авария на реактор, в доклада си JRC приема следното:

„В ядрените електроцентрали възникнаха сериозни аварии при ядрения синтез и обществеността е добре запозната с последиците от трите големи аварии, а именно на Three Mile Island (1979 г., САЩ), Чернобил (1986 г., Съветски съюз) и Фукушима (2011 г., Япония). Ядрените електроцентрали, засегнати от тези аварии, са от различен вид […] и

обстоятелствата, довели до тези събития, също са много различни. Сериозните аварии са събития с изключително малка вероятност да настъпят, но с потенциално тежки последици, и не могат да бъдат изключени със 100 % сигурност“.

306 JRC също така счита, че авария в ядрена електроцентрала от 3-то поколение е много малко вероятно събитие.

307 Обстоятелството, че тази вероятност се оспорва от представеното от Република Австрия проучване, не е достатъчно само по себе си, за да се установи наличието на явна грешка в преценката, като се има предвид, че съгласно цитираната в точка 212 по-горе съдебна практика Комисията разполага с широка свобода на преценка по отношение на оценката на научни изследвания.

308 Това важи в още по-голяма степен, тъй като сценарият, описан в цитираното от Република Австрия проучване, изхожда от хипотеза, която не е сравнима с разгледаната в доклада на JRC, че функционирали 388 реактора и след аварията във Фукушима не били извършени никакви подобрения.

309 Впрочем Република Австрия не доказва, че Комисията е превишила свободата си на преценка при определянето на нивото на риск, считано за приемливо за обществото.

310 Освен това Република Австрия критикува доклада на JRC за това, че се позовава на сравнения с риска от скъсване на язовирни стени и с жертвите на замърсяването на въздуха, на тютюнопушенето или на движението по пътищата, а не разглежда дългосрочните последици от авариите на реактор върху човешкия живот.

311 Както обаче е видно от доклада на JRC, целта на тези сравнения е да се вземе предвид броят на жертвите при други човешки дейности, за да се подчертаят разликите във възприятията за рисковете. Освен това JRC уточнява, че дългосрочните последици за човешкия живот трудно могат да бъдат измерени, като същевременно признава тяхното значение.

312 Република Австрия критикува също така доклада на JRC за това, че не отчита в достатъчна степен последиците за околната среда, въпреки че те трябвало да бъдат взети предвид съгласно член 17 от Регламента за таксономията. Така в доклада на JRC не били разгледани решаващи аспекти, като изследването на въздействието върху околната среда на авариите на реактор като тази във Фукушима.

313 В това отношение обаче на стр. 105 и 121 от своя доклад JRC препраща към доклада на Научния комитет на Организацията на обединените нации относно въздействието на атомните лъчения (Levels and effects of radiation exposure due to the accident at the Fukushima Daiichi Nuclear Power Station: implications of information published since the UNSCEAR 2013 Report“ (Ниво и последици от излагането на лъчения в резултат на аварията в ядрената електроцентрала „Фукушима Даичи“: последици от информацията, публикувана след доклада UNSCEAR 2013), Sources, Effects and Risks of Ionizing Radiation, UNSCEAR 2020, т. II, приложение B), в който се обсъждат последиците за околната среда от аварията във Фукушима и който е взет предвид при анализа му.

314 Следователно докладът на JRC не може да се счита за непълен в това отношение.

315 Освен това е важно да се отбележи, че в правото на Съюза икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, са предмет на строга рамка, предназначена да намали вероятността от сериозни аварии на реактор и тежестта на такива аварии за човешкото здраве и за околната среда.

316 В това отношение техническите критерии за проверка се позовават изрично на всички правила на Съюза за ядрена безопасност, както и на най-новите международни насоки на Международната агенция за атомна енергия („МААЕ“) и на Асоциацията на западноевропейските ядрени регулатори (WENRA).

317 Освен това Република Австрия не излага по-конкретни доводи, за да докаже, че икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, влошават доброто екологично състояние на водните обекти или на морските води, водят до значително увеличение на емисиите на замърсители във въздуха, водата или почвата или влошават доброто състояние и устойчивостта на екосистемите или природозащитния статус на местообитанията и видовете по смисъла на член 17, параграф 1, букви в), д) и е) от Регламента за таксономията.

318 При това положение доводите на Република Австрия не позволяват да се докаже, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че в рамките на правилата за ядрена безопасност на Съюза, посочени в обжалвания регламент, е спазен критерият DNSH, и по-конкретно, че не е доказано, че икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, влошават доброто екологично състояние на водните обекти или на морските води, водят до значително увеличение на емисиите на замърсители във въздуха, водата или почвата или влошават доброто състояние и устойчивостта на екосистемите или природозащитния статус на местообитанията и видовете по смисъла на член 17, параграф 1, букви в), д) и е) от Регламента за таксономията.

319 На трето място, що се отнася до твърдените „пропуски в анализа и липса на мотиви“, както и до критиките, отправени по отношение на доклада на JRC, Република Австрия счита, че този доклад е трябвало да оцени засягането на екологичните цели от сериозни аварии на реактор и техните последици за здравето, по-специално като вземе предвид настоящите критични проучвания на вероятността от аварии, доколкото става въпрос за решаващи аспекти в рамките на член 17 от Регламента за таксономията. От това Република Австрия заключава, че обжалваният регламент е опорочен от липса на мотиви.

320 По-специално, като се позовава на доклада на НКЗЕВР, Република Австрия упреква JRC, че не е отчел в достатъчна степен въздействието на радиоактивните лъчения върху околната среда при освобождаване на високи дози на такова лъчение вследствие на авария на реактор.

321 В това отношение е важно да се констатира, както подчертава Република Австрия в точка 100 от жалбата, че JRC изрично признава в доклада си, че сериозна авария на реактор би довела до тежки последици за човека и за околната среда.

322 Следователно докладът на JRC не може да се счита за погрешен или непълен, що се отнася до последиците за околната среда от сериозна авария на реактор.

323 Освен това фактът, че JRC не е определил степен на вероятност от авария на реактор, идентична с оценената в цитираните от Република Австрия проучвания, не е достатъчен, за да се докаже, че този доклад е непълен или погрешен.

324 Следователно не може да се приеме, че докладът, на който се основава Комисията, е непълен или погрешен в това отношение.

325 Освен това, както следва от съображение 7 от обжалвания регламент и от позоваването в това съображение на доклада на JRC, който по този начин става част от мотивите на обжалвания регламент в съответствие със съдебната практика, цитирана в точка 216 по-горе, Комисията е мотивирала надлежно преценката си, че ядрената енергия не нанася значителни вреди на целите, преследвани с член 17, параграф 1 от Регламента за таксономията с оглед на рисковете от сериозни аварии на реактор. В това отношение твърдението на Република Австрия, че обжалваният регламент е опорочен от „пропуски в анализа и липса на мотиви“, тъй като в доклада на JRC са оценени последиците от сериозни аварии на реактор, като анализът е съсредоточен върху смъртните случаи на хора и в него са изключени други преки и непреки последици, които е по-трудно да бъдат оценени, по-специално последиците за околната среда, трябва да се отхвърли по съображенията, посочени в точка 313 по-горе.

326 На четвърто място, що се отнася до техническите критерии за проверка, следва да се констатира, че Република Австрия не е доказала, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че позоваването на стандартите на Съюза за защита на общественото здраве и околната среда, които са насочени към високо ниво на закрила, позволява да се изпълнят условията по член 17, параграф 1, букви в), д) и е) от Регламента за таксономията и по този начин да се изключат значителните вреди за екологичните цели по смисъла на този член 17.

327 Освен това Република Австрия посочва като пример техническите критерии за проверка, приложими за етапите преди пускането на пазара на авангардни технологии, които по-специално предвиждат, че Комисията трябва да е била уведомена за проекта и да е дала становището си по него, така че техническите критерии за проверка впоследствие да бъдат „разгледани в задоволителна степен“. Република Австрия счита, че това изискване е твърде неясно.

328 Както обаче изтъква Комисията, този технически критерий за проверка не може да се преценява независимо от всички останали критерии за проверка. Напротив, той има за цел именно да позволи на Комисията да прецени дали са спазени всички технически критерии за проверка, така че не може да се счита за твърде неясен.

329 Освен това Република Австрия посочва, че за новите инсталации критерият за оценка, конкретно относим към рисковете от аварии, е определен по следния начин в раздел 4.27, точка 2 от приложение I към обжалвания регламент: „[п]роектът напълно прилага най-добрата налична технология и от 2025 г. в него се използва устойчиво на аварии гориво[; т]ехнологията е сертифицирана и одобрена от националния регулатор по безопасността“. Тя счита, че тази редакция не позволява да се изключи настъпването на значителни вреди за екологичните цели.

330 Първо, Република Австрия поддържа, че понятието „най-добра налична технология“ не е дефинирано, поради което е твърде неясно.

331 В това отношение следва да се приеме, както подчертава Комисията, че критерият за най-добрата налична технология има предимството да позволи включването на ново научно и технологично развитие в съответствие с подхода на отвореността към технологиите. Така съгласно от раздел 4.27, точка 5 от приложение I към обжалвания регламент, Комисията преразглежда, считано от 2025 г. и най-малко на всеки 10 години, техническите параметри, съответстващи на най-добрата налична технология.

332 Следва също да се отбележи, че противно на поддържаното от Република Австрия, понятието „най-добра налична технология“ е дефинирано в уводното изречение на раздел 4.27 от приложение I към обжалвания регламент като технологии, които напълно отговарят на изискванията на Директива 2009/71 и напълно съответстват на най-новите технически параметри на стандартите на МААЕ и на целите и базовите нива на WENRA.

333 Второ, що се отнася до другото условие, свързано със задължителното използване на устойчиво на аварии гориво (наричано по-нататък „ATF“), считано от 2025 г., Република Австрия поддържа, че обжалваният регламент е опорочен от вътрешно противоречие, тъй като ATF се изисква само за новите и старите инсталации от 2025 г. нататък, но не и за инсталациите, които са на етапи преди пускането на пазара (раздел 4.26 от приложения I и II към обжалвания регламент). Следователно, доколкото Комисията приема, че за новите инсталации се изисква устойчиво на аварии гориво, за да се предотвратят значителни вреди в резултат на ядрени аварии, тя следва да изисква такова гориво и за старите инсталации преди 2025 г. и за инсталациите, които са на етап преди пускането на пазара.

334 Следва обаче да се уточни, че фактът, че този критерий не е предвиден за икономическата дейност, посочена в раздел 4.26 от приложение I към обжалвания регламент, не съдържа противоречие. Всъщност, доколкото този раздел се отнася до нетърговските („преди пускането на пазара“) научноизследователски и развойни дейности на иновативни инсталации за производство на електроенергия, чиято цел е да се изследват все още неизвестни технологии, Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е решила да не налага изисквания относно използването на горивото.

335 Трето, Република Австрия подчертава, че понятието за ATF е твърде неясно, тъй като ATF са в процес на разработване и не съществуват приети на международно равнище или на равнището на Съюза критерии или стандарти за тяхното определяне. При липсата на определение за ATF не било възможно да се прецени значението им за безопасността от техническа гледна точка, още повече че няма и индикации за евентуални минимални критерии за ATF, нито като общо правило консенсус относно определянето на ATF на национално равнище, така че не било възможно да се предвиди дали те ще бъдат налични и достъпни до 2025 г. и дали ще бъдат сертифицирани и разрешени от националните регулаторни органи. Освен това критериите за оценка били оставени на преценката на държавите членки и използването на такива горива можело само да намали риска от изпускане на радиоактивност в случай на авария, а не да го премахне въпреки заблуждаващото им определяне като горива, „устойчиви на аварии“.

336 Следва обаче да се отхвърли твърдението, че критерият за ATF е неясен, тъй като, както изтъква Комисията, понятието „ATF“ препраща към категория гориво, известна на специализираните среди.

337 Четвърто, Република Австрия твърди, че било несъвместимо с член 17 от Регламента за таксономията да се определят окончателно рисковете за сигурността и да се изисква тяхното отстраняване за в бъдеще (чрез използването на ATF), като същевременно се приема още на този етап, че е налице екологична устойчивост по смисъла на този регламент.

338 В това отношение Общият съд вече е постановил, че в рамките на широка свобода на преценка Комисията може да предвиди преходни периоди в делегиран акт (вж. в този смисъл решение от 20 декември 2023 г., Landesbank Baden-Württemberg/ЕСП, T-389/21, EU:T:2023:827, т. 231—233). Така, доколкото Комисията разполага с широка свобода на преценка при определянето на техническите критерии за проверка, тя е можела да предвиди, че това изискване ще се прилага чак през 2025 г., за да предостави на националните органи и на икономическите оператори необходимото време, за да се приспособят към този критерий, още повече че все още не е било издадено разрешение за нито едно ATF. Следователно тя не е допуснала явна грешка в преценката в това отношение.

339 Пето, Република Австрия твърди, че Регламентът за таксономията и отредената на Комисията задача да определя технически критерии за проверка не ѝ позволяват да възлага на националните органи одобряването и сертифицирането на ATF, без да е установила единни стандарти на равнището на Съюза, тъй като оправомощаващите разпоредби, предвидени в член 10, параграф 2, член 11, параграф 3 и член 23 от Регламента за таксономията за целите на приемането на делегирани регламенти, не позволявали определянето на критериите за сертифициране да бъде прехвърляно на националните надзорни органи.

340 Това твърдение за нарушение, изведено от препращането към компетентността на националните органи в областта на сертифицирането и разрешаването, трябва да се отхвърли, доколкото обжалваният регламент само прилага действащите правила за компетентност по отношение на разрешаването на горива.

341 Накрая, що се отнася до старите инсталации, Република Австрия припомня, че относимият технически критерий за проверка за рисковете от аварии е определен, както следва: „[с] модернизирания проект се осъществява всяко разумно осъществимо подобрение на безопасността, а от 2025 г. се използва [ATF; т]ехнологията е сертифицирана и одобрена от националния регулатор по безопасността“.

342 Република Австрия критикува, от една страна, факта, че изискванията за безопасност за старите инсталации са намалени в сравнение с тези за новите, доколкото за старите инсталации е предвидено само, че „с модернизирания проект се осъществява всяко разумно осъществимо подобрение на безопасността“, и от друга страна, факта, че техническите критерии за проверка не засягат условията за разполагане на съществуваща инсталация, които са важни от гледна точка на изменението на климата. От това Република Австрия прави извода, че за старите инсталации техническите критерии за проверка са недостатъчни и не позволяват да се предотврати значителна вреда.

343 В това отношение и по съображения, аналогични на изложените в точки 263—265 по-горе, следва да се припомни, че с техническите критерии за проверка следва да бъдат определени минималните изисквания, необходими за избягване на значителни вреди по отношение на други цели, включително като се използват за основа всякакви минимални

изисквания, установени в правото на Съюза. Доколкото обаче критерият „всяко разумно осъществимо подобрение на безопасността“ при производството на електроенергия от ядрена енергия в съществуващи инсталации вече се изисква в член 6, буква в) и член 8а, параграф 2, буква б) от Директива 2009/71, изменена с Директива 2014/87/Евратом на Съвета от 8 юли 2014 г. (ОВ L 219, 2014 г., стр. 42), използването на същия този критерий в раздел 4.28, точка 2 от приложение I към обжалвания регламент не може да се счита за противоречащо на член 17, параграф 1, букви в), д) и е) от Регламента за таксономията.

344 От това също така не може да се направи извод, че при старите инсталации техническите критерии за проверка не позволяват да се предотврати значителна вреда, доколкото този критерий налага същото изискване като Директива 2009/71.

345 Следователно изтъкнатите от Република Австрия доводи не позволяват да се установи, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че техническите критерии за проверка, посочени в приложение I към обжалвания регламент, позволяват чрез препращане към съществуващите разпоредби и стандарти за безопасност да се изключи настъпването на значителни вреди за екологичните цели, причинени от риска от сериозни аварии на реактор.

346 С оглед на изложеното по-горе третата част от третото основание и втората част от четвъртото основание трябва да се отхвърлят по същество.

– По четвъртата част от третото основание и третата част на четвъртото основание, изведени от неправилно отчитане на рисковете, свързани с високорадиоактивни отпадъци

347 В рамките на четвъртата част от третото основание Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, твърди, че включването на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, в таксономията се основава на неправилно отчитане на рисковете, произтичащи от високорадиоактивни отпадъци, които нанасят значителни вреди на екологичните цели, посочени в член 17, параграф 1, букви в)—е) от Регламента за таксономията. Тя поддържа също, че в това отношение обжалваният регламент е опорочен от „непълнота на анализа“ и на мотивите.

348 В рамките на третата част от четвъртото основание Република Австрия твърди, че техническите критерии за проверка, посочени в приложение I към обжалвания регламент, не са достатъчни, за да попречат на нанасянето на значителни вреди от погребването на високорадиоактивни отпадъци върху екологичните цели, посочени в член 17, параграф 1, букви в)—е) от Регламента за таксономията.

349 Комисията, подкрепяна от Чешката република, Френската република, Унгария, Република Полша, Румъния, Словашката република и Република Финландия, оспорва тези доводи.

350 Важно е да се припомни, че съгласно член 17, параграф 1, буква г) от Регламента за таксономията, като се отчита жизненият цикъл на продуктите и услугите, предоставяни посредством дадена икономическа дейност, включително доказателствата от налични

оценки на жизнения цикъл, се приема, че дадена икономическа дейност се счита за нанасяща значителни вреди при кръговата икономика, включително предотвратяването на образуването на отпадъци и тяхното рециклиране, когато:

„i) тази дейност води до значителна неефективност при използването на материали или при прякото или непряко използване на природни ресурси като невъзобновяеми източници на енергия, суровини, вода и земя, на един или повече етапи от жизнения цикъл на продуктите, включително по отношение на трайността и на възможностите за поправка, осъвременяването, повторната употреба или рециклирането на продуктите;

ii) тази дейност води до значително увеличаване на образуването, изгарянето или обезвреждането на отпадъци, с изключение на изгарянето на нерециклируеми опасни отпадъци; или

iii) дългосрочното обезвреждане на отпадъци може да причини значителни и дългосрочни вреди на околната среда“.

351 В това отношение следва да се уточни, че съответствието на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, с критерия DNSH трябва да се преценява с оглед на техническите критерии за проверка, установени с цел преодоляване на риска, свързан с радиоактивните отпадъци.

352 Трябва също да се отбележи, че след като описва и анализира напредналите проекти за развитие на дълбоките геоложки хранилища (наричани по-нататък „DGP“) в Швеция, Финландия и Франция, в доклада си JRC стига до следното заключение:

„В научната общност съществува широк консенсус относно факта, че дълбокото геоложко погребване е най-безопасното дългосрочно решение за отработеното ядрено гориво и високо радиоактивните отпадъци. DGP се основават на комбинация от множество бариери, включващи както изкуствено създадени, така и природни бариери. Безопасното функциониране на съоръженията за геоложко погребване се осигурява чрез активни оперативни системи и системи за контрол. Съоръженията за погребване са проектирани така, че да бъдат пасивно безопасни след тяхното затваряне. DGP са предназначени да гарантират, че потенциалните радиоактивни изпускания, които ще се появят в далечно бъдеще, са значително по-ниски от максималната допустима доза, определена в съответната правна уредба, които на свой ред са под дозите на лъчение от естествени източници (фонова радиация) и гарантират, че от погребването няма да бъдат нанесени значителни щети на хората. Понастоящем няма DGP в експлоатация, но след четири десетилетия научни изследвания и технологично развитие през настоящото десетилетие е предвидено изграждането и експлоатацията на няколко депа“.

353 На първо място, след като посочва, че икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, възпроизведени в обжалвания регламент, генерират значителни количества високорадиоактивни отпадъци, чиято продължителност на разпад до приемливо ниво на радиотоксичност може да бъде от порядъка на стотици хиляди години, Република Австрия твърди по същество, че не било изключено увеличеното използване на капацитети за временно съхранение да навреди сериозно на околната среда, тъй като тяхното използване след първоначално предвидения период от време повдига проблеми с безопасността, които все още не са разрешени, както било установено в доклада на JRC. Република Австрия по

същество поддържа също, че дори в случай на достатъчна наличност на DGP съхраняването на високорадиоактивни отпадъци все пак би могло да причини значителни вреди на околната среда.

354 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 1, параграф 1 от Директива 2011/70/Евратом на Съвета от 19 юли 2011 година за създаване на рамка на Общността за отговорно и безопасно управление на отработено гориво и радиоактивни отпадъци (ОВ L 199, 2011 г., стр. 48) тази директива създава рамка за осигуряване на равнището на правото на Съюза на отговорно и безопасно управление на отработено гориво и радиоактивни отпадъци, за да се избегне прехвърлянето на неоправдана тежест върху идните поколения. Освен това съгласно член 1, параграф 2 с нея се гарантира, че държавите членки вземат подходящи национални мерки за постигането на високо ниво на безопасност на управлението на отработено гориво и радиоактивни отпадъци с цел защита на работниците и на населението от опасностите, произтичащи от йонизиращи лъчения.

355 Следва също да се отбележи, че техническите критерии за проверка, съдържащи се в приложение I към обжалвания регламент, които се прилагат за икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, се позовават на Директива 2011/70.

356 По-специално трябва да се припомни, както подчертава Комисията, че за мерките за смекчаване на изменението на климата, предвидени в приложение I към обжалвания регламент, последният налага в точка 1, букви д) и е) технически критерии за проверка, отнасящи се до съществения принос в раздели 4.26, 4.27 и 4.28 от приложение I към обжалвания регламент, съгласно които държавата членка трябва да разполага, от една страна, с действащи съоръжения за окончателно погребване на всички много ниско-, ниско- и среднорадиоактивни отпадъци, т.е. над 99 % от радиоактивните отпадъци, и от друга страна, с документиран план с подробни стъпки за въвеждане в експлоатация до 2050 г. на съоръжение за погребване на високорадиоактивни отпадъци.

357 При тези условия доводът на Република Австрия, че не е изключено увеличеното използване на капацитети за временно съхранение да навреди сериозно на околната среда, не може да докаже явна грешка в преценката на Комисията, тъй като обжалваният регламент предвижда мерки, насочени конкретно към разрешаване на изтъкнатите от Република Австрия проблеми, свързани с рисковете за околната среда.

358 Освен това Република Австрия критикува доклада на JRC, тъй като в него не били анализирани задълбочено различните гледни точки относно достатъчния характер на технологията на DGP, въпреки че емпиричните данни подхранвали съмненията относно тяхната екологична устойчивост. Република Австрия твърди също, че обжалваният регламент бил опорочен от явна грешка в преценката, тъй като се основавал на доклада на JRC, въпреки че от този доклад не следвало, че в научен план не съществува никакво съмнение, че окончателното погребване на високорадиоактивни отпадъци няма да навреди съществено на екологичните цели, посочени в член 17, параграф 1, букви в)—е) от Регламента за таксономията. Република Австрия счита също, че техническите критерии за проверка не могат да поправят значителните вреди, свързани с ядрените отпадъци, тъй като не могат да гарантират никаква безопасност.

359 Не може обаче да се изисква от Комисията да се основава на научни доказателства, които не пораждат никакво съмнение, тъй като това би означавало да ѝ се наложи нулево ниво на риск в противоречие със съдебната практика (вж. в този смисъл по аналогия решение от 1 септември 2002 г., Pfizer Animal Health/Съвет, T-13/99, EU:T:2002:209, т. 144—147).

360 Ето защо тези доводи на Република Австрия не могат да докажат, че преценката на Комисията за липсата на значителна вреда за околната среда поради управлението на отпадъците, свързани с ядрената енергия, е опорочена от явна грешка.

361 При условията на евентуалност Република Австрия упреква Комисията, че не е анализирала по-задълбочено рисковете, произтичащи от липсата на достатъчен капацитет на DGP, и че не е разгледала експертните становища, според които наличната понастоящем технология не е достатъчна, за да се изключат вредите за околната среда. Този довод може да се тълкува като упрек към Комисията, че е допуснала явна грешка в преценката и че е нарушила принципа на добра администрация, като не е изпълнила задължението си за полагане на дължимата грижа.

362 От доклада на JRC обаче е видно, че съществува широк научен консенсус относно факта, че дълбокото геоложко погребване е най-безопасното дългосрочно решение за ядреното гориво и високорадиоактивните отпадъци. Освен това експертната група, посочена в член 31 от Договора за Евратом, се присъединява към заключенията на JRC по този въпрос. При тези условия Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, нито е нарушила задължението си за полагане на грижа, като не е разгледала други експертни становища.

363 Освен това, както е видно от съображение 7 от обжалвания регламент, Комисията се основава на доклада на JRC, който в раздел 5.2.5 констатира, че DGP са най-сигурното решение. Както е видно от раздел 5.3 от посочения доклад, тази констатация се основава на голям брой библиографски справки. Следователно Република Австрия не може да упреква Комисията, че не е изпълнила задължението си, произтичащо от принципа на добра администрация, да разгледа внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства.

364 Накрая, Република Австрия поддържа, че обжалваният регламент е опорочен от непълнота на мотивите, що се отнася до причините, поради които Комисията счита, че въпреки тези рискове и експертните становища е гарантирано, че високорадиоактивните отпадъци няма да причинят значителни вреди на околната среда в дългосрочен план.

365 Както следва обаче, от една страна, от съображение 7 от обжалвания регламент и от позоваването в това съображение на доклада на JRC, който по този начин става част от мотивите на посочения регламент в съответствие със съдебната практика, цитирана в точка 216 по-горе, и от друга страна, от съображение 14 от този регламент, преценката, че ядрената енергия не нанася значителни вреди на целите, преследвани с член 17, параграф 1 от Регламента за таксономията, като се вземат предвид съществуващите и бъдещите решения за управление на радиоактивните отпадъци, е надлежно мотивирана.

366 На второ място, що се отнася до техническите критерии за проверка, следва да се припомни, че съгласно уводните алинеи в раздели 4.26—4.29 от приложение I към обжалвания регламент „икономическа дейност“ е дейност в съответствие с член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, когато отговаря на техническите критерии за проверка, установени в посочените раздели.

367 Сред общите критерии, отнасящи се до съществения принос за смекчаване на последиците от изменението на климата и до критерия DNSH, посоченият съответно в точка 1, буква е) от раздели 4.26—4.28, от приложение I към обжалвания регламент критерий е формулиран, както следва:

„Свързаният със стопанската дейност проект („проектът“), се намира в държава членка, която отговаря на всички изброени по-долу условия:

[…]

е) държавата членка разполага с документиран план с подробни стъпки за въвеждане в експлоатация до 2050 г. на съоръжение за погребване на високорадиоактивни отпадъци, описващ всички изброени по-долу елементи:
   i) концепции или планове и технически решения за управление на отработеното гориво и радиоактивните отпадъци от производството на електроенергия до погребването;
   ii) концепции или планове за периода след приключване на експлоатационния срок на съоръжението за погребване, включително периода, през който се поддържа подходящ контрол, и средствата, които се използват за съхраняване на информация за съоръжението в дългосрочен план;
   iii) отговорностите за изпълнението на плана и ключовите показатели за ефективност за наблюдение на напредъка на изпълняването му;
   iv) оценки на разходите и схеми за финансиране.

За целите на буква е) държавите членки могат да използват планове, изготвени като част от националната програма, изисквана съгласно членове 11 и 12 от Директива [2011/70]“.

368 Първо, Република Австрия твърди, че техническите критерии за проверка, предвидени съответно в точка 1, буква е) от раздели 4.26—4.29 от приложение I към обжалвания регламент, се свеждали до препращане към общата правна уредба, приложима при всички положения по силата на Директива 2011/70, което до момента не довело до разрешаване на проблемите, свързани с високорадиоактивните отпадъци. Освен това според Република Австрия, като се ограничила до това да обвърже квалифицирането на ядрената енергия като екологично устойчива с „план“ за въвеждане в експлоатация на съоръжение за окончателно погребване „до 2050 г.“, Комисията с нищо не променила обстоятелството, че няма гарантирана достатъчно предвидима наличност на DGP. Освен това техническите критерии за проверка били формулирани твърде гъвкаво и неточно, за да се гарантира в обозримо бъдеще въвеждането в експлоатация на съоръжения за окончателно погребване и за да се отстранят рисковете за сигурността и породената несигурност.

369 Следва да се отбележи, че техническите критерии за проверка, предвидени съответно в точка 1, буква е) от раздели 4.26—4.29 от приложение I към обжалвания регламент, налагат мерки, които да позволят до 2050 г. да се разработят решения за погребване на високорадиоактивни отпадъци.

370 Както изтъква Комисията, окончателният план за погребване се изисква от датата на влизане в сила на обжалвания регламент.

371 Освен това, както следва от съображение 14 от обжалвания регламент, целта на техническите критерии за проверка, що се отнася до високорадиоактивните отпадъци, подобно на Директива 2011/70, е да се даде възможност за реалистични решения за третиране на този вид отпадъци.

372 В това отношение, както следва от съображение 23 от Директива 2011/70, като запазват своята отговорност за съответните си политики по отношение на управлението на своето отработено гориво и ниско-, средно- и високоактивните радиоактивни отпадъци държавите членки следва да включат планирането и прилагането на варианти за погребване в своите национални политики. В посоченото съображение се уточнява, че тъй като проектирането и изграждането на отделно съоръжение за погребване ще продължи много десетилетия, при много програми се признава, че е необходимо да останат гъвкави и приспособими, по-специално за да се включат нови знания за характеристиките на площадката или за евентуалното развитие на системата за погребване.

373 В този контекст доводите на Република Австрия не могат да докажат, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че въвеждането на решение за погребване на високорадиоактивните отпадъци до 2050 г. позволява да се изключи наличието на значителни вреди за екологичните цели.

374 Всъщност до 2050 г. Комисията не оставя на държавите свободата да планират прехода към DGP, а ги задължава да изготвят планове, които биха могли да бъдат същите като посочените в Директива 2011/70 програми. Както обаче предвижда член 12 от Директива 2011/70, тези програми имат точно съдържание и съгласно член 13 от посочената директива те се съобщават на Комисията. В този контекст наличието на преходен период до създаването на местата за погребване не поражда риск за околната среда.

375 Това важи в още по-голяма степен, тъй като този подход съответства на подхода, който законодателят на Съюза вече е следвал в Директива 2011/70, така че Комисията не може да бъде упрекната, че е допуснала явна грешка в преценката, като е избрала подход, подобен на този на законодателя.

376 Второ, Република Австрия твърди, че критерият за „документиран план с подробни стъпки за въвеждане в експлоатация до 2050 г. на съоръжение за погребване на високорадиоактивни отпадъци“, предвиден в раздел 4.28, точка 1, буква е) от приложение I към обжалвания регламент, се прилага само за „проектите, разрешени след 2025 г.“, така че такъв план не се изисква за старите инсталации. Република Австрия поддържа, че това изключение не било обосновано. Всъщност, ако Комисията счита, че е необходим план за управление на отпадъците за ядрените инсталации, за да се изключи всяка значителна вреда по смисъла на член 17 от Регламента за таксономията, това следвало a fortiori да се отнася за съществуващите инсталации, независимо от датата на издаване на разрешение за съответните проекти.

377 Комисията отбелязва, че датата на влизане в сила през 2025 г. е въведена така, че държавите членки да разполагат с необходимото време за приемане на документирания подробен план и да се избегне това, че в този интервал от време нито един проект за модернизация не може да се счита за приведен в съответствие с таксономията, с оглед постигането на целта на Регламента за таксономията да се избегне бездействието или забавената реакция.

378 Следва да се припомни, че за инсталациите отпреди 2025 г. продължават да се прилагат другите задължения, произтичащи от раздел 4.28, точка 1, букви а)—д) от приложение I към обжалвания регламент. Така, като е премахнала критерий, който би довел до изключване на посочените инсталации от приложното поле на Регламента за таксономията и следователно до ограничаване на стимула за осъществяване на проекти за модернизация на съществуващите инсталации, Комисията е действала в съответствие с целта на посочения регламент да се избегне бездействието или забавената реакция. Следователно не може да се приеме, че тя е допуснала явна грешка в преценката.

379 Ето защо Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че критерият за „документиран план с подробни стъпки за въвеждане в експлоатация до 2050 г. на съоръжение за погребване“, предвиден в раздел 4.28, точка 1, буква е) от приложение I към обжалвания регламент, се прилага само частично за старите инсталации, а именно за „проектите, разрешени след 2025 г.“.

380 Трето, според Република Австрия, дори да се предположи, че своевременно ще е наличен достатъчен капацитет на DGP, не може да се изключи възможността погребването на високорадиоактивните отпадъци в DGP да причини значителни и дългосрочни вреди на околната среда по смисъла на член 17, параграф 1, буква г), подточка iii) от Регламента за таксономията. Освен това техническите критерии за проверка не съдържали нито една разпоредба, която да може да се справи с това положение.

381 Както обаче следва от съображение 14 от обжалвания регламент, DGP са най-сигурният и най-устойчив понастоящем вариант. Република Австрия обаче не успява да оспори тази констатация.

382 Освен това в техническите критерии за проверка, съдържащи се в приложение I към обжалвания регламент, се прави позоваване на Директива 2011/70. Както обаче следва от точки 263—265 по-горе, законодателят на Съюза е счел, че техническите критерии за проверка могат да постигнат целта за екологична устойчивост и да бъдат съвместими с принципа на предпазните мерки, като препращат към спазването на минималните изисквания, предвидени в приложимото законодателство.

383 При тези условия доводите на Република Австрия не могат да докажат, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че погребването на високорадиоактивни отпадъци в DGP може да попречи да настъпят значителни вреди за екологичните цели.

384 С оглед на изложеното по-горе четвъртата част от третото основание и третата част от четвъртото основание трябва да се отхвърлят по същество.

– По четвъртата част от четвъртото основание, изведена от неотчитане на рисковете, свързани с нормалната експлоатация на ядрените електроцентрали

385 Република Австрия твърди, че дори по време на нормална експлоатация ядрените електроцентрали излъчват радиация, която дори в ниска доза увеличава рисковете от рак и чиито последици във всеки случай не са добре документирани и не са разгледани в докладите, приети от Комисията. Според Република Австрия това води до нарушение на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията и на принципа на предпазните мерки.

386 Комисията оспорва тези доводи.

387 В това отношение е достатъчно да се констатира, че в раздели 3.4 и 4.3 докладът на JRC съдържа задълбочен анализ на последиците от радиоактивността.

388 По-специално от доклада на JRC е видно, че средната годишна експозиция на населението, свързана с въздействия, дължащи се на производството на електроенергия от ядрена енергия, е около 0,2 микросиверта (μSv), т.е. четири пъти по-ниска от средната годишна доза от естествения радиационен фон.

389 Република Австрия обаче не доказва, че констатациите на Комисията, основани на този доклад, не са правдоподобни, доколкото тя само цитира проучване, за да твърди, че последиците от радиацията с ниски дози не са добре документирани.

390 Освен това, както подчертава Комисията, достиженията на правото на Евратом определят строги изисквания за радиационна защита. Всъщност член 2, буква б) от Договора за Евратом предвижда установяването на единни стандарти за безопасност с цел опазване здравето на работниците и на населението, а член 30 от Договора за Евратом определя „основни стандарти“ за опазване здравето на населението и на работниците срещу опасностите, произтичащи от йонизиращите лъчения. В този контекст Директива 2013/59/Евратом на Съвета от 5 декември 2013 година за определяне на основни норми на безопасност за защита срещу опасностите, произтичащи от излагане на йонизиращо лъчение и за отмяна на директиви 89/618/Евратом, 90/641/Евратом, 96/29/Евратом, 97/43/Евратом и 2003/122/Евратом (ОВ L 13, 2014 г., стр. 1) установява единни основни норми на безопасност за защита на здравето на лицата — обект на професионално, медицинско и облъчване на населението, срещу опасностите, произтичащи от йонизиращото лъчение.

391 Всъщност установените с обжалвания регламент технически критерии за проверка относно ядрените дейности препращат изрично към тази директива.

392 Следователно твърденията на Република Австрия не доказват, че Комисията не е основала своята оценка на рисковете от ниски дози радиация при нормалната експлоатация на ядрените електроцентрали на убедителни научни доказателства.

393 Поради тези съображения четвъртата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли по същество.

– По петата част от третото основание и петата част от четвъртото основание, изведени от засягане на целта за адаптиране към изменението на климата

394 В рамките на петата част от третото основание Република Австрия твърди, че обжалваният регламент нарушава критерия DNSH с оглед на целта за адаптиране към изменението на климата, посочена в член 17, параграф 1, буква б) от Регламента за таксономията, тъй като по същество честотата и продължителността на периодите на засушаване са се увеличили значително през последните 20 години поради изменението на климата и се приема, че последиците от изменението на климата имат и ще имат нарастващо неблагоприятно въздействие върху ядрената енергия.

395 В рамките на петата част от четвъртото основание Република Австрия поддържа по същество, че обжалваният регламент противоречи на член 17, параграф 1, буква б) от Регламента за таксономията, тъй като, от една страна, техническите критерии за проверка са недостатъчни и не позволяват да се изключат със сигурност специфичните рискове, свързани с нуждите от охлаждаща вода, и от друга страна, те не се основават на убедителни научни доказателства.

396 По-специално Република Австрия подчертава, че значителните нужди от вода на ядрените електроцентрали водят до повреди по време на горещи вълни и периоди на суша, което доказва, че дейността утежнява и настоящите, и очакваните неблагоприятни въздействия на климата върху самата нея, тъй като непрекъснатостта на дейността вече не е гарантирана при такива условия.

397 Комисията, подкрепяна от Френската република, Република Полша и Румъния, оспорва тези доводи.

398 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 17, параграф 1, буква б) от Регламента за таксономията дадена дейност се счита за нанасяща значителни вреди при адаптирането към изменението на климата, когато тази дейност води до увеличаване на неблагоприятното въздействие на настоящия климат и на очаквания бъдещ климат върху самата дейност, или върху населението, природата или активите.

399 За предотвратяването на такава вреда обжалваният регламент предвижда в приложения I и II под заглавие „Устойчиво използване и опазване на водните и морските ресурси“ техническите критерии за проверка, свързани с принципа за ненанасяне на значителни вреди, що се отнася до опазването на водните и морските ресурси:

„Рисковете от влошаване на състоянието на околната среда, свързани с опазването на качеството на водата и избягването на недостига на вода, се констатират и разглеждат в съответствие с план за управление на използването и опазването на водите, разработен в консултация със съответните заинтересовани страни.

С цел да се ограничат топлинните аномалии, свързани с изхвърлянето на отпадна топлина, операторите на ядрени електроцентрали във вътрешността на територията, използващи еднократно мокро охлаждане с вода от река или езеро, контролират:

а) максималната температура на приемния сладководен водоем след смесване, и

б) максималната температурна разлика между изпуснатата охлаждаща вода и приемния сладководен водоем.

Контролът на температурата се прилага в съответствие с индивидуалните лицензионни условия за конкретните операции, когато е приложимо, или праговите стойности в съответствие със законодателството на Съюза [или праговите стойности в съответствие с регулаторната рамка на ЕС]“.

400 Република Австрия обаче не оспорва годността на тези технически критерии за проверка да гарантират, че дейностите, свързани с ядрената енергия, няма да доведат до увеличаване на неблагоприятното въздействие на настоящия климат и на очаквания бъдещ климат върху самата дейност, или върху населението, природата или активите по смисъла на член 17, параграф 1, буква б) от Регламента за таксономията, и по-специално не увеличават риска от засушаване. Всъщност тя твърди, че посочените критерии не позволяват специфичните рискове, свързани с нуждите от охлаждаща вода, да бъдат изключени със сигурност.

401 Що се отнася до довода на Република Австрия, изведен по същество от това, че ядрената енергетика щяла да загуби част от полезността си при по-чести и по-тежки засушавания, следва да се отбележи, че той има твърде спекулативен характер, за да може да докаже наличието на явна грешка в преценката от страна на Комисията. Всъщност, макар да може да се приеме, че настъпването на такива засушавания е част от научния консенсус, обхватът на евентуалното им въздействие върху самото функциониране на ядрените електроцентрали във всички географски зони на Съюза от своя страна е чисто и просто хипотеза.

402 При тези обстоятелства твърдението, че ядрените дейности нанасят значителни вреди на целта за адаптиране към изменението на климата, трябва да бъде отхвърлено.

403 Всъщност целта на техническите критерии за проверка, както е предвидено в член 10, параграф 3, буква а) от Регламента за таксономията, е да се определят условията, при които дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаване на изменението на климата. Както следва от член 10, параграф 3, буква б) от посочения регламент, тези критерии имат за цел също така да определят за всяка съответна екологична цел дали дадена икономическа дейност, по отношение на която са установени технически критерии за проверка, нанася значителни вреди на една или повече от тези цели.

404 Следователно спазването на член 17, параграф 1, буква б) от Регламента за таксономията не може да се преценява, без да се вземат предвид техническите критерии за проверка, приети именно за да се приложи тази разпоредба.

405 Поради това доводите на Република Австрия не могат да докажат, че обжалваният регламент е опорочен от явна грешка в преценката относно условието, предвидено в член 17, параграф 1, буква б) от Регламента за таксономията.

406 При условията на евентуалност Република Австрия поддържа, че обжалваният регламент е опорочен от пропуски в анализа и от непълнота на мотивите, що се отнася до екологичната цел за адаптиране към изменението на климата, доколкото нито Комисията, нито нейните експерти са проверили дали ядрената енергия нанася вреди на тази екологична цел.

407 Както обаче следва от съображение 7 от обжалвания регламент, в което е направено позоваване на доклада на JRC, като по този начин той става част от мотивите на посочения регламент в съответствие със съдебната практика, цитирана в точка 216 по-горе, Комисията е мотивирала надлежно преценката си, че ядрената енергия не нанася значителни вреди на целите, преследвани с член 17, параграф 1 от Регламента за таксономията.

408 Що се отнася до техническите критерии за проверка, най-напред Република Австрия твърди, че обжалваният регламент нарушава член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията с оглед на екологичната цел за адаптиране към изменението на климата, тъй като, от една страна, не става ясно до каква степен техническите критерии за проверка, съдържащи се в приложение I към обжалвания регламент, се основават на убедителни научни доказателства в областта на ядрената енергетика, и от друга страна, при всички положения наличните становища относно ядрената енергия не се произнасят по този въпрос.

409 В това отношение следва да се отбележи, че на страница 357 от доклада си в реда в таблицата, озаглавена „Адаптиране към изменението на климата“, JRC посочва следното:

„Дейността отговаря на критериите, определени в допълнение Е към настоящото приложение.

1. Удължаване на експлоатационния срок на съществуващите ядрени електроцентрали

Спазването на референтните нива на безопасност [на] WENRA за съществуващите реактори и на [Директива 2009/71] гарантира, че съществуващата инсталация е в състояние да се справи с природни бедствия (като наводнения и крайно неблагоприятни метеорологични условия), които могат да възникнат в резултат на бъдещото изменение на климата.

По време на стрес тестовете на [Съюза] бе доказана устойчивостта на ядрените електроцентрали в [Съюза] на природни бедствия (включително земетресения).

2. Изграждане и експлоатация на нови ядрени електроцентрали

Спазването на целите за безопасност на WENRA за новите ядрени електроцентрали, и на [Директива 2009/71] гарантира, че новата инсталация е в състояние да се справи с природни бедствия (като наводнения и крайно неблагоприятни метеорологични условия), които могат да възникнат в резултат на бъдещото изменение на климата“.

410 Допълнение Е, което се намира на стр. 369 от доклада на JRC, съдържа уточнения относно оценката на климатичните рискове и уязвимостта, включително типология на климатичните рискове.

411 Следователно JRC е извършил оценка на рисковете, свързани с адаптирането към изменението на климата.

412 При това положение доводът, че не е ясно в каква степен критериите за техническа проверка, съдържащи се в приложение I към обжалвания регламент, се основават на убедителни научни доказателства в областта на ядрената енергетика във връзка с критерия за адаптиране към изменението на климата, както и доводът, че наличните становища не се произнасят по този въпрос, не могат да бъдат приети.

413 По-нататък, Република Австрия критикува факта, че по отношение на ядрената енергия, за да се предотвратят значителни вреди за целта за адаптиране към изменението на климата, техническите критерии за проверка, посочени в приложение I към обжалвания регламент, се свеждат до препращане към допълнение A от приложение I към Делегиран регламент 2021/2139, както и към Директива 2009/71 и насоките на МААЕ и на WENRA относно природните бедствия. При тези условия не било възможно да се разгледат правилно, а още по-малко да се изключат със сигурност специфичните рискове, свързани с нуждите от охлаждаща вода и нейното използване, които биха довели до значително неблагоприятно въздействие за ядрената енергия по смисъла на член 17, параграф 1, буква б) от Регламента за таксономията.

414 Освен това според Република Австрия допълнение A от приложение I към Делегиран регламент 2021/2139 съдържа процедурно задължение за извършване на оценка на климатичния риск и на уязвимостта. В това отношение Република Австрия счита, че доколкото допълнение A задължава и икономическите оператори да разработват и прилагат „решения за адаптиране“, това задължение остава неясно и при всички положения се свежда до „съществено намаление“ на „най-важните климатични рискове“. Според Република Австрия това позволява да се смекчи засягането от ядрената енергия на екологичната цел за адаптиране към изменението на климата, при положение че такова значително засягане трябва да се изключи напълно. Република Австрия поддържа, че критериите „следвало“ също така да гарантират, че „се прилагат решения за адаптиране с цел минимизиране или предотвратяване на възможните загуби или въздействия върху непрекъснатостта на дейността“, както следва от съображение 51 от Делегиран регламент 2021/2139, и че задълженията, посочени в допълнение A към този регламент, не са достатъчни, по-специално за да се отчетат специфичните последици от изменението на климата.

415 В това отношение е достатъчно да се отбележи, както признава Република Австрия, че тези технически критерии за проверка позволяват да се смекчи въздействието на ядрената енергия върху екологичната цел за адаптиране към изменението на климата.

416 Всъщност от съдебната практика следва, че принципът на предпазните мерки не изисква да се изключи всяко разумно съмнение от научна гледна точка относно наличието на вреда за околната среда, тъй като това би означавало на Комисията да се наложи нулево ниво на риск в противоречие с предвиденото в съдебната практика (вж. в този смисъл по аналогия решение от 1 септември 2002 г., Pfizer Animal Health/Съвет, T-13/99, EU:T:2002:209, т. 144—147).

417 Освен това твърдението, че препращането към Директива 2009/71, както и към насоките на МААЕ и на WENRA, не позволява да се изключи неблагоприятното въздействие, не може да докаже, че обжалваният регламент е опорочен от явна грешка в преценката, доколкото то не е достатъчно обосновано, тъй като Комисията е възприела подхода, предвиден в член 17 от Регламента за таксономията, тълкуван във връзка със съображение 40 от посочения регламент (вж. т. 263—265 по-горе). Също така по причини, аналогични на изложените в точка 401 по-горе, критиката относно твърдяното неотчитане на нуждите от охлаждаща вода в бъдеще не може да бъде приета.

418 Република Австрия добавя, че съгласно посочените разпоредби подобрения на безопасността по отношение на съществуващите инсталации се изискват a priori само доколкото се считат за разумно осъществими, което било неясно и недостатъчно

амбициозно. По-специално факторите за местоположение, което застрашава безопасността на инсталациите, не изключвали възможността за прилагане на таксономията, тъй като тези фактори, като например разположението на застрашените от пресъхване реки, не можели да бъдат „разумно“ променени.

419 Тъй като обаче този критерий за разумно осъществимо подобрение, използван в раздел 4.28, точка 2 от приложение I към обжалвания регламент, се изисква от Директива 2009/71 по отношение на съществуващите инсталации, използването му в обжалвания регламент не може да представлява явна грешка в преценката на Комисията по причини, аналогични на изложените в точки 263—265 по-горе.

420 Накрая, Република Австрия твърди, че прилагането на решения за адаптиране и подобряването на стандартите за безопасност не позволяват да се направи извод за липсата на неблагоприятно въздействие по смисъла на член 17, параграф 1, буква б) от Регламента за таксономията. Всъщност екологичната цел на адаптирането към изменението на климата не се ограничавала до гарантиране на сигурността на хората и природата, а обхващала и други подчинени цели, като достъпността и стабилността на енергоснабдяването и водоснабдяването. Според Република Австрия обаче тези цели в голяма степен са поставени под въпрос, когато ядрените електроцентрали се спират в случай на горещи вълни или на засушавания, когато се повишава допустимата температура на инжектираната охлаждаща вода или трябва да се приложат скъпи решения за адаптиране, дори да се предположи, че те са осъществими.

421 Както обаче вече бе посочено в точка 401 по-горе, трябва да се приеме, че предвижданият от Република Австрия сценарий, изведен по същество от това, че глобалното затопляне ще има такива последици за функционирането на централите, че те биха загубили полезността си като източник на енергия, има твърде спекулативен характер, за да докаже наличието на явна грешка в преценката от страна на Комисията.

422 В това отношение обстоятелството, че анализът на Комисията е предмет на спор в научната литература, само по себе си не е достатъчно, за да постави под въпрос този извод, като се има предвид, че съгласно цитираната в точка 212 по-горе съдебна практика Комисията разполага с широка свобода на преценка, що се отнася до оценката на наличните научни изследвания, както и до избора на проучванията, които трябва да имат предимство пред другите.

423 С оглед на гореизложеното доводите на Република Австрия не позволяват да се докаже, че обжалваният регламент нарушава критерия DNSH по отношение на целта за адаптиране към изменението на климата, посочена в член 17, параграф 1, буква б) от Регламента за таксономията.

424 Следователно петата част от третото основание и петата част от четвъртото основание трябва да бъдат отхвърлени.

– По шестата част от третото основание, изведена от нарушение на изискването за анализ на жизнения цикъл

425 Според Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, обжалваният регламент нарушава член 17, параграф 2 и член 19, параграф 1, буква ж) от Регламента за таксономията, тъй като по същество се основава на оценка, която не отчита в достатъчна

степен целия жизнен цикъл на ядрената енергия, а именно добива и преработката на урановата руда, рафинирането, преработката, обогатяването на урана, горивните касети, транспорта и потенциалните въоръжени конфликти.

426 По-специално Република Австрия твърди, че Комисията изрично не е включила в обжалвания регламент добива и преработката на уран вследствие на критиките на НКЗЕВР, като по този начин е приела анализ на жизнения цикъл, според който спазването на екологични стандарти, които поне по същината си съответстват на тези на Съюза, не може да бъде гарантирано за тези дейности. В това отношение Република Австрия подчертава, че в доклада на JRC също се установява най-малкото висок риск от значително засягане на няколко екологични цели, като същевременно се приема, че тази опасност трябва да се изключи с препращане в техническите критерии за проверка към изискванията на правото на Съюза. Доколкото Комисията не се е съобразила с това становище на JRC, Република Австрия счита, че по този начин тя имплицитно е признала в обжалвания регламент наличието на значителна вреда за екологичните цели на етапа на добива и преработката на уран и следователно обжалваният регламент бил опорочен от явна грешка в преценката.

427 Комисията, подкрепяна от Френската република, Унгария, Република Полша и Румъния, оспорва тези доводи.

428 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 17, параграф 2 от Регламента за таксономията при оценяването на дадена икономическа дейност спрямо критерия DNSH, се вземат предвид въздействието на самата дейност върху околната среда, както и въздействието върху околната среда на продуктите и на услугите, предоставяни посредством тази дейност през целия им жизнен цикъл, като се отчитат по-специално производството, употребата и излизането от употреба на тези продукти и услуги.

429 Съгласно член 19, параграф 1, буква ж) от Регламента за таксономията техническите критерии за проверка трябва да отчитат жизнения цикъл, включително доказателства от налични оценки на жизнения цикъл, като вземат предвид въздействието на самата икономическа дейност върху околната среда, както и това на продуктите и услугите, предоставяни посредством тази икономическа дейност, като отчитат по-специално производството, употребата и излизането от употреба на тези продукти и услуги.

430 Следва да се отбележи също, че съгласно съображение 40 от Регламента за таксономията, „[к]огато определя и актуализира техническите критерии за проверка, Комисията следва да гарантира, че тези критерии се основават на наличните научни доказателства, разработват се при отчитане на съображения, свързани с жизнения цикъл, включително налични оценки на жизнения цикъл, и се актуализират редовно“.

431 Освен това в съображение 47 от Регламента за таксономията се посочва, че „[т]ехническите критерии за проверка могат да поставят изискване за извършването на оценка на жизнения цикъл, когато това е в достатъчна степен осъществимо и необходимо“.

432 В този смисъл както член 17, параграф 2, така и член 19, параграф 1, буква ж) от Регламента за таксономията се отнасят конкретно до определена икономическа дейност, както и до продуктите или услугите, получени в резултат на тази дейност, за която ще бъдат установени технически критерии за проверка.

433 Освен това член 17, параграф 2 и член 19, параграф 1, буква ж) от Регламента за таксономията не изискват от Комисията да извършва анализ на жизнения цикъл на всички икономически дейности, а само да се вземе предвид жизнения цикъл.

434 При това положение, както изтъква Комисията, от текста както на член 17, параграф 2, така и на член 19, параграф 1, буква ж) от Регламента за таксономията следва, че изискването за отчитане на жизнения цикъл на дадена дейност не обхваща непременно дейностите, които се извършват преди и след съответната икономическа дейност.

435 Това тълкуване не се поставя под въпрос от факта, че съгласно споменатата в обжалвания регламент Препоръка 2013/179/ЕС на Комисията от 9 април 2013 година относно използването на общи методи за измерване и оповестяване на показатели за екологосъобразността на продукти и организации на база жизнения цикъл (ОВ L 124, 2013 г., стр. 1) при изчисляването на екологичния отпечатък трябва да бъдат отчетени всички дейности, започващи с добива на суровините, продължаващи с производството, дистрибуцията, складирането, използването, и стигащи до етапите на обезвреждане или рециклиране на отпадъците.

436 Всъщност тази препоръка няма за цел да оцени приноса на дадена дейност за смекчаване на последиците от изменението на климата или евентуалните вреди, нанесени от тази дейност за екологичните цели, определени в Регламента за таксономията.

437 Освен това е необходимо да се отбележи, че следваният от Комисията подход в обжалвания регламент не е специфичен за ядрената енергетика, а е възприет по отношение на други дейности, обхванати от таксономията, по-специално съоръженията за производство на електроенергия от възобновяемите източници, които също предполагат добив на суровини или редкоземни елементи за тяхното изграждане и поддръжка.

438 От това следва, че Комисията не е нарушила член 17, параграф 2 и член 19, параграф 1, буква ж) от Регламента за таксономията, като при определянето на техническите критерии за проверка не е взела предвид съображения, свързани с жизнения цикъл на икономическите дейности, като дейностите по добив и преработка на уранова руда, рафиниране, преработка, обогатяване на уран, горивни касети и транспорт, които се извършват преди и след дейностите, свързани с ядрената енергия, посочени в обжалвания регламент.

439 Следва също да се отбележи, че въздействието на дейностите по извеждане от експлоатация и обезвреждане на радиоактивни отпадъци и отработено ядрено гориво е било взето предвид от Комисията в нейната оценка на критерия DNSH, както следва от съображения 3 и 7 от обжалвания регламент.

440 При тези условия обстоятелствата, изтъкнати от Република Австрия, първо, че Комисията не е включила тези дейности в таксономията вследствие на докладите на НКЗЕВР и на JRC, второ, че преработката, преобразуването, обогатяването и горивните касети се извършвало основно от трети държави, или дори трето, че Комисията имплицитно е признала нанасяните от тези дейности вреди на околната среда, сами по себе си не могат да докажат, че обжалваният регламент е опорочен от явна грешка в преценката.

441 Всъщност членове 17 и 19 от Регламента за таксономията, доколкото се отнасят до определени дейности, които Комисията трябва да определи, не са пречка тя да приеме посочените от Република Австрия дейности като самостоятелни по отношение на дейностите по производство на ядрена енергия, които са предмет на обжалвания регламент.

442 Освен това, противно на твърденията на Република Австрия, при анализа на жизнения цикъл на използването на ядрената енергия за граждански цели Комисията не е била длъжна да вземе предвид аспектите, свързани с последиците от въоръжените конфликти, саботажите и рисковете от злоупотреби и разрастването на гражданското и военното приложение на ядрената енергия, когато преценява дали са налице значителни вреди за екологичните цели.

443 Всъщност нито от текста на член 17 от Регламента за таксономията, нито от която и да е друга разпоредба от този регламент следва, че тези елементи трябва да се вземат предвид при изготвянето на техническите критерии за проверка.

444 Накрая, Република Австрия твърди, че обжалваният регламент е опорочен от „пропуски в анализа и липса на мотиви“, свързани с всички аспекти на отчитането на жизнения цикъл на ядрената енергия.

445 При все това, след като Комисията не е била длъжна да вземе предвид жизнения цикъл на предхождащите и последващите дейности спрямо икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, тя не може да бъде упрекната, че не е мотивирала в достатъчна степен тези елементи, за които е приела, че не са част от жизнения цикъл на същите дейности.

446 Следователно шестата част от третото основание трябва да се отхвърли по същество.

– По шестата част от четвъртото основание, изведена от противоречивия и недостатъчен характер на разпоредбите от приложение II към обжалвания регламент относно предотвратяването на значителни вреди, причинени от сериозни аварии на реактор и от погребване на високорадиоактивни отпадъци

447 Република Австрия поддържа, че включените в приложение II към обжалвания регламент разпоредби относно предотвратяването на значителни вреди, причинени от сериозни аварии на реактор и от погребване на високорадиоактивни отпадъци, са противоречиви и недостатъчни с оглед на критериите DNSH, установени в приложение I към обжалвания регламент. Всъщност приложение II към обжалвания регламент съдържало като критерии за предотвратяване на значителни вреди за екологичните цели само критериите, посочените в приложение I към обжалвания регламент като „Допълнителни критерии, отнасящи се до принципа за ненанасяне на значителни вреди (DNSH)“. В това отношение Република Австрия препраща към доводите, изтъкнати в рамките на първата част на третото основание, на първата част на четвъртото основание, на третата част на третото основание, на втората част на четвъртото основание, на четвъртата част на третото основание и на третата част на четвъртото основание, които се отнасят до равнището на защита и до рисковете от сериозни аварии на реактор и погребване на високорадиоактивни отпадъци. От това Република Австрия стига до извода, че посочените вече нередности опорочават разпоредбите на приложение II към обжалвания регламент, както и разпоредбите от този регламент, в които е направено позоваване на тях, в частта, в която те са идентични с приложение I към обжалвания регламент.

448 Република Австрия добавя, че приложение II към обжалвания регламент не съдържа нито един от критериите, изброени в „общите критерии“ в началото на приложение I към посочения регламент. Така според приложение II към обжалвания регламент няколкото критерия, които надхвърлят действащите законови изисквания и които продължават да се съдържат в приложение I към този регламент, дори не били приложими.

449 Република Австрия изтъква още, че разпоредбите, съдържащи се в приложение II към обжалвания регламент, нарушават член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията и принципа на предпазните мерки само поради факта че това приложение не съдържа „общи критерии“, докато такива общи критерии са счетени за необходими и включени в приложение I към обжалвания регламент.

450 Комисията оспорва тези доводи.

451 Доколкото Република Австрия не е доказала, че допълнителните критерии, свързани с критерия DNSH, що се отнася до равнището на защита (т. 261—269 по-горе), както и рисковете от сериозни аварии на реактор (т. 288—346 по-горе) и от погребване на високорадиоактивни отпадъци (т. 350—384 по-горе) са опорочени от явна грешка в преценката, при липсата на допълнително уточняване този довод не може да докаже противоречивия и недостатъчен характер на разпоредбите, съдържащи се в приложение II към обжалвания регламент.

452 Освен това следва да се припомни, че приложение I към обжалвания регламент установява въз основа на член 10 от Регламента за таксономията техническите критерии за проверка с цел да се определят условията, при които дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаване на изменението на климата, и дали икономическата дейност не нанася значителни вреди на някоя от другите екологични цели, посочени в член 9 от Регламента за таксономията.

453 От своя страна приложение II към обжалвания регламент установява въз основа на член 11 от Регламента за таксономията техническите критерии за проверка с цел да се определят условията, при които дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за адаптирането към изменението на климата, и дали икономическата дейност не нанася значителни вреди на някоя от другите екологични цели, посочени в член 9 от Регламента за таксономията.

454 Член 11, параграф 1 от Регламента за таксономията, който се прилага посредством съдържащите се в приложение II към обжалвания регламент технически критерии за проверка, не прилага обаче критерия за най-добрите постижения в сектора или отрасъла, предвиден в член 10, параграф 2, буква а) от Регламента за таксономията.

455 Така за квалифицирането като съществен принос за адаптирането към изменението на климата Комисията не е изисквала, за разлика от квалифицирането като съществен принос за смекчаване на изменението на климата, съдържащо се в приложение I към обжалвания регламент, спазването на по-строго условие, що се отнася до съоръженията за погребване.

456 От това следва, че различията между приложение I и приложение II към обжалвания регламент, на които се позовава Република Австрия, не могат сами по себе си да докажат явна грешка в преценката, нито нарушение на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за

таксономията. Накрая, след като посочените различия произтичат от член 10, параграф 2, буква а) и член 11, параграф 1 от Регламента за таксономията, с тях не може да се докаже и непълнота на мотивите.

457 Предвид изложеното по-горе шестата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли по същество.

– По седмата част от четвъртото основание, изведена при условията на евентуалност от „пропуски в анализа и липса на мотиви“

458 При условията на евентуалност Република Австрия се позовава на „пропуски в анализа и липса на мотиви“ във връзка с техническите критерии за проверка, що се отнася по-специално до сериозните аварии на реактор, окончателното погребване на високорадиоактивни отпадъци, екологичната цел за адаптиране към изменението на климата и общите критерии в приложение II към обжалвания регламент, свързани с критерия DNSH, като препраща към доводите, изтъкнати в рамките на останалите части на четвъртото основание.

459 Комисията, подкрепяна от Република България, оспорва тези доводи.

460 Доколкото твърденията за нарушения, свързани с „пропуски в анализа и от липса на мотиви“, що се отнася по-специално до сериозните аварии на реактор, окончателното погребване на високорадиоактивни отпадъци, екологичната цел за адаптиране към изменението на климата и общите критерии в приложение II към обжалвания регламент, свързани с критерия DNSH, вече бяха отхвърлени съответно в точки 325, 365 и 407 по-горе, то и седмата част от четвъртото основание трябва да бъде отхвърлена със същите съображения.

461 С оглед на изложеното по-горе доводите на Република Австрия не позволяват да се докаже, че като включва икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, в преходните дейности и като установява техническите критерии за проверка за тези дейности, обжалваният регламент нарушава критерия DNSH, предвиден в член 17 и член 19, параграф 1, букви е) и ж) от Регламента за таксономията, или принципа на предпазните мерки.

462 Поради това третото и четвъртото основание следва да се отхвърлят.

По петото основание, свързано с нарушение на член 11 и на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки

463 Република Австрия поддържа, че обжалваният регламент нарушава член 11 и член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, както и принципа на предпазните мерки, тъй като квалифицира икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, като дейности, допринасящи съществено за адаптирането към изменението на климата.

464 Комисията, подкрепяна от Република България и Румъния, оспорва тези доводи.

465 В това отношение следва да се припомни, че член 11 от Регламента за таксономията гласи следното:

„1. Дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за адаптиране към изменението на климата, когато същата дейност:

а) включва решения за адаптиране, които или значително намаляват опасността от вредно въздействие на тази икономическа дейност върху настоящия или очаквания в бъдеще климат, или значително намаляват посоченото вредно въздействие, без да се повишава опасността от вредно въздействие върху хората, природата или активите; или

б) предлага решения за адаптиране, които освен че отговарят на условията по член 16, допринасят съществено за предотвратяване или намаляване на опасността от вредно въздействие на настоящия или очаквания в бъдеще климат върху хората, природата или активите, без да увеличава опасността от вредно въздействие върху останалите хора, природата или активите.

2. Решенията за адаптиране, посочени в параграф 1, буква а), се оценяват и подреждат по приоритет с помощта на най-добрите налични прогнози за климата и най-малкото предотвратяват или намаляват:

а) отрицателното въздействие на изменението на климата върху икономическата дейност, която е специфична за дадено място и контекст; или

б) потенциалното неблагоприятно въздействие на изменението на климата върху околната среда, в която се развива икономическата дейност“.

466 Освен това член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията предвижда, че техническите критерии за проверка се основават на убедителни научни доказателства и на принципа на предпазните мерки.

467 Следва също да се отбележи, че в частта, озаглавена „Съществен принос за адаптиране към изменението на климата“, в приложение II към обжалвания регламент за дейностите, попадащи в обхвата на раздели 4.26—4.28, се посочва по същество, че в рамките на съответните икономически дейности трябва да са внедрени физически и нефизически решения („решения за адаптиране“), осигуряващи съществено намаление на най-важните физически климатични рискове, които са съществени за тази дейност. Освен това се уточнява, че физическите климатични рискове, които са съществени за съответните дейности, са установени въз основа на рисковете, изброени в допълнение А към приложение II към Делегиран регламент 2021/2139, в което посредством обжалвания регламент са включени раздели 4.26—4.31, чрез извършване на надеждна оценка на климатичните рискове и уязвимост.

468 Първо, според Република Австрия, след като икономическите дейности, свързани с ядрената енергия по смисъла на обжалвания регламент, имат неблагоприятно въздействие върху екологичната цел за адаптиране към изменението на климата по смисъла на член 17, параграф 1, буква б) от Регламента за таксономията, те не могат да имат съществен принос за екологичната цел за адаптиране към изменението на климата. В това отношение Република Австрия препраща към доводите си, изтъкнати в рамките на петата част от третото основание и петата част от четвъртото основание.

469 Доколкото обаче доводите на Република Австрия не успяха да докажат, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката на критерия DNSH, що се отнася до адаптирането към изменението на климата, в рамките на петата част от третото основание и на петата част от четвъртото основание, само по себе си възпроизвеждането на тези доводи в рамките на настоящото основание не може да докаже, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, имат съществен принос за постигането на целта за адаптиране към изменението на климата.

470 Второ, Република Австрия подчертава, че констатацията за липса на съществен принос на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, за адаптирането към изменението на климата не може да бъде поставена под въпрос от текстовете, съдържащи се в приложение II към обжалвания регламент в частта, озаглавена „Съществен принос за адаптиране към изменението на климата“. Всъщност думата „включва“ в член 11, параграф 1 от Регламента за таксономията изисквала „съществен“ принос за адаптирането към изменението на климата, така че какъвто и да било вид мярка за адаптиране не би била достатъчна. Освен това изискването се отнасяло до съществен принос, т.е. до съществени физически мерки за адаптиране, които трябва да бъдат неразделна част от икономическата дейност като такава. Такива мерки обаче не били определени в приложение II към обжалвания регламент, тъй като критериите, установени в посоченото приложение II, до голяма степен съвпадали с тези от приложение I към същия регламент и били главно от чисто процедурно естество. Според Република Австрия поради непрецизността на текста на критериите не е възможно да се определи дали и в каква степен от тях произтичат физически решения за адаптиране.

471 Както обаче следва от точка 467 по-горе, точка 1 от различните технически критерии за проверка в частта, озаглавена „Съществен принос за адаптиране към изменението на климата“, съдържаща се в приложение II към обжалвания регламент, изисква за дейностите по раздели 4.26—4.28 да са внедрени физически и нефизически решения, осигуряващи съществено намаление на най-важните физически климатични рискове, които са съществени за тази дейност. Както е посочено в точка 2 от този раздел, физическите климатични рискове, които са съществени за съответната дейност, са установени въз основа на рисковете, изброени в допълнение A към приложение II към Делегиран регламент 2021/2139, чрез оценка на климатичните рискове и уязвимост, извършена съгласно подробните етапи в посочената точка 2. Точки 5 и 6 от посочения раздел препращат към съответните достижения на правото на Евратом.

472 Следователно доводът на Република Австрия, изведен от липсата на физическо решение и от процедурния и неясен характер на съдържащите се в приложение II от обжалвания регламент изисквания, трябва да се отхвърли.

473 Трето, Република Австрия посочва, че предвидените в приложение II към обжалвания регламент технически критерии за проверка не засягат въздействието, което горещите и студените вълни оказват върху сигурността на реакторите или върху енергийните доставки, които са от съществено значение за тази сигурност. Република Австрия добавя, че не се посочват и специфичните проблеми, които климатът поставя единствено в ядрената енергетика и които произтичат от очакваното увеличаване на противоречията между интересите, които могат да възникнат в областта на използването на водите между енергоснабдяването и опазването на водите или в областта на енергийната сигурност.

474 В това отношение, както следва от точка 467 по-горе, приложение II към обжалвания регламент препраща към допълнение A от приложение II към Делегиран регламент 2021/2139. Това допълнение съдържа класификация на свързаните с климата рискове, сред които по-специално са горещите и студените вълни, а сред свързаните с водите рискове — недостига на вода. Освен това по съображения, аналогични на изложените в точка 401 по-горе, твърдението, че не са отчетени специфичните проблеми, които климатът създава за ядрената енергетика в бъдеще, е твърде спекулативно, за да бъде прието.

475 Следователно доводът, изведен от факта, че разглежданите технически критерии за проверка не засягат тези климатични рискове, трябва да се отхвърли.

476 Четвърто, Република Австрия твърди, че член 19, параграф 1, първо изречение във връзка с член 11, параграф 3 от Регламента за таксономията налага и прилагането на критерия, предвиден в член 19, параграф 1, буква е) от този регламент, и на принципа на предпазните мерки към техническите критерии за проверка, целящи да гарантират спазването на условията, определени в член 11, параграф 1 от посочения регламент. Тя твърди, че Комисията не е събрала експертни знания по въпроса дали и до каква степен икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, могат да допринесат съществено за адаптирането към изменението на климата. По-специално, предвид очакваните последици от изменението на климата под формата на увеличаващи се засушавания, пресъхването на реките и по-високи температури на водата, не било проведено никакво обсъждане на специфичните рискове за сигурността и потенциалните конфликти на интереси, на които използването на водата (в трите регулирани икономически сектора) ще бъде изложено в резултат на прибягването до икономически дейности, свързани с ядрената енергия. Въз основа на това Република Австрия стига до извод, от една страна, че при липсата на релевантни експертни оценки е изключено техническите критерии за проверка да се основават в това отношение на убедителни научни познания, и от друга страна, че принципът на предпазните мерки нямало как да е взет предвид, тъй като прилагането му предполага пълни, точни и окончателни констатации, както и че по дефиниция той се прилага и за такъв вид несигурност от научна гледна точка, свързана с тези констатации.

477 Противно на твърденията на Република Австрия обаче, JRC е обсъдил въпроса за приноса на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, за адаптирането към изменението на климата на стр. 357 от своя доклад. Поради това не може да се твърди, че Комисията не е събрала експертни знания по въпроса дали и до каква степен икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, могат да допринесат съществено за адаптирането към изменението на климата. Освен това на стр. 358 от доклада на JRC по отношение на устойчивото използване и опазване на водните и морските ресурси се посочва, че рисковете от влошаване на околната среда, свързани със запазването на качеството на водите и предотвратяването на недостига на вода, се идентифицират и преодоляват в съответствие с план за управление на използването и опазването на водите, разработен в консултация със съответните заинтересовани страни. Направено е и позоваване на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193).

478 Така, противно на твърденията на Република Австрия, не може да се приеме, че техническите критерии за проверка не се основават в това отношение на убедителни научни познания, и от друга страна, че принципът на предпазните мерки не е могъл да бъде взет предвид.

479 С оглед на изложеното по-горе доводите на Република Австрия не позволяват да се докаже, че обжалваният регламент е бил приет в нарушение на член 11 и член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки, поради това че квалифицира ядрената енергетика като допринасяща съществено за адаптирането към изменението на климата.

480 Следователно петото основание трябва да бъде отхвърлено.

По шестото основание, свързано с нарушение на член 19, параграф 1, буква к) от Регламента за таксономията

481 Република Австрия твърди, че техническите критерии за проверка не отговарят на изискванията на член 19, параграф 1, буква к) от Регламента за таксономията, тъй като съдържат неопределени правни понятия и условия, чието изпълнение трябва да се гарантира чак в бъдеще, например за планирането на окончателното погребване и използването на устойчиво на аварии гориво (ATF), считано от 2025 г.

482 Комисията, подкрепяна от Република България и Румъния, оспорва тези доводи.

483 Следва да се отбележи, че съгласно член 19, параграф 1, буква к) от Регламента за таксономията техническите критерии за проверка, установени съгласно член 10, параграф 3 и член 11, параграф 3 от този регламент, са лесни за използване и са определени по начин, който да улесни проверката на спазването им.

484 Достатъчно е обаче да се констатира, че фактът, че техническите критерии за проверка се основават на неопределени правни понятия и условия, които трябва да се спазват за в бъдеще, сам по себе си не е достатъчен, за да се докаже, че те не са лесни за използване и не са определени по начин, който да улесни проверката на спазването им по смисъла на член 19, параграф 1, буква к) от Регламента за таксономията. Във всеки случай няма изискване, което да не допуска при приемането на дадена норма институция на Съюза да използва абстрактно правно понятие или да налага в такава абстрактна норма да се посочват различните конкретни хипотези, в които то може да бъде приложено, доколкото е невъзможно всички такива хипотези да бъдат предварително определени от тази институция (вж. в този смисъл решение от 16 февруари 2022 г., Полша/Парламент и Съвет, C-157/21, EU:C:2022:98, т. 320).

485 Освен това, доколкото с доводите си Република Австрия се позовава на нарушение на принципа на правна сигурност, може да се припомни, че поради липсата на яснота разпоредба от акт на Съюза нарушава принципа на правна сигурност само ако съдържа двусмисленост, която да попречи на правните субекти да отхвърлят с достатъчна сигурност евентуалните съмнения относно обхвата или смисъла на тази разпоредба (решение от 24 януари 2024 г., Volkskreditbank/ЕСП, T-348/21, непубликувано, EU:T:2024:32, т. 70).

486 В случая Република Австрия не доказва, че техническите критерии за проверка са толкова двусмислени, че да попречат на правните субекти да отхвърлят с достатъчна сигурност евентуалните съмнения относно обхвата или смисъла на тази разпоредба.

487 С тези съображения шестото основание се отхвърля.

По седмото основание, свързано с нарушение на целта и полезното действие на Регламента за таксономията поради риска от фрагментиране на пазара

488 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, твърди, че квалифицирането на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, като екологично устойчиви като цяло може да доведе до фрагментиране на пазара, което противоречи на целта на Регламента за таксономията и на задължението за запазване на полезното му действие.

489 Според Република Австрия специалните задължения за публикуване, що се отнася по-конкретно до инвестициите в дейности за производство на ядрена енергия, водели до разграничение между „най-добра“ и „не толкова добра“ екологична устойчивост в противоречие с духа и целта на Регламента за таксономията, а именно да се осигури прозрачност, като се установят единни критерии на равнището на Съюза за екологично устойчивите дейности.

490 Тази цел обаче се поставяла под въпрос от класифицирането на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, като екологично устойчиви, тъй като след обявяването на намерението на Комисията да квалифицира тези дейности като устойчиви, на пазара се очертава фрагментирането, което законодателят на Съюза възнамерявал да избегне. Република Австрия посочва, че инвеститорите рекламират целенасочено „зелените“ финансови продукти „несвързани с ядрената енергетика“, че институционалните инвеститори вече са заявили, че не желаят да инвестират във финансови продукти, включващи елементи на ядрена енергия, или са заели позиции в този смисъл, и че повечето национални маркировки за устойчиво финансиране в Европа изрично изключват дейностите, свързани с ядрената енергия, от допустимостта по техните критерии.

491 Комисията, подкрепяна от Република България, Френската република и Румъния, оспорва тези доводи.

492 Следва да се припомни, че съгласно съображение 14 от Регламента за таксономията, за да се избегне фрагментирането на пазара и накърняването на интересите на потребителите и инвеститорите като резултат от различаващите се концепции за екологично устойчиви икономически дейности, националните изисквания, които участниците на финансовите пазари или емитентите трябва да спазват, за да предлагат финансови продукти или корпоративни облигации като „екологично устойчиви“, следва да се основават на единни критерии за екологично устойчиви икономически дейности.

493 Първо, следва да се отбележи, че Регламентът за таксономията има за цел да определи условията, позволяващи определени икономически дейности да се считат за екологично устойчиви, по-специално в член 10, параграфи 1 и 2 от този регламент, и че следователно, като е квалифицирала някои икономически дейности, свързани с ядрената енергия, като устойчиви съгласно параграф 2 от посочената разпоредба, Комисията не е направила неоснователно разграничение между икономическите дейности.

494 Второ, що се отнася до довода, че класифицирането на икономическите дейности, свързани с ядрената енергия, в категорията на преходните дейности би довело до загуба на ангажираност на участниците или до фрагментиране на пазара чрез разработването на финансови продукти или на устойчиви инвестиции „несвързани с ядрената енергетика“, както поддържа Република Австрия, той не може да доведе до незаконосъобразност на обжалвания регламент.

495 Всъщност законосъобразността на акт на Съюза не може да зависи от степента му на ефективност, от твърдяното поведение на съответните икономически и институционални субекти или от начина, по който този акт се прилага на практика (вж. в този смисъл решения от 25 юни 1998 г., British Airways и др./Комисия, T-371/94 и T-394/94, EU:T:1998:140, т. 291 и цитираната съдебна практика, и от 29 ноември 2006 г., Campoli/Комисия, T-135/05, EU:T:2006:366, т. 124 и цитираната съдебна практика).

496 С тези съображения седмото основание също трябва да бъде отхвърлено.

По десето, единадесето, дванадесето, тринадесето, четиринадесето, петнадесето и шестнадесето основание относно икономическите дейности, свързани със сектора на изкопаемите газови горива

497 Що се отнася до сектора на изкопаемите газови горива, обжалваният регламент определя три вида дейности:,

– производство на електроенергия от изкопаеми газообразни горива (новият раздел 4.29 от Приложения I и II на Делегиран регламент 2021/2139, допълнени в посочените приложения посредством обжалвания регламент);

– високоефективно комбинирано производство на топлоенергия/студ и електроенергия от изкопаеми газообразни горива (новият раздел 4.30 от приложения I и II на Делегиран регламент 2021/2139, допълнени в посочените приложения посредством обжалвания регламент);

– производство на топлоенергия/студ от изкопаеми газообразни горива в ефективна централна отоплителна и охладителна система (новият раздел 4.31 от приложения I и II на Делегиран регламент 2021/2139, допълнени в посочените приложения посредством обжалвания регламент) (наричани по-нататък заедно „икономически дейности, свързани с изкопаемите газови горива“).

498 За всяка от тези дейности приложение I към обжалвания регламент установява техническите критерии за проверка с цел определяне на условията, при които дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаване на изменението на климата, и дали икономическата дейност не нанася значителни вреди на някоя от другите екологични цели, посочени в член 9 от Регламента за таксономията. Приложение II към обжалвания регламент от своя страна установява техническите критерии за проверка, с цел определяне на условията, при които дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за адаптирането към изменението на климата, и дали икономическата дейност не нанася значителни вреди на някоя от другите екологични цели, посочени в член 9 от Регламента за таксономията.

По десетото основание, свързано с нарушение на член 10, параграф 2 и на член 19, параграф 1, букви е) и ж) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки

499 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, твърди по същество, че обжалваният регламент нарушава член 10, параграф 2 и член 19, параграф 1, букви е) и ж) от Регламента за таксономията, както и принципа на предпазните мерки, тъй като предвижда за икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, прагове от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW като средногодишна стойност за период от 20 години.

500 Република Австрия твърди, че икономическите дейности, свързани със сектора на изкопаемите газови горива, не допринасят съществено за смекчаване на изменението на климата, поне доколкото са разрешени над пределния праг от 100 g CO_2eq/kWh, дори в рамките на праговете от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW.

501 Комисията, подкрепяна от Унгария, Република Полша и Румъния, оспорва тези доводи.

502 Това основание се разделя на осем части, изведени от, първата — наличие на нисковъглеродни алтернативи, втората — липса на принос за прехода към неутрална по отношение на въглеродните емисии икономика в съответствие с целта от 1,5 °C, третата — нарушение на изискването за анализ на жизнения цикъл, четвъртата — забавяне на най-добрите постижения в сектора или отрасъла, петата — възпрепятстване на нисковъглеродните алтернативи, шестата — нарушение на забраната за ефектите на обвързване, седмата — нарушение на член 19, параграф 1, буква ж), от Регламента за таксономията, а при условията на евентуалност и осмата — нарушение на член 19, параграф 1, буква е) от този регламент, нарушение на принципа на предпазните мерки и „пропуски в анализа и липса на мотиви“.

– По първата част от десетото основание, изведена от наличие на нисковъглеродни алтернативи

503 Република Австрия твърди, че условието да не съществува нисковъглеродна алтернатива не е изпълнено, тъй като възобновяемите енергийни източници, интелигентните мрежи и техниките за съхраняване на енергия и за намаляване на потреблението са налични нисковъглеродни алтернативи на икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива.

504 Република Австрия добавя, че като е приела, че алтернативите с нисковъглеродни емисии „може все още да не са налични в търговската мрежа“, както е посочено в съображения 4 и 6 от обжалвания регламент, Комисията е основала този регламент на „разширяване“ на приложното поле на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, което е несъвместимо с текста, структурата и целта на тази разпоредба по съображенията, развити в подкрепа на второто основание.

505 Освен това Република Австрия твърди, че изискването според което по същество въз основа на сравнителна оценка електроенергията и/или топлоенергията/студът, която трябва да бъде заменена, не може да бъде генерирана от възобновяеми енергийни източници с най-ефективната от гледна точка на разходите и технически осъществима алтернатива за същата мощност, предвидено съответно в точка 1, буква б), подточка ii) от

раздел 4.29 и в точка 1, буква б), подточка iii) от раздели 4.30 и 4.31 от приложение I към обжалвания регламент, води до незаконосъобразно разширяване на приложното поле на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията. Тя счита, че последната разпоредба изисква сравнение не само „с най-ефективната от гледна точка на разходите“ алтернатива, но и с всички „икономически осъществими“ алтернативи и че посочената разпоредба изключва квалифицирането като екологична устойчивост не само когато „същата мощност“ може да бъде постигната с алтернативни източници, но и когато такива съществуват.

506 Комисията, подкрепяна от Унгария, Република Полша и Румъния, оспорва тези доводи.

507 Следва да се припомни, първо, че от съображение 4 от обжалвания регламент по същество следва, че според Комисията екологичният преход изисква значително намаляване на емисиите на парникови газове в сектори, в които не могат да бъдат постигнати нисковъглеродни решения, тъй като те не биха осигурили необходимите енергийни доставки.

508 За тази цел Комисията по същество приема, че е необходимо да се установят технически критерии за проверка за икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, когато емисиите на парникови газове, генерирани от тези дейности са под подходящ праг, но и когато тези видове производство все още не отговарят на този подходящ праг.

509 Комисията също така счита, че е било целесъобразно да се предвиди алтернативен подход за пряко ограничаване на емисиите на парникови газове. Съгласно този подход, който следва да доведе до сходни резултати за период от двадесет години, от една страна, в съоръженията може да се постигнат такива резултати чрез ограничаване на броя на работните часове или чрез ускоряване на пълното преминаването към възобновяеми или нисковъглеродни (с малък въглероден отпечатък) газове на по-ранен етап. От друга страна, техническите критерии за проверка на използването на изкопаеми газови горива следва също така да гарантират наличието на солидни доказателства, че същите енергийни възможности не могат да бъдат осигурени с възобновяеми източници, както и че са въведени ефективни планове за всяко съоръжение, в съответствие с най-добрите постижения в сектора, за преминаване изцяло към възобновяеми енергийни източници или нисковъглеродни газове до конкретна дата.

510 Второ, както следва от точки 164—169 по-горе, условието да не съществува технологично и икономически осъществима нисковъглеродна алтернатива, предвиденото в член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, предполага да се вземат предвид аспектите, свързани със сигурността на доставките.

511 Трето, от това следва, че трябва да се отхвърли доводът, че член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията изключва квалифицирането като екологична устойчивост не само когато „същата мощност“ може да бъде постигната с алтернативни източници, но и когато те съществуват.

512 Всъщност, както следва от точки 164—169 по-горе, предвиденото в член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията условие да не съществува технологично и икономически осъществима нисковъглеродна алтернатива, предполага да се вземат предвид аспектите, свързани със сигурността на доставките. Възприетото от Република Австрия тълкуване обаче пренебрегва изискването за сигурност на доставките.

513 Четвърто, противно на твърденията на Република Австрия, изискването енергията, която трябва да бъде заменена, да не може да бъде генерирана от възобновяеми енергийни източници с най-ефективната от гледна точка на разходите и технически осъществима алтернатива за същата мощност, предвидено съответно в точка 1, буква б), подточка ii) от раздел 4.29 и в точка 1, буква б), подточка iii) от раздели 4.30 и 4.31 от приложение I към обжалвания регламент, не е незаконосъобразно, що се отнася до това, че водело до разширяване на приложното поле на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, за да се включи в тази разпоредба императивът за сигурност на доставките.

514 Всъщност това изискване също има за цел да осигури императива за сигурност на доставките в съответствие с тълкуването, което следва от точки 164—169 по-горе, като същевременно гарантира наличието на ясни доказателства, че същите енергийни възможности не могат да бъдат осигурени с възобновяеми източници съгласно подхода на Комисията, описан в точка 509 по-горе. Следователно то не води до разширяване на приложното поле на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията.

515 Пето, трябва да се отбележи, че съгласно моделите на Комисията, които се основават на оценката на въздействието, придружаваща нейното Съобщение COM (2020) 562 final от 17 септември 2020 г., озаглавено „Засилване на европейската амбиция в областта на климата за 2030 г. Инвестиция в неутрално по отношение на климата бъдеще в полза на нашите граждани“, електроцентралите, работещи с природен газ са били необходими като преходни и резервни мощности при настоящите технологични и пазарни условия, доколкото през периода 2020—2030 г. Съюзът ще се нуждае от нов газов капацитет между 23 и 31 гигавата (GW).

516 Твърденията на Република Австрия, основани на становището на Платформата, обаче не позволяват да се докаже, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че нисковъглеродните алтернативи може все още да не са налични в търговската мрежа, за да позволят да се гарантира сигурността на доставките.

517 Всъщност самото твърдение, че съществуват осъществими алтернативи от възобновяеми енергийни източници, не е достатъчно, за да лиши от правдоподобност преценката на Комисията.

518 Следователно доводите на Република Австрия не позволяват да се докаже, че предвиденото в член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията условие, според което не трябва да съществува нисковъглеродна алтернатива, не е било изпълнено.

519 По тези съображения първата част от десетото основание трябва да се отхвърли по същество.

– По втората част от десетото основание, изведена от липсата на принос за прехода към неутрална по отношение на въглеродните емисии икономика в съответствие с целта от 1,5 °C

520 Република Австрия твърди по същество, че пределните прагове от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW, използвани в приложение I към обжалвания регламент, не са съвместими с целта от 1,5 °C, определена в Парижкото споразумение, и със съответните подцели на Съюза за 2030 г. и 2050 г., и че останалите технически критерии за проверка не позволяват да се допринесе за смекчаване на изменението на климата.

521 Комисията, подкрепяна от Румъния и Република Полша, оспорва тези доводи.

522 Важно е да се припомни, че член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията изисква по-специално съответната икономическа дейност да подкрепя прехода към неутрална по отношение на климата икономика, в съответствие с мерките за ограничаване на увеличението на температурата до 1,5 °C над прединдустриалните равнища, включително чрез постепенно премахване на емисиите на парникови газове, по-специално емисиите от твърди изкопаеми горива.

523 Както е видно и от съображение 41 от Регламента за таксономията, дейностите в обхвата на член 10, параграф 2 от този регламент следва да подкрепят, като следват надеждна перспектива, прехода към неутрална по отношение на климата икономика в съответствие с мерките за ограничаване на увеличението на температурата до 1,5 °C над прединдустриалните равнища, включително чрез постепенно премахване на емисиите на парникови газове.

524 Така член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията задължава Комисията да гарантира, че икономическа дейност, попадаща в обхвата на тази разпоредба, подкрепя прехода към неутрална по отношение на климата икономика и има за цел да ограничи увеличението на температурата до 1,5 °C над прединдустриалните равнища, включително чрез постепенно премахване на емисиите на парникови газове.

525 От член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията следва, че преценките на Комисията биха били лишени от правдоподобност и опорочени от явна грешка в преценката, ако Република Австрия докаже, че противно на приетото по същество от Комисията в обжалвания регламент, техническите критерии за проверка не са в състояние да доведат до премахване или до постепенно намаляване емисиите на парникови газове.

526 В това отношение, що се отнася до производството на електроенергия от изкопаеми газообразни горива (раздел 4.29 от приложение I към обжалвания регламент), в рамките на техническия критерий за проверка относно съществения принос за смекчаване на изменението на климата, в раздел 4.29 точка 1, буква б) от приложение I към обжалвания регламент се предвижда следното:

„Съоръженията, за които е издадено разрешение за строеж до 31 декември 2030 г., отговарят на всички изброени по-долу изисквания:

i) преките емисии на парникови газове от дейността са по-ниски от 270 g CO_2eq/kWh от произведената енергия или годишните преки емисии на парникови газове от дейността не надвишават средна стойност от 550 kg CO_2eq/kW от капацитета на съоръжението за период от 20 години;

ii) въз основа на сравнителна оценка мощността, която трябва да бъде заменена, не може да бъде генерирана от възобновяеми енергийни източници с най-ефективната от гледна точка на разходите и технически осъществима алтернатива за същата мощност; резултатът от тази сравнителна оценка се публикува и е предмет на консултация със заинтересованите страни;

iii) дейността заменя съществуваща дейност за производство на електроенергия с високи емисии, при която се използват твърди или течни изкопаеми горива;

iv) новоинсталираната производствена мощност не надвишава мощността на замененото съоръжение с повече от 15 %;

v) съоръжението е проектирано и изградено за използване на възобновяеми и/или такива с малък въглероден отпечатък газообразни горива, като преминаването към използване единствено на възобновяеми и/или такива с малък въглероден отпечатък газообразни горива се извършва до 31 декември 2035 г., въз основа на ангажимент и проверим план, одобрен от управителния орган на предприятието;

vi) замяната води до намаляване на емисиите на парникови газове с най-малко 55 % през експлоатационния срок на новоинсталирания производствена мощност;

vii) когато дейността се осъществява на територията на държава членка, в която за производство на енергия се използват въглища, тази държава членка е поела ангажимент за постепенно прекратяване на използването на производството на енергия от въглища […]“.

527 Пределният праг от 270 g CO_2eq/kWh за произведената енергия се използва и в техническите критерии за проверката за високоефективно комбинирано производство на топлоенергия/студ и електроенергия от изкопаеми газообразни горива (раздел 4.30 от приложение I към обжалвания регламент) и за производството на топлоенергия/студ от изкопаеми газообразни горива в ефективна централна отоплителна и охладителна система (раздел 4.31 от приложение I към обжалвания регламент).

528 На първо място, Република Австрия посочва, че според ТЕГ пределният праг от 100 g CO_2 eq/kWh обуславя от научна гледна точка спазването на условието, състоящо се в насърчаване на прехода към неутрална по отношение на климата икономика, и трябва да бъде намаляван на всеки пет години, като същевременно припомня, че ТЕГ посочва също, че този праг не може да бъде спазен от традиционните газови електроцентрали, а само от тези, които използват технологията за улавяне и намаляване на въглеродния диоксид. Тя подчертава също така, че Платформата е приела, че пределните прагове от 270 g CO_2 eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW не са в съответствие с климатичните цели на Съюза и Парижкото споразумение и че Комисията е счела тази граница от 100 g CO_2eq/kWh за определяща, по-специално за другите дейности, за които в Делегиран регламент 2021/2139 се счита, че съществено допринасят за смекчаване на изменението на климата, и за ядрената енергетика.

529 Първо, следва да се отбележи, че в окончателния доклад на ТЕГ по отношение на прага от 100 g CO_2eq/kWh е посочено следното:

„Предлага се общ и технологично неутрален праг на интензитет на емисиите от 100 g CO_2 [eq]/kWh за производството на електроенергия, производството на топлинна енергия и комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия. Този праг ще бъде намаляван на всеки пет години в съответствие с целите на политиката за постигане на нулеви нетни емисии до 2050 г. […]

Метод за определяне на праг на интензитета на емисиите

Годишната траектория на емисиите от електроенергийния сектор на [Съюза] ще трябва да достигне нулеви нетни емисии до 2050 г. в съответствие с Парижкото споразумение […] и други политически ангажименти в областта на климата и енергетиката.

Изчисляването на прага от 100 g CO_2eq/kWh се основава на разрешените цели на политиката за бъдещите емисии в електроенергийния сектор, разделени на очакваното развитие на търсенето на електроенергия.

Прагът ще бъде определен като единна стойност за всички нови инвестиции в производството на електроенергия, докато не бъде преразгледан на по-късен етап. Той се прилага и за производството на топлоенергия/студ и за комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия.

За да бъде дадена инвестиция или дейност съвместима с тази траектория, нейните средни емисии през физическия жизнен цикъл или 40 години (в зависимост от това кой период от време е по-кратък) трябва да бъдат под прага.

[…]

Прагът е определен по следния начин:

– Историческите данни за емисиите от електроенергийния сектор и търсенето на електроенергия за EC28 са предоставени от Евростат.

– Бъдещите емисии са в съответствие с политическите ангажименти на [Съюза] за сектора [на Системата за търговия с емисии] (–43 % до 2030 г.) и линейно намаляват до нула до 2050 г. Очаква се бъдещото търсене на електроенергия (нетно производство) да нарасне в съответствие с референтния сценарий на EC PRIMES 2016.

– Чрез разделянето на планираните емисии от електроенергийния сектор на планираното търсене на електроенергия се получават планирани годишни стойности в съответствие с политиките за емисионните фактори в електроенергийния сектор на [Съюза].

– Счита се, че даден производител на електроенергия е в съответствие с тези цели на политиката, ако през неговия жизнен цикъл неговите емисии са под средните годишни емисионни фактори.

– За да се определи единен технологично неутрален праг, обхващащ всички технологии, методиката отчита средните годишни емисионни фактори за период от 40 години след пускането в експлоатация“.

530 Следователно прагът от 100 g CO_2eq/kWh е получен чрез разделяне на планираните емисии от електроенергийния сектор (като се има предвид целта за нулеви нетни емисии до 2050 г.) на планираното търсене на електроенергия.

531 Според ТЕГ прагът от 100 g CO_2eq/kWh представлява средната стойност на емисиите от производството на електроенергия между 2020 г. и 2050 г., която да позволи на Съюза да постигне целта за нулеви нетни емисии до 2050 г.

532 Този праг се основава на съотношението между прогнозната стойност на общите емисии, които не трябва да бъдат превишавани до 2050 г., за да се премине към ограничаване или премахване на емисиите на парникови газове, и прогнозната стойност на търсенето на електроенергия до 2050 г.

533 С други думи, прагът от 100 g CO_2eq/kWh определя хипотетична стойност на CO_2eq/kWh, който не трябва да се превишава, за да се ограничат или премахнат емисиите на парникови газове по начин, съвместим с целта за ограничаване на увеличението на температурата до 1,5 °C над прединдустриалните равнища до 2050 г.

534 Второ, следва все пак да се отбележи, че установеният от ТЕГ праг сам по себе си не е параметър за законосъобразност на определените в обжалвания регламент технически критерии за проверка, тъй като Комисията може да вземе предвид съвкупност от елементи.

535 В това отношение, както отбелязва Комисията в писмената си защита, без това да е оспорено, прагът от 100 g CO_2eq/kWh понастоящем не е осъществим за газовите електроцентрали, които не разполагат със система за улавяне на въглероден диоксид. Подходът на Комисията по същество се състои в прилагането на праг от 270 g CO_2eq/kWh към посочените съоръжения, така че те да попадат в приложното поле на обжалвания регламент и да бъдат подчинени на другите технически критерии за проверка. Налага се обаче изводът, че подобен подход е в съответствие с целта на Регламента за таксономията да се избегне бездействието или забавената реакция, вече посочена в точка 377 по-горе.

536 При тези условия доводите на Република Австрия, изведени от неспазването на прага от 100 g CO_2eq/kWh, сами по себе си не могат да докажат, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че техническите критерии за проверка могат да подкрепят намаляването или премахването на емисиите на парникови газове, а оттам и прехода към неутрална по отношение на климата икономика в съответствие с мерките за ограничаване на увеличението на температурата до 1,5 °C.

537 Трето, доводите на Република Австрия също така не позволяват да се докаже, че техническите критерии за проверка не са в състояние да допринесат за постигането на междинната цел за 2030 г., предвидена в член 4, параграф 1 от Европейския закон за климата, която се състои в намаляване в Съюза на нетните емисии на парникови газове (емисиите след приспадане на поглъщанията) до 2030 г. с най-малко 55 % в сравнение с нивата от 1990 г.

538 Всъщност трябва да се констатира, че с доводите си Република Австрия оспорва по същество достатъчно строгия или амбициозен характер на въпросните критерии, но не поставя под въпрос тяхната годност за постепенно премахване или намаляване на емисиите на парникови газове. Следователно поради вече изложените в точки 523—525 по-горе причини тези доводи не могат да докажат, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката при прилагането на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията. Освен това и по съображения, аналогични на изложените в точка 378 по-горе, следва да се припомни, че изборът на Комисията да даде предимство на потенциално по-малко строги критерии може да се свърже с целта да се избегне бездействието или забавената реакция, като позволи по-широко приложно поле на обжалвания регламент и на всички посочени в него критерии.

539 Това важи в още по-голяма степен, тъй като съответните дейности трябва също така да заменят съществуваща дейност за производство на електроенергия с високи емисии, при която се използват твърди или течни изкопаеми горива, да доведат до намаляване на емисиите на парникови газове с най-малко 55 % през експлоатационния срок на новоинсталираната производствена мощност, а държавата членка трябва да поеме ангажимент за постепенно прекратяване на използването на производството на енергия от въглища (т. 1, буква б), подточки iii), vi) и vii) от раздел 4.29 и съответно точка 1, буква б), подточки iv), vii) и ix) от раздели 4.30 и 4.31 от приложение I към обжалвания регламент).

540 Впрочем доводът на Република Австрия не отчита и факта, че подходът, следван за икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, е постепенен подход, който има за цел да намали поетапното производство на енергия, свързана с изкопаемите газови горива, като същевременно позволява сигурността на доставките, както следва по-специално от съображение 4 от обжалвания регламент. Така, както изтъква Комисията, съоръженията могат или да ограничат броя на работните часове до постоянно равнище, или бързо да преминат към пълно използване на възобновяеми и/или нисковъглеродни горива след изчерпване на бюджета за въглеродни емисии. Следователно, ако използват по-голям дял от своя бюджет за въглеродни емисии през първите години, те ще трябва да компенсират следващите години, като намалят броя на работните часове или като преминат по-рано към възобновяеми или нисковъглеродни газове. Този подход е в съответствие с намерението на законодателя на Съюза да не включва само икономическите дейности, които могат да осигурят възможно най-съществения принос към целта за смекчаване на изменението на климата и не да причиняват никаква вреда — или да причиняват възможно най-малка вреда — на другите екологични цели.

541 На второ място, Република Австрия поддържа, първо, че техническите критерии за оценка също не гарантират постигането на тези цели. По-специално условието за преминаване към 31 декември 2035 г. към пълно използване на възобновяеми и/или нисковъглеродни газообразни горива не можело да допринесе за постигането на междинната цел за 2030 г., която била задължителна съгласно член 4, параграф 1 от Европейския закон за климата.

542 Република Австрия твърди, че изискваната промяна на горивото не е достатъчна, за да се гарантира достатъчен принос за постигането на целите на Съюза в областта на климата, които предполагат, че до 2040 г. (и във всеки случай до 2050 г.) енергийният сектор вече ще стане почти неутрален по отношение на климата и следователно няма да генерира повече никакви значителни емисии на парникови газове.

543 С този довод Република Австрия твърди, че свързаният с промяната на горивото технически критерий за проверка не стига, за да се гарантира достатъчен принос за постигането на целите на Съюза в областта на климата.

544 Налага се обаче изводът, че Република Австрия нито доказва, нито дори твърди, че изискваната промяна на горивото не е годна да премахне или постепенно да намали емисиите на парникови газове. Ето защо по съображения, аналогични на посочените в точка 538 по-горе, подобни доводи не могат да бъдат приети.

545 Второ, Република Австрия поддържа, че техническите критерии за проверка позволявали много след 2040 г. (или дори след 2050 г.) да се предвидят съоръжения, генериращи значителни емисии парникови газове. Всъщност тя подчертава, че съгласно техническите критерии за проверка новите инсталации могат да се считат за екологично устойчиви, ако

са разрешени преди 31 декември 2030 г. и ако са изпълнени другите условия на обжалвания регламент. Според Република Австрия средната продължителност на експлоатация на тези инсталации е между 25 и 30 години. При все това дори от 1 януари 2036 г. техническите критерии за проверка всъщност не предвиждали изключителното използване на възобновяеми горива, а само използването на „нисковъглеродни“ горива, което нямало никаква връзка с пределния праг от 270 g CO_2eq/kWh, нито пък предписвало никакво конкретно намаление по отношение на тази пределна стойност или на който и да е друг праг.

546 Според Република Австрия, дори да се приеме, че задължението за използване на нисковъглеродни горива налага намаление със 70 % в сравнение с референтната стойност за изкопаемите горива в съответствие с Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ L 328, 2018 г., стр. 82), от това следвало само намаляване на допустимото равнище на емисии до малко под 200 g CO_2eq/kWh. Предвид това Република Австрия прави извода, че дори след 2035 г. и като се отчете продължителността на експлоатация на инсталациите, много след 2040 г. и 2050 г. емисиите на парникови газове оставали разрешени на ниво, което значително надвишава пределния праг от 100 g CO2eq/kWh, чието спазване се налага за постигане на целите в областта на климата.

547 Налага се обаче изводът, че Република Австрия не доказва, нито дори твърди, че задължението за използване на нисковъглеродни горива не е в състояние да премахне или постепенно да намали емисиите на парникови газове. Ето защо по причини, аналогични на посочените в точка 538 по-горе, подобни доводи не могат да бъдат приети.

548 Трето, Република Австрия твърди, че позоваването на целта за икономия от 55 %, съдържащо се в раздел 4.29, точка 1, буква б), подточка vi), както и съответно в точка 1, буква б), подточка vii) от раздели 4.30 и 4.31 от приложение I към обжалвания регламент, погрешно се основава на изпълнението на изискването по член 4 от Европейския закон за климата за намаляване с 55 % на нетните емисии на парникови газове в Европа до 2030 г., при положение че, тъй като енергийният сектор представлява 75 % от тези емисии, било очевидно, че трябва да се постигнат повече икономии.

549 Налага се обаче изводът, че Република Австрия не доказва, нито дори твърди, че техническите критерии за проверка, съгласно които замяната трябва да води до намаляване на емисиите на парникови газове с най-малко 55 % през експлоатационния срок на новоинсталираната производствена мощност или с най-малко 55 % на kWh от произведената енергия, не са в състояние да доведат до премахване или до постепенно намаляване на емисиите на парникови газове. Ето защо по причини, аналогични на посочените в точка 538 по-горе, подобни доводи не могат да бъдат приети.

550 Четвърто, според Република Австрия условията за замяна на стара инсталация с нова, посочени в раздел 4.29, точка 1, буква б), подточка vi) и съответно в точка 1, буква б), подточка vii) от раздели 4.30 и 4.31 от приложение I към обжалвания регламент, не са достатъчни. Всъщност тази икономическа дейност трябвало да замени дейностите по производство на електроенергия, които понастоящем се извършват от централите за комбинирано производство, работещи с въглища, или от електроцентрали, работещи с лигнитни въглища, и дори било възможно да се увеличи с 15 % капацитетът на инсталациите, посочени в раздел 4.29, в съответствие с точка 1, буква б), подточка iv) от

този раздел. Освен това условията, посочени съответно в точка 1, буква б), подточка v) от раздели 4.30 и 4.31, отговаряли на условието по раздел 4.29, точка 1, буква б), подточка iv) освен в това, че за тези дейности не било възможно увеличаване на мощността и не се изисквало намаляване на мощността спрямо предишното положение.

551 С този довод Република Австрия твърди, че условията за замяна на стара инсталация с нова, посочени в раздел 4.29, точка 1, буква б), подточка vi) и съответно в точка 1, буква б), подточка vii) от раздели 4.30 и 4.31 от приложение I към обжалвания регламент, не са достатъчни.

552 Република Австрия обаче не доказва, нито твърди, че условията за замяна на стара инсталация, разгледани заедно с другите технически критерии за проверка, не са в състояние да доведат до премахване или до постепенно намаляване на емисиите на парникови газове. Ето защо по съображения, аналогични на посочените в точка 538 по-горе, подобни доводи не могат да бъдат приети.

553 Пето, Република Австрия счита, че условията, посочени в раздел 4.29, точка 1, буква б), подточка vii) и съответно в точка 1, буква б), подточка ix) от раздели 4.30 и 4.31 от приложение I към обжалвания регламент, обвързвали единствено държавите членки, които използват въглища за производството на енергия, но не представлявали съществено условие, тъй като не бил определен какъвто и да било срок за прекратяване на производството и поради това обявената дата на прекратяване може да е в хоризонт от няколко десетилетия.

554 В това отношение следва да се констатира, че Република Австрия не доказва, че техническите критерии за проверка, налагащи на дадена държава членка да поеме ангажимент за постепенно прекратяване на производството на енергия от въглища, не могат да доведат до премахване или до постепенно намаляване на емисиите на парникови газове. Ето защо по съображения, аналогични на посочените в точка 538 по-горе, подобни доводи не могат да бъдат приети.

555 На трето място, Република Австрия подчертава, първо, че новоинсталираната производствена мощност може да надвишава мощността на замененото съоръжение до 15 %, така че мощността за изкопаемите горива може дори да бъде увеличена още повече в сравнение със съответната предишна мощност за изкопаеми горива, без това да променя по никакъв начин устойчивостта на инвестициите.

556 Република Австрия обаче не доказва, че ограничението новоинсталираната производствена мощност да не надвишава мощността на замененото съоръжение с повече от 15 %, разгледано заедно с другите технически критерии за проверка, не би могло да доведе до премахването или до постепенното намаляване на емисиите на парникови газове. Ето защо по причини, аналогични на посочените в точка 538 по-горе, подобни доводи не могат да бъдат приети.

557 Второ, Република Австрия счита, че известно намаляване на емисиите на парникови газове в сравнение с настоящото положение не е достатъчно, за да позволи на преходната дейност да изпълни условието за съответствие с „мерките за“ постигането на целите на Съюза в областта на климата. От това Република Австрия прави извода, че допълнителните разпоредби за техническите критерии за проверка в обжалвания регламент, които могат да

допринесат за създаването на нови електроцентрали, намаляващи емисиите в сравнение със заменяните от тях електрическите централи, са без значение за целите на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията.

558 Този довод обаче не доказва, че техническите критерии за проверка относно дейностите, свързани с изкопаемите газови горива, не могат да доведат до премахване или до постепенно намаляване на емисиите на парникови газове. Ето защо по причини, аналогични на посочените в точка 538 по-горе, подобни доводи не могат да бъдат приети.

559 Поради това, както следва от точки 538, 544, 547, 549, 552, 554, 556 и 558 по-горе, доводите на Република Австрия не позволяват да се докаже негодността на техническите критерии за проверка, разгледани както поотделно, така и в тяхната съвкупност, да премахнат постепенно емисиите на парникови газове.

560 Във всеки случай следва да се отбележи, че сами по себе си представените от Република Австрия прогнози не могат да лишат от правдоподобност прогнозите, на които се основава обжалваният регламент.

561 Трето, Република Австрия твърди, че условията, посочени съответно в точка 1, буква б), подточка i) от раздели 4.30 и 4.31 от приложение 1 към обжалвания регламент, само възпроизвеждат определението, което Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 2012 г., стр. 1) дава на високоефективното комбинирано производство на топлоенергия и електроенергия или на комбинираното производство в ефективни районни отоплителни и охладителни системи.

562 При все това подобно твърдяно съответствие между техническите критерии за проверка и тази директива не може да докаже, че тези критерии са опорочени от незаконосъобразност. Освен това, както следва от точки 263—265 по-горе, Комисията е имала основание да се позове на всяко минимално изискване, определено в приложение на правото на Съюза.

563 На четвърто място, Република Австрия поддържа, че пределните стойности над тавана от 100 g CO_2eq/kWh не почиват на убедителни научни доказателства по смисъла на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, тъй като не са били предмет на проучването на ТЕГ и са в противоречие с него.

564 Както обаче отбелязва Комисията в отговорите си на процесуално-организационните действия от 30 септември 2024 г., прагът от 270 g CO_2eq/kWh намира подкрепа в техническото приложение към окончателния доклад на ТЕГ, който е препоръчал стойност, близка до посочения праг, а именно 262 g CO_2eq/kWh по отношение на критерия DNSH.

565 Освен това, както е видно от отговорите ѝ в рамките на процесуално-организационните действия от 30 септември 2024 г., именно въз основа на прага от 270 g CO_2eq/kWh Комисията е изчислила прага от 550 kg CO_2eq/kWh. Всъщност тя възприема като модел газова електроцентрала с преки емисии от 270 g CO_2eq/kWh, експлоатирана на 25 % от годишния брой на работните часове, тоест 2 190 часа годишно, така че в подобна хипотеза общите годишни емисии съответстват на 270 g CO_2eq/kWh, умножени по 2 190 часа, или 591,3 kg CO_2eq/kWh. Комисията намалява допълнително тази пределна стойност, като я закръгля на 550 kg CO_2eq/kWh.

566 При тези условия Комисията не може да бъде упрекната, че не се е основала на наличните научни оценки, поради което този довод трябва да се отхвърли.

567 С оглед на изложеното по-горе Република Австрия не е доказала, че обжалваният регламент е опорочен от явна грешка в преценката, доколкото Комисията е приела по същество, че пределните прагове от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW, използвани в приложение I към обжалвания регламент, са съвместими с целта от 1,5 °C, определена в Парижкото споразумение, и със съответните подцели на Съюза за 2030 г. и 2050 г., и че останалите технически критерии за проверка позволяват да се допринесе за смекчаването на изменението на климата.

568 Следователно втората част от десетото основание трябва да се отхвърли по същество.

– По третата част от десетото основание, изведена от нарушение на изискването за анализ на жизнения цикъл

569 Според Република Австрия анализът на жизнения цикъл е приложим не само въз основа на критерия DNSH (член 17, параграф 2 от Регламента за таксономията), но и за целите на класифицирането като преходна дейност съгласно член 19, параграф 1, буква ж) във връзка с член 10, параграф 3 от този регламент, поради което анализът на жизнения цикъл на парниковите газове трябвало да се вземе предвид.

570 Република Австрия поддържа, че двата пределни прага нарушават изискването за анализ на жизнения цикъл, тъй като се отнасят изрично само до „преките емисии на парникови газове от дейността“, а не, подобно на пределния праг от 100 g CO_2eq/kWh, до „емисиите на парникови газове за целия жизнен цикъл“. Тя добавя, че като пренебрегва емисиите на метан, Комисията противоречи на собствената си стратегия за намаляване на емисиите на метан.

571 От това Република Австрия стига до извода, че параметри, несъвместими с изискванията анализ на жизнения цикъл, са определени като пределни прагове и че в същото време значителни и особено вредни емисии на метан не се споменават, въпреки че се генерират по цялата верига на доставки, по-специално при добива и разпределението на изкопаеми газови горива преди изгарянето.

572 Освен това според Република Австрия обжалваният регламент нарушава изискването за анализ на жизнения цикъл, тъй като техническите критерии за проверка не гарантират, че производството на самите възобновяеми или нисковъглеродни горива, чието използване се изисква до 31 декември 2035 г., е с ниско въглеродно въздействие. По-специално техническите критерии за проверка не изключвали заместването на гориво от „зелен“ водород с гориво от „сив“ водород, чието производство на свой ред отделяло значителни емисии на парникови газове.

573 Комисията, подкрепяна от Република Полша, оспорва тези доводи.

574 В това отношение е важно да се припомни, както предвиждат член 17, параграф 2, така и член 19, параграф 1, буква ж) от Регламента за таксономията, че техническите критерии за проверка отчитат жизнения цикъл, включително доказателства от налични оценки на жизнения цикъл, като вземат предвид въздействието на самата икономическа дейност върху околната среда, както и въздействието върху околната среда на продуктите и

услугите, предоставяни посредством тази икономическа дейност, като отчитат по-специално производството, употребата и излизането от употреба на тези продукти и услуги.

575 Както обаче следва от точки 428—434 по-горе, изискването за отчитане на жизнения цикъл на дадена дейност не обхваща непременно дейностите, които се извършват преди и след съответната икономическа дейност.

576 Така задължението да се вземе предвид производството, използването и излизането от употреба на продуктите и услугите, предоставяни посредством икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, не предполага да се вземе предвид добивът и разпределението на изкопаемото газово гориво преди изгарянето, тъй като тези дейности сами по себе си не спадат към производството на електроенергия.

577 Впрочем, както бе посочено в точка 4 по-горе, Регламентът за таксономията има за цел създаването на единна система за класификация на икономическите дейности, считани за екологично устойчиви. Следователно тази класификация или таксономия се отнася до определени икономически дейности. Така установяването от Комисията на технически критерии за проверка, позволяващи дадена дейност да може се квалифицира като допринасяща съществено за адаптирането към изменението на климата и да се определи дали нанася значителни вреди на някоя от другите екологични цели, се отнася до конкретна икономическа дейност във всеки отделен случай.

578 Следователно доводите на Република Австрия не позволяват да се докаже, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е взела предвид преките емисии на парникови газове от дейността, а не емисиите на парникови газове през целия жизнен цикъл.

579 Следователно третата част от десетото основание трябва да се отхвърли по същество.

– По четвъртата част от десетото основание, изведена по същество от нарушаване чрез праговете от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW на задължението за съответствие с най-добрите постижения в сектора или отрасъла

580 Република Австрия изтъква, че пределните прагове от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2 eq/kW нарушават член 10, параграф 2, буква а) от Регламента за таксономията, тъй като не съответстват на най-добрите постижения в сектора или отрасъла.

581 Според Република Австрия член 10, параграф 2, буква а) от Регламента за таксономията е нарушен само поради факта, че техническите критерии за проверка на изкопаемите газови горива определят три различни средни пределни прага: 100 g CO_2eq/kWh, 270 g CO_2 eq/kWh и 550 kg CO_2eq/kW като средногодишна стойност за период от 20 години. Тя подчертава, че прагът от 270 g съответства на резултати под прага от 100 g, а този от 550 kg — на още по-ниски резултати от другите два прага.

582 Освен това Република Австрия поддържа, че определените пределни стойности значително надхвърлят праговете, достигнати от възобновяемите енергийни източници и от други енергийни източници, по-специално вятърната и водноелектрическата енергия, които достигат прагове за емисиите на парникови газове през целия жизнен цикъл под 30 g CO_2 eq/kW.

583 Република Австрия твърди и че дори производството на енергия от изкопаеми газови горива да се разглежда като самостоятелен сектор или отрасъл, праговете от 270 g CO_2 eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW не съответствали на най-добрите резултати в сектора или в отрасъла. Всъщност газовите електроцентрали с улавяне и поглъщане на въглерод можели да имат много по-добри постижения и да отговорят на пределния праг от 100 g CO_2eq/kW.

584 Комисията, подкрепяна от Унгария и Република Полша, оспорва тези доводи.

585 В това отношение е важно да се припомни, че съгласно член 10, параграф 2, буква а) от Регламента за таксономията дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаване на изменението на климата, по-специално когато има нива на емисии на парникови газове, които съответстват на най-добрите постижения в сектора или отрасъла.

586 Както изтъква Комисията, съгласно съображение 41 от Регламента за таксономията преходните дейности спазват това условие, когато генерират емисии на парникови газове, които са значително по-ниски от средните за сектора или отрасъла.

587 Освен това, тъй като поради вече изложените в точка 535 по-горе съображения прагът от 100 g CO_2eq/kWh не е осъществим към настоящия момент за газовите електроцентрали, които не разполагат със система за улавяне на CO_2, той не може да служи като стандарт, за да се определи дали икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, отговарят на условието да съответстват на най-добрите постижения в сектора или отрасъла.

588 Впрочем само по себе си обстоятелството, че прагът в даден сектор е по-висок от прага от 100 g CO_2eq/kWh или от прага, отнасящ се до друг сектор, като този на възобновяемите енергийни източници, не означава, че този праг не е значително по-нисък от средния за съответния сектор. Следователно направеното от Република Австрия сравнение с праговете на емисии от вятърна и водноелектрическа енергия не е относимо.

589 Освен това, дори да се приеме, че праговете от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW сами по себе си могат да се считат за несъответстващи на стойност на емисии на парникови газове, значително по-ниска от средната стойност за сектора или отрасъла, трябва да се констатира, че те са комбинирани с други технически критерии за проверка, които имат за цел постепенното намаляване на нивата на емисиите на парникови газове от дейностите, свързани с изкопаемите газови горива.

590 При тези условия Република Австрия не доказва, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че праговете от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW, съчетани с другите технически критерии за проверка, могат да позволят да се приеме, че съответните дейности, свързани с изкопаемите газови горива, са с най-добрите резултати в сектора или отрасъла.

591 Поради тези съображения четвъртата част от десетото основание трябва да се отхвърли по същество.

– По петата част от десетото основание, изведена от възпрепятстване на нисковъглеродните алтернативи

592 Република Австрия твърди, че обжалваният регламент противоречи на член 10, параграф 2, буква б) от Регламента за таксономията, тъй като икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, пречат на разработването и внедряването на нисковъглеродни алтернативи. Република Австрия уточнява, че това възпрепятстване не се изключва от факта, че обжалваният регламент изисква доставката, която трябва да бъде заменена, да „не може да бъде генерирана от възобновяеми енергийни източници с най-ефективната от гледна точка на разходите и технически осъществима алтернатива за същата мощност“.

593 Комисията, подкрепяна от Унгария и Република Полша, оспорва тези доводи.

594 В това отношение следва да се припомни, че както следва от точки 164—169 по-горе, условието да не съществува технологично и икономически осъществима нисковъглеродна алтернатива, предвидено в член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, изисква по необходимост Комисията да вземе предвид императивното изискване за сигурност на доставките.

595 Освен това Република Австрия не доказва, че преценката на Комисията, че алтернативите чрез използването на възобновяеми енергийни източници не са осъществими от технологична и икономическа гледна точка, е опорочена от явна грешка. Всъщност тя само твърди, че енергията от възобновяеми източници, интелигентните мрежи и техниките за съхраняване на енергия и за намаляване на потреблението са налични нисковъглеродни решения, които могат да заместят разглежданите дейности. По този начин тя не представя доказателства, че тези алтернативи биха позволили да се гарантира императивното изискване за сигурност на доставките.

596 Освен това може да се отбележи също, че съответно точка 1, буква б), подточка ii) или iii) от раздели 4.29—4.31 от приложение I към обжалвания регламент изисква да се докаже, че мощността не може да се произвежда от възобновяеми енергийни източници, което е от значение, за да се определи дали има пречка за нисковъглеродните алтернативи. Освен това условието, предвидено съответно в точка 1, буква б), подточка v) или vi) от тези раздели, съгласно което преминаването към използване единствено на възобновяеми и/или такива с малък въглероден отпечатък газообразни горива трябва да се извърши до 31 декември 2035 г., също благоприятства нисковъглеродните алтернативи.

597 По тези съображения петата част от десетото основание трябва да се отхвърли по същество.

– По шестата част от десетото основание, изведена от нарушение на забраната за ефектите на обвързване

598 Република Австрия поддържа, че обжалваният регламент не е в съответствие със забраната за ефектите на обвързване за дейностите с висок въглероден интензитет, установена в член 10, параграф 2, буква в) от Регламента за таксономията. Всъщност трябвало да се очакват такива ефекти поне с оглед на пределните прагове от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2 eq/kW и доколкото инсталациите, за които в това отношение се счита, че отговарят на условията за таксономия, изискват значителни инвестиции, които да бъдат направени за период от 25 до 30 години и следователно не са налични за заменящите възобновяеми енергийни източници.

599 Освен това Република Австрия уточнява, че мощностите за изкопаеми горива могат да бъдат увеличени до 15 % в сравнение със съществуващите мощности за изкопаемите горива, така че необходимият за тази цел капитал също е блокиран и не може да бъде инвестиран или повече не може да бъде инвестиран в продължение на години във възобновяеми енергийни източници в конкуренция с новите мощности за изкопаеми горива

600 Комисията оспорва този довод.

601 В това отношение следва да се припомни, че целта на член 10, параграф 2, буква в) от Регламента за таксономията е да се избегне обвързването, т.е. увековечаването на въглеродно интензивните активи.

602 Както обаче изтъква Комисията, техническите критерии за проверка, установени съответно в точка 1, буква б) от раздели 4.29—4.31 от приложение I към обжалвания регламент, отговарят на тази цел, тъй като налагат по-специално инсталацията да премине към използване на възобновяеми и/или нисковъглеродни горива най-късно до 31 декември 2035 г. Следователно не става въпрос за капиталови инвестиции, свързани с дейности с висок въглероден интензитет.

603 Освен това техническите критерии за проверка, припомнени в точка 526 по-горе, предвиждат също, че съответната дейност трябва да замени съществуваща дейност за производство на електроенергия с високи емисии, че новоинсталираната производствена мощност не надвишава мощността на замененото съоръжение с повече от 15 % и че замяната трябва да позволи намаляване на емисиите на парникови газове с най-малко 55 %.

604 При това положение доводите на Република Австрия не позволяват да се докаже, че обжалваният регламент е опорочен от явна грешка в преценката, доколкото Комисията е приела по същество, че дейностите, свързани с изкопаемите газови горива, са в съответствие със забраната за ефектите на обвързване за дейностите с висок въглероден интензитет.

605 По тези съображения шестата част от десетото основание трябва да се отхвърли по същество.

– По седмата част от десетото основание, изведена от нарушение на член 19, параграф 1, буква ж) от Регламента за таксономията

606 Според Република Австрия посочените по-горе нарушения на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията „са още по-очевидни с оглед на член 19, параграф 1, буква ж)“ от този регламент. Всъщност задължението по смисъла на последната разпоредба да се вземат предвид жизненият цикъл и резултатите от съществуващите анализи на жизнения цикъл било приложимо и в рамките на член 10, параграф 3 от посочения регламент предвид член 19, параграф 1, първо изречение от него. Така Република Австрия счита, че Комисията не е взела предвид, по-специално с оглед на възпрепятстването на нисковъглеродни алтернативи и на ефектите на обвързване, дългите периоди на планиране, разрешаване и експлоатация на релевантните понастоящем икономически дейности, нито следователно на целия жизнен цикъл.

607 Комисията оспорва тези доводи.

608 В това отношение е достатъчно да се констатира, че доводите на Република Австрия се изразяват само във възпроизвеждане на аргументите, изтъкнати от нея в рамките на третата част от настоящото основание, които вече бяха отхвърлени, както и в твърдението, че Комисията не е взела предвид дългите периоди на планиране, разрешаване и експлоатация на релевантните понастоящем икономически дейности, нито следователно целия жизнен цикъл.

609 Последният довод обаче, който се състои само в неподкрепено с доказателства твърдение, трябва да бъде отхвърлен на това основание.

610 Следователно седмата част от десетото основание трябва да се отхвърли по същество.

– По осмата част от десетото основание, изведена при условията на евентуалност от нарушение на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, нарушение на принципа на предпазните мерки и „пропуски в анализа и липса на мотиви“

611 Република Австрия твърди, че включването на икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, и определенията и критериите, формулирани за тази цел в техническите критерии за проверка, не почиват на убедителни научни доказателства и нарушават принципа на предпазните мерки, тъй като обжалваният регламент не позволявал да се определи дали техническите критерии за проверка са съвместими с целите на Парижкото споразумение и с целите на Съюза в областта на климата и при всички положения бил опорочен от „пропуски в анализа и липса на мотиви“.

612 Комисията оспорва тези доводи.

613 Следва да се припомни, че член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията предвижда, че техническите критерии за проверка се основават на убедителни научни доказателства и на принципа на предпазните мерки.

614 Освен това, както следва от точки 79—82 по-горе, секторът на изкопаемите газови горива е част от подготвителната научноизследователска фаза, довела до приемането на Делегиран регламент 2021/2139.

615 Що се отнася до изготвянето на техническите критерии за проверка, Комисията посочва, че използваната аналитична основа е същата като използваната за оценката на въздействието, която е в основата на законодателния пакет „Подготвени за цел 55“, по-специално що се отнася до ролята на икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива през 2030 г. и 2050 г., и че техническите критерии за проверка за икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, са съвместими със сценариите, съдържащи се в моделирането на Комисията.

616 При тези условия доводът на Република Австрия, че Комисията не е основала техническите критерии за проверка за икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, на убедителни научни доказателства, трябва да се отхвърли.

617 Република Австрия добавя, че Комисията дори не се е опитала да основе пределните прагове от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW на прогнози или други научни доказателства, които могат да докажат съвместимостта на тези пределни прагове с целите на Съюза в областта на климата.

618 Що се отнася до пределните прагове от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW, достатъчно е да се припомни, че Комисията е използвала научни оценки, по-специално техническото приложение към окончателния доклад на ТЕГ, за да определи референтните стойности на техническите критерии за проверка.

619 Обстоятелството обаче, че в някои случаи Комисията се е отклонила от предложените прагове въз основа на научна оценка или че избраните от нея прагове не са съгласувани в научната общност, не доказва нарушение на член 19, буква е) от Регламента за таксономията, доколкото не поставя под въпрос факта, че Комисията е основала техническите критерии за проверка на убедителни научни доказателства, по-специално техническото приложение към окончателния доклад на ТЕГ, което впоследствие е взела предвид в рамките на широката си свобода на преценка.

620 Накрая, доколкото Република Австрия не обосновава доводите си за нарушение на принципа на предпазните мерки и за „пропуски в анализа и липса на мотиви“, те следва да се отхвърлят.

621 От изложеното по-горе следва, че осмата част от десетото основание трябва да се отхвърли по същество.

622 Поради това десетото основание се отхвърля.

По единадесетото основание, свързано с нарушение на принципа на равно третиране и на член 19, параграф 1, букви а) и й) от Регламента за таксономията поради липсата на технологична неутралност

623 Република Австрия твърди по същество, че включването в обжалвания регламент на пределните прагове от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW нарушава изискването за технологична неутралност, посочено в член 19, параграф 1, букви а) и й) от Регламента за таксономията, и принципа на недопускане на дискриминация, доколкото, като намалява общоприложимите пределни прагове за изкопаемите газови горива, обжалваният регламент въвежда необоснован по-благоприятен режим за определена технология.

624 Комисията, подкрепяна от Унгария и Румъния, оспорва тези доводи.

625 Най-напред, следва да се припомни, че в член 19, параграф 1, буква а) от Регламента за таксономията се посочва, че техническите критерии за проверка определят най-значимия потенциален принос за дадената екологична цел при спазване на принципа на технологична неутралност, като се вземат предвид както краткосрочното, така и дългосрочното въздействие на дадена икономическа дейност.

626 В този смисъл, както беше посочено в точка 113 по-горе, принципът на технологична неутралност, означава, че съответната правна уредба трябва да закрепва правата и задълженията на лицата по общ начин, за да не дава предимство на използването на една технология в ущърб на друга.

627 Освен това принципът на равно третиране изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. решение от 16 декември 2008 г., Arcelor Atlantique и Lorraine и др., C-127/07, EU:C:2008:728, т. 23 и цитираната съдебна практика).

628 По-нататък, следва да се констатира, че макар, що се отнася до пределните прагове, изразени в CO_2eq/kWh, обжалваният регламент да определя по-високи стойности за икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, това определяне е в резултат от отчитането на различни специфични за тези дейности аспекти, като състоянието на съвременните технологии и инфраструктури, и други аспекти като императивното изискване за от сигурност на доставките и използването на изкопаемите газови горива като преходна енергия.

629 Освен това тези прагове не са единствените технически критерии за проверка, приложими за икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива.

630 При тези условия доводите на Република Австрия не позволяват да се докаже, че взети заедно, техническите критерии за проверка, установени за икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, са по-благоприятни от техническите критерии за проверка, определени за другите преходни дейности по смисъла на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията.

631 Следователно Република Австрия не доказва, че обжалваният регламент е опорочен от нарушение на принципа на технологична неутралност.

632 Освен това, след като икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, се различават от другите преходни дейности, попадащи в обхвата на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията, тъй като не се отнасят до един и същ енергиен източник, нито до едни и същи инфраструктури, различното третиране на тези дейности не може да докаже, че обжалваният регламент е опорочен от нарушение на принципа на равно третиране.

633 Накрая, фактът, че обжалваният регламент поставя спазването на пределния праг от 100 g CO_2eq/kWh като условие да се признае че икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, допринасят за целта за адаптиране към изменението на климата, посочена в член 11, параграф 1 от Регламента за таксономията, не доказва нарушение на принципите на равно третиране или на технологична неутралност, доколкото този член не преследва същите цели като член 10, параграф 2 от този регламент.

634 Всъщност член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията се отнася до дейности, които допринасят съществено за смекчаване на изменението на климата, докато член 11 от този регламент се отнася до дейности, които допринасят съществено за адаптирането към изменението на климата.

635 Република Австрия добавя, че обжалваният регламент се основава на друга необоснована разлика в третирането в раздели 4.29—4.31 от приложение II към обжалвания регламент, които препращат само към критериите, посочени съответно в точка 1, буква а) от раздели 4.29—4.31 от приложение I към този регламент. Всъщност, дори за изкопаемите газови горива той поставял спазването на пределния праг от 100 g CO_2eq/kWh като условие да се признае принос към целта за адаптиране към изменението на климата, посочена в член 11, параграф 1 от Регламента за таксономията. Република Австрия счита, че липсва обяснение за причината, поради която е трябвало да се разреши значително по-високо равнище на емисии на парникови газове, за да се признае приносът за смекчаване на изменението на климата, в сравнение с признаването на приноса за адаптирането към изменението на климата.

636 В това отношение, както отбелязва Комисията, в обяснителния меморандум към проекта на обжалвания регламент се обяснява причината, поради която икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, които могат да бъдат квалифицирани като преходни дейности по смисъла на техническите критерии за проверка, установени съответно в точка 1, буква а) от раздели 4.29—4.31 от приложение I към обжалвания регламент, не се вземат предвид при мерките за адаптиране към изменението на климата. Всъщност е уточнено, че по отношение на тези дейности „чийто принос към ограничаването на последиците от изменението на климата временно се признава в настоящия делегиран акт, не е необходимо да се предвиждат специфични технически критерии за проверка на адаптирането към изменението на климата с оглед на това ограничено във времето признаване“.

637 Поради липсата на по-конкретни съображения доводът на Република Австрия, че липсва обяснение за причината, поради която е трябвало да се разреши значително по-високо равнище на емисии на парникови газове, за да се признае приносът за смекчаване на изменението на климата, в сравнение с признаването на приноса за адаптирането към изменението на климата, трябва да се отхвърли.

638 Предвид това единадесетото основание се отхвърля.

По дванадесетото основание, свързано с нарушение на член 17 и на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки

639 Република Австрия поддържа, че пределните прагове от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2 eq/kW са несъвместими с критерия DNSH, посочен в член 17, параграф 1, буква а) от Регламента за таксономията, тъй като тези пределни стойности водят до вредни за климата значителни емисии на парникови газове, поне доколкото, като се основават на преките емисии на парникови газове генерирани чрез дейността, те пренебрегват особено вредните емисии на метан.

640 Освен това Република Австрия поддържа, че след като за други свързани с енергията дейности Комисията използва пределния праг от 270 g CO_2eq/kWh като условие за съответствие с критерия DNSH, прагът от 550 kg CO_2eq/kW, който разрешава емисии на парникови газове над прага от 270 g CO_2eq/kWh, не отговаря на критерия DNSH „съгласно самите критерии, определени от Комисията“.

641 Освен това Република Австрия счита, че Комисията не е основала посочените по-горе прагове на научни изследвания или на принципа на предпазните мерки, като по този начин е нарушила член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията и принципа на предпазните мерки и е опорочила обжалвания регламент с „пропуски в анализа и липса на мотиви“.

642 Комисията, подкрепяна от Румъния, оспорва тези доводи.

643 Важно е да се припомни, че съгласно член 17, параграф 1, буква а) от Регламента за таксономията се счита, че дадена икономическа дейност нанася значителни вреди при смекчаването на изменението на климата, когато води до значителни емисии на парникови газове.

644 Освен това следва да се отбележи, че според Република Австрия, като се е основала на генерираните от дейността преки емисии на парникови газове, Комисията е пренебрегнала емисиите на метан в нарушение на член 17, параграф 1, буква а) от Регламента за таксономията.

645 Както обаче следва от точки 575—578 по-горе, Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като се е основала на преките емисии на парникови газове, генерирани от дейността, а не на емисиите на парникови газове от други предхождащи или последващи я дейности.

646 Ето защо следва да се приеме, че Република Австрия не доказва, нито дори твърди, че пределните прагове от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW водят до значителни вредни за климата емисии на парникови газове, генерирани само от дейността.

647 Освен това фактът, че за други свързани с енергията дейности Комисията е използвала пределния праг от 270 g CO_2eq/kWh като условие за съответствие с критерия DNSH, не доказва, че прагът от 550 kg CO_2eq/kWh, който разрешава емисии на парникови газове над прага от 270 g CO_2eq/kWh, не отговаря на критерия DNSH.

648 Всъщност спазването на критерия DNSH за икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, предполага не само спазване на тези прагове, но и на всички съответни технически критерии за проверка.

649 Следователно само по себе си обстоятелството, че прилаганите за тези дейности прагове са по-високи, отколкото за други дейности, не доказва, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката в това отношение.

650 Освен това поради същите съображения като изложените в точки 614—619 по-горе трябва да се отхвърли доводът, че Комисията не е основала посочените по-горе прагове на научни изследвания или на принципа на предпазните мерки, като по този начин е нарушила член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията и принципа на предпазните мерки и е опорочила обжалвания регламент с „пропуски в анализа и липса на мотиви“.

651 Следователно дванадесетото основание трябва да се отхвърли.

По тринадесетото основание, свързано с нарушение на член 11 и на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки

652 Република Австрия твърди, че обжалваният регламент е незаконосъобразен, тъй като квалифицирал икономическите дейности, свързани с изкопаемите газови горива, като допринасящи съществено за адаптирането към изменението на климата по смисъла на член 11 от Регламента за таксономията.

653 Република Австрия отбелязва, че техническите критерии за проверка, определени за сектора на изкопаемите газови горива в приложение II към обжалвания регламент, съответстват на критериите, установени за ядрената енергия за целите на съществения принос за адаптирането към изменението на климата, които са същите и като установените за критерия DNSH.

654 Според Република Австрия тези критерии не са достатъчни поради същите съображения като изложените във връзка с ядрената енергетика.

655 Освен това Република Австрия се позовава на нарушение на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията и на принципа на предпазните мерки, както и на „пропуски в анализа и липса на мотиви“, доколкото не са посочени конкретни проучвания или експертни становища, свързани със съответните икономически сектори.

656 Комисията, подкрепяна от Румъния, оспорва тези доводи.

657 В това отношение е важно да се припомни, че член 11 от Регламента за таксономията определя условията, при които дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за адаптиране към изменението на климата.

658 Така по силата по-специално на член 11, параграф 1, буква а) от Регламента за таксономията тази дейност трябва да включва решения за адаптиране, които или намаляват съществено опасността от вредно въздействие на настоящия или очаквания в бъдеще климат върху тази икономическа дейност, или значително намаляват това вредно въздействие, без да увеличават опасността от вредно въздействие върху останалите хора, природата или активите.

659 Република Австрия само твърди, че както при ядрената енергетика нарастването на крайно тежките засушавания, предизвикани от изменението на климата, създава и трудности при производството на енергия от изкопаеми газови горива, например при експлоатацията и използването на охлаждащата вода от колектора.

660 Въпреки това, подобно на постановеното по отношение на сходния довод, изтъкнат във връзка с ядрената енергетика в точка 401 по-горе, следва да се отбележи, че подобно твърдение има твърде спекулативен характер, за да се приеме, че е налице явна грешка в преценката.

661 Впрочем Република Австрия не е представила пред Общия съд никакво конкретно доказателство, че обжалваният регламент е опорочен от явна грешка в преценката, що се отнася до тези аспекти.

662 Всъщност препращането към общите твърдения на Платформата не е достатъчно, за да лиши от правдоподобност преценката на Комисията.

663 Накрая, доколкото Република Австрия не обосновава доводите си, изведени от нарушение на принципа на предпазните мерки и от „пропуски в анализа и липса на мотиви“, те следва да се отхвърлят.

664 По тези съображения тринадесетото основание се отхвърля.

По четиринадесетото основание, свързано с нарушение на член 19, параграф 1, буква и) от Регламента за таксономията поради създаването на имуществени активи без стойност

665 Република Австрия твърди, че обжалваният регламент нарушава член 19, параграф 1, буква и) от Регламента за таксономията, тъй като включването на изкопаемите газови горива в таксономията носи най-малкото значителен риск от създаване на имуществени активи без стойност

666 Според Република Австрия изготвените от Комисията през 2020 г. прогнози за въздействието на законодателния пакет „Подготвени за цел 55“ вече са дали възможност да се предвиди значителен спад в използването на изкопаемите газови горива като енергиен носител, а оттогава насам най-вече увеличението на цените на доставките на газ и схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове допълнително са увеличили икономическия натиск върху изкопаемите газови горива като енергиен носител. Освен това нахлуването на Русия в Украйна през февруари 2022 г. още веднъж значително увеличава този натиск, така че доставките на газ за Съюза са сериозно застрашени.

667 В този контекст Република Австрия счита, че съществуват опасения, че включването на изкопаемия газ в таксономията ще създаде неподходящ стимул, който в крайна сметка ще създаде имуществени активи без стойност, тъй като газът е наличен като гориво само на твърде висока и дори недостъпна цена.

668 Комисията, подкрепяна от Румъния и Република Полша, оспорва тези доводи.

669 В това отношение е достатъчно да се констатира, че тези твърдения на Република Австрия не са нито обосновани, нито доказани, поради което следва да се отхвърлят като неоснователни.

670 Всъщност препращането към общите твърдения на Платформата не е достатъчно, за да лиши от правдоподобност преценката на Комисията.

671 Следователно четиринадесетото основание трябва да се отхвърли.

По петнадесетото основание, свързано с нарушение на член 19, параграф 1, буква к) от Регламента за таксономията

672 Република Австрия поддържа, че разпоредбите на обжалвания регламент, приложими към дейностите, свързани с изкопаемите газови горива, нарушават член 19, параграф 1, буква к) от Регламента за таксономията, който предвижда, че техническите критерии за проверка трябва да са лесни за използване и да са определени по начин, който да улесни проверката на спазването им, тъй като предвидените за тези дейности технически критерии за проверка до голяма степен съдържали неопределени правни понятия и условия, чието изпълнение трябва да се гарантира чак в бъдеще.

673 Република Австрия уточнява, че що се отнася до изкопаемите газови горива, незаконосъобразността се отнася по-специално до спазването на годишния пределен праг от 550 kg CO_2/kW за период от 20 години и този за използването на възобновяеми или нисковъглеродни газове, считано от 31 декември 2035 г. Тя посочва също, че за да се провери спазването на тези условия, е предвидено независима трета страна да изготвя годишни доклади, за да се прецени дали дейността следва „надеждна перспектива“ за

спазване на тези критерии. От това Република Австрия заключава, че не се предвиждал контрол за спазването на прага от 550 kg CO_2/kW след 20 години или на този за преобразуването на доставките на газ в края на 2035 г., така че неизпълнението на тези задължения не се отразявало на класифицирането на дейността като екологично устойчива.

674 Република Австрия подчертава също, че контролът и спазването на задължението за замяна на изкопаемите газове за 2035 г. с газ от възобновяеми източници или с нисковъглероден газ не са гарантирани, и по-специално, че възможността за преминаване към водород за 2035 г., изглежда, не е осигурена.

675 Комисията, подкрепяна от Румъния, оспорва тези доводи.

676 Първо, следва да се припомни, че както е видно от точки 483—485 по-горе, твърдението, че техническите критерии за проверка в голяма степен съдържат неопределени правни понятия и условия, чието изпълнение трябва да се гарантира чак в бъдеще, не може да докаже, че тези критерии не са лесни за използване и не са определени по начин, който да улесни проверката на спазването им.

677 Второ, следва да се отбележи, че в раздел 4.29, точка 1, от втора до четвърта алинея от приложение I към обжалвания регламент се посочва следното:

„Съответствието с критериите, посочени в точка 1, буква б), се проверява от независима трета страна. Независимата проверяваща трета страна разполага с необходимите ресурси и експертен опит, за да извърши такава проверка. Независимата проверяваща трета страна не може да бъде в конфликт на интереси със собственика или с финансиращото лице и не може да участва в разработването или изпълнението на дейността. Независимата трета страна проверява надлежно съответствието с техническите критерии за проверка. По-специално, всяка година независимата трета страна публикува и предава на Комисията доклад, като:

а) сертифицира равнището на преките емисии на парникови газове, посочени в точка 1, буква б), подточка ii);

б) когато е приложимо, оценява дали годишните преки емисии на парникови газове от дейността следват надеждна траектория, за да се спази средният праг за период от 20 години, посочен в точка 1, буква б), подточка i);

в) оценява дали дейността е с надеждна траектория, за да бъде в съответствие с точка 1, буква б), подточка v).

Когато извършва оценката, посочена в точка 1, буква б), независимата проверяваща трета страна взема предвид по-специално планираните годишни преки емисии на парникови газове за всяка година от траекторията, реализираните годишни преки емисии на парникови газове, планираните и реализираните експлоатационни часове и планираното и реализираното използване на възобновяеми или нисковъглеродни газове.

Въз основа на предадените ѝ доклади Комисията може да изпрати становище до съответните оператори […]“.

678 Противно на твърденията на Република Австрия обаче, от тези разпоредби не може да се направи извод, че не се предвижда контрол за спазването на прага от 550 kg CO_2/kW след 20 години или този за преобразуването на доставките на газ в края на 2035 г.

679 Същото се отнася и за твърдението, че са налице сериозни съмнения относно контрола и изпълнението на задължението за замяна на изкопаеми газови до 2035 г. с газ от възобновяеми източници или с нисковъглероден газ, тъй като действителната възможност за изпълнение на това задължение не изглежда гарантирана.

680 Всъщност, както следва от уточнението, че съответствието по-специално с критериите, посочени в раздел 4.29, точка 1, буква б) от приложение I към обжалвания регламент, се проверява от независима трета страна, за всички тези критерии е предвиден механизъм за проверка.

681 Следователно тези доводи на Република Австрия не позволяват да се докаже, че обжалваният регламент е опорочен от нарушение на член 19, параграф 1, буква к) от Регламента за таксономията.

682 Поради тези съображения петнадесетото основание се отхвърля.

По шестнадесетото основание, свързано с нарушение на целта и полезното действие на Регламента за таксономията поради риска от фрагментиране на пазара

683 Република Австрия твърди по същество, че квалифицирането на енергията, свързана с изкопаемите газови горива, като екологично устойчива рискува да доведе до фрагментиране на пазара, което противоречи на целта на Регламента за таксономията и на задължението за запазване на полезното му действие.

684 Според Република Австрия произтичащото разграничение между „най-добра“ и „не толкова добра“ екологична устойчивост противоречи на духа и целта на Регламента за таксономията, насочен към осигуряването на прозрачност, като се установят единни критерии на равнището на Съюза за екологично устойчивите дейности.

685 Комисията, подкрепяна от Румъния, оспорва тези доводи.

686 В това отношение следва да се отбележи, че както е видно от точки 493—495 по-горе, твърдяното от Република Австрия разграничение представлява прилагане на Регламента за таксономията, който въвежда различни категории дейности в зависимост от тяхната устойчивост, по-специално в член 10, параграфи 1 и 2 от този регламент.

687 Поради тези съображения шестнадесетото основание се отхвърля.

688 С оглед на всичко изложено по-горе жалбата следва да се отхвърли в нейната цялост.

По изявлението за изменение на жалбата, подадено от Република Австрия

689 Съгласно член 86, параграф 1 от Процедурния правилник жалбоподателят може да измени жалбата, за да вземе предвид новото обстоятелство, състоящо се в това, че актът, чиято отмяна се иска, е бил заменен или изменен с друг акт, който има същия предмет.

690 На 20 февруари 2024 г. Република Австрия подава изявление за изменение на жалбата, за да разшири обхвата на исканията си, така че да включи в тях Делегиран регламент (ЕС) 2023/2485 на Комисията от 27 юни 2023 година за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2021/2139, с който се установяват допълнителни технически критерии за проверка с цел определяне на условията, при които дадени икономически дейности се квалифицират като допринасящи съществено за смекчаването на изменението на климата или за адаптирането към изменението на климата, и с цел определяне дали тези икономически дейности не нанасят значителни вреди във връзка с постигането на някоя от другите екологични цели (ОВ L, 2023/2485).

691 На Комисията, Република България, Чешката република, Френската република, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Република Полша, Румъния, Република Словения, Словашката република и Република Финландия е дадена възможност да представят становища по това изявление за изменение на жалбата.

692 В това отношение, както изтъква Комисията, член 86, параграф 2 от Процедурния правилник предвижда, че изменението на жалбата трябва да се извърши с отделна молба в предвидения в член 263, шеста алинея ДФЕС срок, в който може да се поиска отмяната на акта, обосноваващ изменението.

693 Делегиран регламент 2023/2485 обаче е публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* от 21 ноември 2023 г. Съгласно член 59 от Процедурния правилник срокът за подаване на молбата за изменение се изчислява от края на четиринадесетия ден след датата на публикуване, тоест от 5 декември 2023 г. Датата, съответстваща на двумесечния срок след тази дата, е 5 февруари 2024 г. Като се има предвид срокът поради отдалеченост, определен в член 60 от Процедурния правилник, срокът за подаване на молбата за изменение следователно е изтекъл на 15 февруари 2024 г.

694 При тези условия подаденото на 20 февруари 2024 г. изявление за изменение на жалбата е недопустимо поради просрочие.

По съдебните разноски

695 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Република Австрия е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да понесе направените от нея разноски, както и в съответствие с искането на Комисия да заплати направените от последната съдебни разноски.

696 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник Република България, Чешката република, Френската република, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Република Полша, Румъния, Република Словения, Словашката република и Република Финландия понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (голям състав)

реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда Република Австрия да заплати направените от нея съдебни разноски, както и тези, направени от Европейската комисия.**

3) **Република България, Чешката република, Френската република, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Република Полша, Румъния, Република Словения, Словашката република и Република Финландия понасят направените от тях съдебни разноски.**

van der Woude	Papasavvas	Marcoulli
Costeira	Porchia	Кънчева
Öberg	De Baere	Pynnä
Laitenberger	Steinfatt	Petrlík
Zilgalvis	Tichy-Fisslberger	Spangsberg Grønfeldt

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 10 септември 2025 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства по спора 3

Искания на страните 4

От правна страна 4

Предварителни съображения относно обхвата на съдебния контрол 5

По първото и деветото основание, свързани с нарушение на процедурните разпоредби, съдържащи се в Регламента за таксономията, и на член 6, параграф 4 от Европейския закон за климата 7

По второто, третото, четвъртото, петото, шестото, седмото и осмото основание относно икономическите дейности, свързани със сектора на ядрената енергетика 14

По осмото основание, свързано с нарушение на член 290 ДФЕС 15

По второто основание, свързано с нарушение на член 10, параграф 2 и на член 19, параграф 1, букви е) и ж) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки 19

– По първата част от второто основание, изведена от неприложимостта на член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията към икономическите дейности, свързани с ядрената енергия 20

– По втората част на второто основание, изведена при условията на евентуалност от неспазване на условията по член 10, параграф 2 от Регламента за таксономията 26

– По третата част от второто основание, изведена при условията на евентуалност от нарушение на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията и на принципа на предпазните мерки 34

По третото и четвъртото основание, свързани с нарушение на член 17 и на член 19, параграф 1, букви е) и ж) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки 36

– По първата част от третото основание, първата част от четвъртото основание и петото твърдение от третата част от третото основание, изведени от незачитането на равнището на защита 39

– По втората част от третото основание, изведена от нарушение на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията 41

– По другите твърдения от третата част от третото основание и по втората част от четвъртото основание, изведени от неправилното отчитане на рисковете от сериозните аварии на реактор 43

– По четвъртата част от третото основание и третата част на четвъртото основание, изведени от неправилно отчитане на рисковете, свързани с високорадиоактивни отпадъци 51

– По четвъртата част от четвъртото основание, изведена от неотчитане на рисковете, свързани с нормалната експлоатация на ядрените електроцентрали . 58

– По петата част от третото основание и петата част от четвъртото основание, изведени от засягане на целта за адаптиране към изменението на климата 59

– По шестата част от третото основание, изведена от нарушение на изискването за анализ на жизнения цикъл 63

– По шестата част от четвъртото основание, изведена от противоречивия и недостатъчен характер на разпоредбите от приложение II към обжалвания регламент относно предотвратяването на значителни вреди, причинени от сериозни аварии на реактор и от погребване на високорадиоактивни отпадъци . 66

– По седмата част от четвъртото основание, изведена при условията на евентуалност от „пропуски в анализа и липса на мотиви“ 68

По петото основание, свързано с нарушение на член 11 и на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки 68

По шестото основание, свързано с нарушение на член 19, параграф 1, буква к) от Регламента за таксономията 72

По седмото основание, свързано с нарушение на целта и полезното действие на Регламента за таксономията поради риска от фрагментиране на пазара 73

По десето, единадесето, дванадесето, тринадесето, четиринадесето, петнадесето и шестнадесето основание относно икономическите дейности, свързани със сектора на изкопаемите газови горива 74

По десетото основание, свързано с нарушение на член 10, параграф 2 и на член 19, параграф 1, букви е) и ж) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки 75

– По първата част от десетото основание, изведена от наличие на нисковъглеродни алтернативи 75

– По втората част от десетото основание, изведена от липсата на принос за прехода към неутрална по отношение на въглеродните емисии икономика в съответствие с целта от 1,5 °C 77

– По третата част от десетото основание, изведена от нарушение на изискването за анализ на жизнения цикъл 86

– По четвъртата част от десетото основание, изведена по същество от нарушаване чрез праговете от 270 g CO_2eq/kWh и от 550 kg CO_2eq/kW на задължението за съответствие с най-добрите постижения в сектора или отрасъла 87

– По петата част от десетото основание, изведена от възпрепятстване на нисковъглеродните алтернативи 89

– По шестата част от десетото основание, изведена от нарушение на забраната за ефектите на обвързване 89

– По седмата част от десетото основание, изведена от нарушение на член 19, параграф 1, буква ж) от Регламента за таксономията 90

– По осмата част от десетото основание, изведена при условията на евентуалност от нарушение на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, нарушение на принципа на предпазните мерки и „пропуски в анализа и липса на мотиви“ 91

По единадесетото основание, свързано с нарушение на принципа на равно третиране и на член 19, параграф 1, букви а) и й) от Регламента за таксономията поради липсата на технологична неутралност 92

По дванадесетото основание, свързано с нарушение на член 17 и на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки 94

По тринадесетото основание, свързано с нарушение на член 11 и на член 19, параграф 1, буква е) от Регламента за таксономията, както и на принципа на предпазните мерки 95

По четиринадесетото основание, свързано с нарушение на член 19, параграф 1, буква и) от Регламента за таксономията поради създаването на имуществени активи без стойност 97

По петнадесетото основание, свързано с нарушение на член 19, параграф 1, буква к) от Регламента за таксономията 97

По шестнадесетото основание, свързано с нарушение на целта и полезното действие на Регламента за таксономията поради риска от фрагментиране на пазара 99

По изявлението за изменение на жалбата, подадено от Република Австрия 99

По съдебните разноски 100